

GENADE

knipOOOGJES

serie 3

50 verhaaltjes en overdenkingen over Gods overvloeiende rijkdommen van genade
Hein de Haan

INHOUDSOPGAVE

1. Liggen Zo Je Problemen? 8
2. Ongeloof, Opgepimpt Tot Geloof 10
3. God rekent af met al het schorremorrie! 11
4. Gered Worden Van God? 13
5. Onwrikbare Trouw 15
6. Zingen & Dansen In Genade 17
7. Genade Of Elkaar Oordelen? 19
8. Het Nut Van Oordeel Over De Ander 21
9. Gods Rechtvaardig Oordeel Met Het Kenmerk: Liefde 23
10. Jezus Aannemen 25
11. Enig Overgebleven Schuld 27
12. Jij Bent Geliefd²⁹
13. Geniet Met Volle Teugen! 31
14. Heb Jij Je Eerste Liefde Verlaten? 33
15. Genade: Grandioos Of Belachelijk? 35
16. God is Liefde 37
17. Gemeente, kerk, groepje of ontmoeting 39
18. Liefde In Leed 41
19. Genade! Zo Absurd & Onverantwoord! 43
20. Ongelovige Gelovigen 1 45
21. Ongelovige Gelovigen 2 47
22. Zien is geloven?⁴⁹
23. Schandalige Genade 51
24. Ik Doe Het Wel Zelf! 53
25. De Kruis Factor 55
26. Eenheid Van Het Lichaam 57
27. Kan Jij Kikkers Leren Vliegen? 59
28. Gewoon In Het Park 61
29. Volg Je Hart 63
30. Grip Krijgen Op Genade 65
31. Ik Ben Nog Niet Dood! 67
32. Christelijke Clichés 69
33. Wat God Nu Wel Of Nog Niet Doet 71
34. De Meest Geestelijke 73

35. Memo Aan De Koning Der Koningen 74
36. Niets Minder En Niets Meer Dan Genade 77
37. Wereldje Der Magnieters 79
38. Deur Naar De Vrijheid 81
39. Let's Party! 83
40. Niet Zo Kinderachtig? 85
41. Mijn bidden, of beter: Mijn manipulatie van God 87
42. De grot van Socrates 88
43. De Blote Gezalfde 90
44. Afbreuk doen aan je getuigenis 92
45. Overweg Kunnen Met Elkaar 94
46. Genieten 96
47. Gods Tederheid laten werken 98
48. Barendsnoed 100
49. Een Metamorfose In 'Les Miserables' 102
50. Het Kind Met Het Badwater Weggooien 104

1. Liggen Zo Je Problemen?

*'Ach, broeder A te Zet
Wat gaat het weer allemaal vervelend in je leventje
Je ziet er uit alsof je niet tot tien kunt tellen
En je bent inderdaad nooit verder dan acht gekomen
Liggen zo je problemen?'*

Gods liefde is onvoorwaardelijk!
Gods genade is onontkoombaar!
Gods trouw is oneindig!
Gods opstandingskracht is onbeperkt!
Christus is jouw leven!

*'Ja, zuster B uit Het Ei
Je was op een begrafenis
En alle mensen keken je kwaad aan omdat je een feestneus op had
En je had helemaal geen feestneus op
En je hoort het in Keulen donderen
En dat kan niet zegt de dokter
Liggen zo je problemen?'*

Gods liefde is onvoorwaardelijk!
Gods genade is onontkoombaar!
Gods trouw is oneindig!
Gods opstandingskracht is onbeperkt!
Christus is jouw leven!

*'En dan jij zangleider D in de WeeWee
Als jij wilt knipogen, gaat je andere oog ook dicht
En je trekt je broek aan
En plotseling slaat je de schrik om het hart, want je ziet er geen been meer in
Liggen zo je problemen?'*

Gods liefde is onvoorwaardelijk!
Gods genade is onontkoombaar!
Gods trouw is oneindig!
Gods opstandingskracht is onbeperkt!
Christus is jouw leven!

*'Maar nu, onze prille ouderling E van het Vee
Jij rijdt op je fiets door het oerwoud
Met je moeder achterop
En je weet de weg niet meer
En allebei je banden ploffen tegelijk
En je bel doet het ook niet meer
En het wordt aardedonker
En je hoort een vreselijk gekrijs
En je kijkt achterom
En je ziet je moeder niet meer
Liggen zo je problemen?'*

Gods liefde is onvoorwaardelijk!
Gods genade is onontkoombaar!
Gods trouw is oneindig!
Gods opstandingskracht is onbeperkt!
Christus is jouw leven!

*'Beste geliefde voorganger F, uit het deftige U
Al uw vrienden zeggen dat u iemand van de bovenste plank bent
En dat u daar maar stil op moet blijven liggen
En dus staat u op het dak van een wolkenkrabber
En juist op dat moment beginnen de wolken eindelijk eens terug te krabben
En uw dochtertje zingt: "Het zonnetje gaat van ons scheiden"
En bij het woord "scheiden" kijkt de hele gemeente u zo verwachtingsvol aan
Liggen zo uw problemen?'*

Gods liefde is onvoorwaardelijk!
Gods genade is onontkoombaar!
Gods trouw is oneindig!
Gods opstandingskracht is onbeperkt!
Christus is jouw leven!

Inderdaad, problemen liggen best vaak een behoorlijk stuk dieper dan dit soort onzin, maar Gods liefde, genade, trouw en opstandingskracht overtreft dat alles veruit! Christus is ons leven! Onze omstandigheden zijn in veilige handen. Net als Job, net als Paulus, kijken we over die omstandigheden heen naar onze werkelijke positie met Christus geplaatst in de hemelse, genietend van al Zijn geestelijke zegeningen.

Christus is jouw leven! Geniet nou eens echt van dat leven!

2. Ongeloof, Opgepimpt Tot Geloof

‘Tot nog toe heeft God mijn gebed nog niet beantwoord, maar ik blijf geloven dat Hij zal antwoorden!’

Tjonge, wat vroom hè? Ik zal eerlijk bekennen dat dit soort onzin ook wel eens over mijn lippen gekomen is. Ongeloof, opgepimpt tot geloof!

Kijk nou eens naar Mozes in die benauwde omstandigheden van Exodus 14. Het volk Israël was behoorlijk in het nauw gedreven met voor hen de zee, naast hen de bergen en achter hen het vijandelijke leger van Egypte.

Exodus 14: 11-12 Zij [het volk] zeiden tot Mozes: Waren er soms geen graven in Egypte, dat je ons hebt meegenomen om te sterven in de woestijn? Wat heb je ons aangedaan door ons uit Egypte te leiden? Hebben wij je dit al niet gezegd in Egypte: laat ons met rust, en laten wij de Egyptenaren dienen. Want wij kunnen beter de Egyptenaren dienen dan in de woestijn sterven.

Wow! Dat was me nogal een ellendige toestand waar Mozes nou maar eventjes een oplossinkje voor moest bedenken. Hij zette zijn meest pastorale stem op en zei:

Exodus 14: 13-14 Vreest niet, houdt stand, dan zullen jullie de verlossing van Yahweh zien, die Hij vandaag voor jullie bereiden zal; want de Egyptenaren, die jullie nu zien, zullen jullie nooit meer zien. Yahweh zal voor jullie strijden, en jullie zullen stil zijn.

Wat denk je dat Mozes toen ging doen? Was hij zelf stil? Vertrouwde hij zelf volledig op het heerlijke feit dat de strijd bij de Heer in goede handen was? Geloofde hij zelf dat ondanks de ellendige omstandigheden God de controle over alles had?

Mozes ging ergens achter een rots naar God staan schreeuwen: *‘Wat moeten we nu? Wat moeten we nu? Wat moeten we nu?’* Dat kan je zo opmaken uit het volgende vers, waar Yahweh tegen Mozes zegt:

Exodus 14: 15-16 Wat sta je daar zo hard tegen Mij te schreeuwen? Zeg tegen de Israëlieten, dat zij opbreken. Jij, hef je staf op en strek je hand uit over de zee en splijt haar;

Het antwoord van God spreekt boekdelen: *‘Wat sta je daar te schreeuwen, Mozes? Sta nou eens op en ga genieten van alles wat allang jouw deel is!’* Voor het volk had Mozes zalvende woorden, maar zelf streed hij fanatiek in het gebed om zegen die allang zijn deel was. Ongeloof opgepimpt tot geloof!

Hoe vaak zitten wij niet midden in een situatie, dat we God vragen om ons a.u.b. te hulp te komen? We weten zo heel vaak onszelf en onze broeders en zusters te overtuigen dat we daarmee ons geloof uiten. De werkelijkheid is echter dat we in Christus allang alles wat we nodig hebben ontvangen hebben. Waar we dit dan niet in geloof omhelzen is zo’n gebed eigenlijk alleen maar ongelooft opgepimpt tot geloof!

Wacht jij er nog altijd op dat God eindelijk eens iets specifiek zal gaan doen in jouw leven? Bijvoorbeeld een opleving of een opwekking? Hij heeft alles, echt alles al gedaan! Meer als de overvloedige volheid in Christus kan Hij niet schenken. Hij wacht er juist op dat jij daar nu echt eens ten volle van leert te genieten.

Verstop dat ongelooft nu niet langer onder die dikke laag van geveinsd geloof. Leg dat ongelooft maar neer in Zijn genadevolle handen en geniet! Geniet met volle teugen van alles wat Hij heeft geschonken, schenkt en zal schenken. Vader werkt Zijn volheid van genade in en door jou heen.

3. God rekent af met al het schorremorrie!

Jazeker, God heeft toch zeker ook afgerekend met al dat schorriemorrie, dat wij waren? Tja, het is nou eenmaal altijd de zondaar, het verlorene, dat schorriemorrie, dat God opzoekt en dat hij aan Zijn hart brengt.

En hier gaat de boel wringen en komt dan dus ook de reactie:

‘Ja maar als er iemand in onze Kerk/Gemeente de boel op stelten zet, dan moeten wij ook met zo’n figuur afrekenen. Dat schorriemorrie moet onder kerkelijke tucht! Afrekenen met die hap! Een definitief oordeel!’

Bedoel je dit?:

1 Timotheus 1:20 Tot hen behoren Hymeneus en Alexander, die ik aan de satan heb overgegeven,

Of bedoel je dit?:

1 Corinthe 5:4-5 Wanneer wij vergaderd zijn, jullie en mijn geest met de kracht van onze Heer Jezus, leveren wij in de naam van de Heer Jezus die man aan de satan over.

‘Ja precies! Wij als Kerk of Gemeente rekenen wel eventjes definitief af met zo’n lastige vogel. Dat schorriemorrie hoort niet thuis in onze nette christelijke Gemeenten! Wij dienen de Heere! Wij zijn goedgevoelers. Die kwaaddoeners hebben bij ons niks te zoeken! Wij leveren als Gemeente zo’n kwaaddoener dus over aan de satan! Dat is zijn baasje! Daar hoort die thuis.’

Nou, nou. Okay, ik ga er voor ons onderwerp even aan voorbij dat dit kenmerkend aardse gezag van het Nieuwe Verbond nu niet meer geldt binnen de huishouding van het geheimenis waar wij toe behoren. Wat beweert Paulus hier nu letterlijk?

Schuift Paulus hier nu dat goede nieuws van een God die het verlorene liefheeft, het opzoekt, het vindt en het aan Zijn vaderhart brengt zomaar aan de kant?

O mensen! Wij hebben als christelijke Kerk of Gemeente vaak een bijzonder hoge pet van onszelf op. Wij zien onszelf al niet meer als het uitschot, dat het uitschreeuwde: *‘Kruisig Hem! Kruisig Hem! We moeten Hem niet!’* Zo bekijken we die kwaaddoener, die we dus maar voor het gemak overleveren aan satan (als we die macht zouden hebben). Als we dat zouden kunnen (We kunnen het helemaal niet) dan zouden we dus die mensen simpelweg van Christus weggagen. Christus, die nou juist met Zijn armen wagenwijd open staat naar dit schorremorrie.

God heeft het verlorene lief! God zoekt het verlorene op! God vindt het verlorene en drukt het dan (Let Op!) aan Zijn vaderhart! Dat doet God met dat schorriemorrie waar jij in je keurig nette Kerk zo’n last van hebt.

Die twee teksten hierboven zijn wel degelijk echt blij nieuws teksten voor dat schorriemorrie. Kijk maar welk doel God hier nastreeft:

1 Timotheus 1:20 aan de satan overgegeven, opdat hun het lasteren wordt afgeleerd.

1 Corinthe 5:5 leveren die man aan de satan over tot verderf van zijn vlees, opdat zijn geest gered wordt in de dag des Heren.

Paulus was er ten stelligste van overtuigd dat dit schorriemorrie iets heel goeds ging leren. Met deze aardse volmacht, die deze Gemeenten van het Nieuwe Verbond bezaten, maakten ze dat het eind van de werking van het eigen vlees voor dit schorriemorrie plotseling concreet helder voor de aandacht kwam. Dat verderf van het vlees was natuurlijk al een voldongen feit dankzij het werk van Christus.

Let nou op want hier komt een draai, die jij niet verwacht: Ons eigen pogen iets voor God te betekenen is net zo'n functioneren van ons eigen vlees. Wij, die keurig nette kerkgangers, zijn dus feitelijk zelf dat schorremorrie!

Voor dit schorriemorrie werd het volgende nu heel concreet:

Galaten 2: 20 Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij.

Dat leven, waarbij definitief is afgerekend met al de eigen inbreng (oftewel het vlees) Dat is een gered leven. Dat wil het zeggen wat Paulus hier aangeeft als hij schrijft dat de geest gered wordt. Daarmee is dan ook alle lastering afgeleerd. (Ons keurig 'christelijk' pogen om voor de Heere te leven is ook zo'n lastering tegen God).

Telkens zien we dit in de Bijbel. Het volk Israël is hier een prachtig voorbeeld van.

*Jeremia 42:21 Jullie willen niet luisteren naar de stem van Yahweh, jullie God,
Ezechiël 20:8 Zij waren weerspanning tegen Mij en wilden naar Mij niet luisteren;*

De ballingschap van dit volk werd door een groot gedeelte van de christenheid gezien als een definitieve afrekening van God met dit volk. Precies eender als dat men nu dus ook tegen dat schorriemorrie aankijkt. Gods goede nieuws voor dit volk is echter absoluut beslist:

*Romeinen 11:26 Aldus zal gans Israël gered worden,
Hetzelfde blijde nieuws geldt voor dit schorriemorrie:
1 Corinthe 5:5 opdat zijn geest gered wordt.
Gods genade betekent blij nieuws. Punt uit!*

4. Gered Worden Van God?

Mattheus 25:24 Heer, ik wist van u, dat u een hard mens bent, die maait, waar u niet gezaaid hebt, en die bijeenbrengt van plaatsen, waar u niet hebt uitgestrooid.

Bekijk jij God ook zo? Zie je God feitelijk als een soort slavendrijver?

Zie je God als boos en eisend! Dat is godsdienst en dat is een systeem van zondebeheer. Voortdurend is men op de hoede om te voorkomen dat men niet plotseling verteerd wordt door gods oordelend vuur. Op elke hoek van de straat loert weer een andere verzoeking. Je herkent die verstijvende vroomheid in de oudste zoon van de genadevolle Vader.

Lukas 15: 29 Zoveel jaren ben ik al in uw dienst en nooit heb ik uw gebod overtreden,

“Ik ben u nooit ongehoorzaam geweest!”

Wat een uitspraak! De benauwdheid in deze verdediging verstikt je gewoon. Je proeft zijn paranoïde besef dat vader voortdurend over zijn schouder meekijkt om hem bij de eerste de beste overtreding op de nek te springen.

Deze meedogenloze, gewelddadige god is de oorzaak van veel ellendig getob onder gelovigen. Dan kan er wel staan dat Hij zegt:

Mattheus 11:28 Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijn, en Ik zal jullie rust geven;

Dit lijkt voor deze gelovigen eerder een instinker, want deze god levert alleen maar stress op. Spanning en angst kenmerkt het geloofsleven van velen. Wat je ook doet, nooit buiten de streepjes kleuren want god straft onmiddellijk.

Mattheus 12:33 Aan zijn vrucht kent men de boom.

Zoals zijn god is, zo is ook zijn slaafje. Inquisitie en godsdienstvervolgingen zijn ineens niet zo vreemd meer. Rechtszaken, boekverbrandingen, openbare protesten. Vrome, gewelddadige gelovigen zijn eigenlijk niet zo vreemd als je eenmaal die god kent. In discussies kan men elkaar het vel over de oren trekken omdat in die ander niet de persoon gezien wordt die God liefheeft. Zoals zijn god is, zo is ook zijn slaafje.

Alsof deze karikatuur van God ook nog bevestigd lijkt te moeten worden, heeft een groot deel van de christenheid een eigen versie van het evangelie. Het is bij dat vreemde verhaal alleen wel de vraag of je van Gods evangelie kan spreken. Ook hier komt God namelijk opnieuw beroerd, ver beneden alle pijn, uit te voorschijn.

De boodschap die ik nogal eens hoor is dat de mens van God gered moet worden. Zo'n boodschap zou je zo het label 'godslasterlijk' opplakken.

In het kort is deze boodschap als volgt:

“God moet de zondaars straffen omdat God zelf heilig is. Jezus heeft de prijs voor die zonde aan God betaald. God kon daardoor Zijn woede op Christus botvieren. Door nu achter Jezus te schuilen zijn we gered.”

Hier is dus een boze god en een lieve Jezus. Doordat Jezus nu tussen God en ons in gaat staan worden we daardoor dus gered. We zijn dan dus eigenlijk gered van die boze god. Een belachelijke, idiote voorstelling. Dat krijg je als we God inderdaad als een hard mens zien die over onze schouder meekijkt of we misschien zondigen.

Romeinen 5:10 Wij, die vijanden waren, zijn nu met God verzoend.

2 Corinthe 5:18 Alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft.

Het was nou juist God zelf die het initiatief nam. Hij zag hoe wij woedend tegenover Hem stonden. Hij heeft ons met Zich verzoend. Hij heeft samen met de Zoon het plan opgesteld en uitgewerkt om ons aan Zijn vaderhart te drukken.

Al die belachelijke, enge ideeën over God, die in de christenheid gemeengoed zijn geworden. God zelf in Zijn geliefde Zoon bevrijdt ons volkomen van dat soort waanvoorstellingen. Al onze voorstellen tot slavendienst verstommen in Vaders liefdevolle omarming. Hij bekleedt ons met Christus en start het grootste hemels feest ever! Wow! Wat een genade!

5. Onwrikbare Trouw

We worstelen ons gek! Ken je dat? We worstelen om in elke omstandigheid van het leven in vol vertrouwen te rusten in de werkelijkheid van de trouw van onze God. We bevestigen dus best dat trouw een wezenlijk kenmerk van God is. We belijden dat geloof zelfs in alle oprechtheid en zonder enige twijfel.

Maar nu komt de beproeving. Het leven staat op zijn kop, het lijkt alsof we helemaal door elkaar geschud worden. In wat voor rollercoaster zijn we terecht gekomen? We worden er bij tijd en wijle helemaal gek van!

We schrapen nu toch maar al onze krachten bij elkaar om die idioterie in ons leven terug te draaien alsof we plotseling vergeten zijn dat er een God bestaat die van ons houdt, die in genade ons leidt en die in alle omstandigheden trouw is.

Welke omstandigheden we ook meemaken, hoe we ons best ook doen om in eigen kracht de boel terug te draaien, hoezeer we ook die ontembare liefde van God vergeten zijn, hoe zo'n droge leer het onderwerp van Gods genade ook lijkt te zijn geworden, hoezeer we ook twijfelen aan de trouw van God, Hij is er! Midden in jouw omstandigheden is Hij er!

Je bent ontslagen en nu moet je in een prutsbaantje telkens gehoorzaam in het gelid springen voor je blaffende baas. Je broers hebben je verkocht in die slavernij en je naam is Jozef. God is daar met Zijn trouw middenin!

Het getreiter in de straat heeft je steeds verder teruggedreven in je veilige woning. Althans je dacht veilig te zijn. Ze terroriseren je nu ook al via de telefoon, in de chatroom en je eigen persoonlijk domein op het internet. Tot aan de rand van de Rode Zee ben je teruggedreven en Jacob, je schreeuwt het uit van angst. God is daar met Zijn trouw middenin!

Samen met je beide vrienden had je pal willen staan voor de waarheid. Het werd je niet in dank afgenomen. Het vonnis over jullie was snel beslist. Had je nog gehoopt op de gevangenis, het was gruwelijker dan je hoop. Daniël, je wordt samen met je vrienden in de kokende oven geworpen. God is daar met Zijn trouw middenin!

Je weet niet meer hoe je het hebt. Je broer was al zolang ziek. Hoe vaak heb je niet gebeden om zijn beterschap, maar het gebeurde niet! Nee, integendeel! Het werd maar steeds slechter en slechter! En nu is hij dood! We hebben hem vandaag moeten begraven. Lazarus is dood! God is daar met Zijn trouw middenin!

Je was zo enthousiast! Je had een geweldige boodschap van de Heer ontvangen en je werd erom verguisd en verketterd. Niemand wilde nog met jou te maken hebben en uiteindelijk kwam jij, Paulus, in de gevangenis terecht.

O, wat was het een feest om samen op te trekken! Wat een geweldige stimulans ging er uit van zijn woorden! We hingen aan zijn lippen! Hij bracht ons hoop! Hij bracht ons leven! Hij gaf ons motivatie om voor te strijden! Maar nu hebben ze hem opgepakt. Nu hebben ze hem ter dood veroordeeld! Alle hoop is de grond in geslagen. We hadden nog wel zo op Jezus vertrouwd. Nu hangt Hij daar. God is daar met Zijn trouw middenin!

Jozef, die door zijn broers verkocht was, kreeg de hoogste positie in Egypte en werd zo de redder van de wereld. God was daar met Zijn trouw middenin!

Jacob werd door diezelfde Rode Zee, die hen eerst tegenhield, geleid en werd een groot volk en zal het koninklijk priesterdom worden dat al de heidenvolkeren tot de Heer zal leiden. God is daar met Zijn trouw middenin!

Die drie vrienden liepen daar met de Heer in het vuur. Een groot koning zag de onwankelbare macht van God. God was daar met Zijn trouw middenin!

Lazarus werd opgewekt en dat getuigenis ging als een lopend vuurtje door de hele toenmalige wereld en spreekt nog altijd velen aan. God was daar met Zijn trouw middenin!

O, wat een feest dat Paulus in de gevangenis is terecht gekomen. Daar heeft God hem de grootste geheimenissen bekend gemaakt. God was daar met Zijn trouw middenin!

En dan dat laatste voorbeeld. Wat een overrompelende rijkdom van genade knalde daar door de allerdiepste ellende van de hele menselijke geschiedenis heen! Vergeving, verzoening, opstandingsleven, heerschappij over zonde en wet. Pure genade. God is daar nog altijd met Zijn trouw middenin!

Ziet het er allemaal beroerd uit? God is er! Hij voltrekt onder alle omstandigheden Zijn plan van de aionen in ons! In elke situatie die jij of ik zullen ondervinden is Hij Degene die trouw is! Hij is Degene die gelooft! Ben ik bang? Hij is mijn moed! Ben ik overstuur? Hij is mijn vrede! Schudt mijn geloof heftig? Hij is mijn kracht! Heb ik gewoon geen geloof meer? Hij is mijn geloof! Hij gelooft voor mij! Ben ik helemaal in de war? Hij heeft alles onder controle! Begrijp ik er niks meer van? Hij wel!

Exodus 20: 21 Het volk bleef veraf staan, maar Mozes naderde tot de donkerheid waarin God was.

Wees maar niet bang voor die duisternis. Vader is daar en Hij sluit je in Zijn armen. Luister naar Zijn kalmerende geruststelling: *'Het zit wel goed, joh. Ik ben bij je en ik heb alles onder controle'*. Ook als het helemaal niet zo lijkt of voelt dat Hij alles vast heeft, Hij werkt echt in elk detail van jouw leven alles uit ten goede. Uiteindelijk staan ook de meest beroerde omstandigheden onder toezicht van pure Liefde.

6. Zingen & Dansen In Genade

*Romeinen 5: 17 Nu wij die **OVERVLOED VAN GENADE** en van de gave der gerechtigheid ontvangen hebben, heersen we als koningen in het Leven door de ene, Jezus Christus.*

Wow! Wat een heerlijke vrijheid hebben we in Christus Jezus! We hebben dat allemaal simpel ontvangen dankzij die overvloed van Gods genade. Dit wijst op het leven met hoofdletters. Het leven dat we nu in Christus Jezus bezitten. Het heeft niks te maken met een aards koningschap in dit huidige bestaan op aarde. Het is Zijn Leven! Christus Leven.

We mogen Gods liefde en genade kinderlijk vieren. Wat is het een grandioos feest dat God ons in Zijn vrijheid geplaatst heeft. Hij heeft ons overladen met Zijn liefde en genade. Hij heeft ons het Leven gegeven en in dat Leven mogen we heersen. Het is Christus die in ons werkt zowel het willen als het werken. Dat is genade! Overvloeiende genade!

Waar God ons met genade tegemoet treedt, daar doet Hij dat beslist niet zuinigjes.

*Romeinen 5:20 De genade is **MEER DAN OVERVLOEDIG** geworden,
2 Corinthe 9:8 God is machtig om alle genade in jou **OVERVLOEDIG** te schenken,
Efeze 1:7 Naar **DE RIJKDOMMEN** van Zijn genade,
Efeze 2:7 **DE OVERWELDIGENDE RIJKDOMMEN** van Zijn genade.
1 Timotheus 1:14 **ZEER OVERVLOEDIG** is de genade van onze Heer geweest,
Jakobus 4:6 Hij geeft **DES TE GROTERE** genade.
1 Petrus 1:2 Genade wordt jullie **VERMENIGVULDIGD**.*

De vreugde, de blijdschap, het plezier, het spat je zo regelrecht uit de Schrift tegemoet. Hoe vaak zien we die uitspatting van Gods genade niet helemaal ten onrechte aan voor wereldgelijkvormigheid? We hebben de neiging om met een behoorlijke dosis wantrouwen te reageren.

Waar Gods overvloeiende rijkdom van genade werkt, daar komt blijdschap, plezier, ja vreugde openbaar. Het Griekse zelfstandig naamwoord 'charis' betekent 'genade'.

Waar genade dan werkzaam is vinden we in de Bijbel het Griekse werkwoord 'charion', wat letterlijk 'vol genade zijn' betekent, maar dat wij weergeven met het Nederlandse werkwoord 'verblijden', 'verheugen' of 'vreugde bedrijven'.

Ja, Gods genade werkt in jouw leven en de vreugde, de blijdschap, het plezier, het spat ervan af.

*2 Corinthe 6:10 Als bedroefd, maar altijd **BLIJ**.*

*2 Corinthe 13:11 Wees **BLIJ**,*

*Filippi 1:18 Christus wordt verkondigd; en daarin **VERBLIJD** ik mij, en zal ik mij ook **VERBLIJDEN**.*

*Filippi 2:17-18 Ik **VERBLIJD** mij, en ik **VERBLIJD** mij met jullie allen. **WEES** nou ook maar **BLIJ** en **VERBLIJDT** je met mij.*

*Filippi 3:1 **VERBLIJDT** je in de Heer!*

*Filippi 4:4 **VERBLIJDT** je altijd in de Heer! Weer zeg ik je: **VERBLIJDT** je!*

*1 Thessalonica 5:16 **VERBLIJDT** je altijd,*

*Openbaring 19:7 Laten wij **BLIJ ZIJN** en **VREUGDE BEDRIJVEN** en Hem de eer geven,*

Je spat en danst de longen uit je lijf in die overvloeiende heerlijkheid totdat ineens die vreugde in de kiem gesmoord lijkt te worden. Ineens gebeurt er iets en je deinst terug van de genade. De vreugde over het vrije onvoorwaardelijke geschenk wordt plotseling een halt toegeroepen en gesmoord in wetticisme.

WETTICISME!!!!

Wetticisme berooft je van het genot van die overvloeiende genade.

Romeinen 11:6 Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.

2 Corinthe 6:1 Als medewerkers van God vermanen wij jullie de genade van God niet vergeefs te ontvangen,

Galaten 1:6 Het verbaast mij, dat jullie je zo snel van Hem, die jullie in de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie,

Galaten 5:4 Je bent los van Christus, als je door wet gerechtigheid verwacht; buiten de genade sta je dan.

Hebreeën 12:15 Let erop, dat niemand iets verliest van de genade van God,

Laat je vreugde je niet ontroven door prestatiegerichtheid. God eist niks. God schenkt.

Laat je niet inpakken door leraars die genade en Gods liefde onvoldoende vinden, die nu allerlei regels voor jou weten te bedenken. Voor God ben jij volmaakt!

7. Genade Of Elkaar Oordelen?

Wie zichzelf beoordeelt, heeft zichzelf eerst regels gesteld. Wie zichzelf oordeelt heeft eerst bepaald wat goed en wat fout is. Je hebt die boom van de kennis van goed en kwaad nodig om jezelf te kunnen beoordelen. De boom van het Leven (Christus) kan helemaal buiten het plaatje blijven om tot een zelfbeoordeling te komen. Waar je echter absoluut niet buiten kan als je jezelf wilt beoordelen is de keuze die Adam en Eva maakten voor de boom van de kennis van goed en kwaad.

Wie een ander beoordeelt, heeft eerst algemene regels gesteld waar die ander dan ook onder kan vallen. Wie een ander oordeelt heeft eerst voor de ander bepaald wat goed en wat fout is. Opnieuw is het de boom van de kennis van goed en kwaad die hierbij voor de dag komt. De boom van het Leven (Christus) heeft opnieuw geen plek in dit denken. Wil je de ander beoordelen dan is de keuze van Adam en Eva voor de boom van de kennis van goed en kwaad bepalend in je leven.

1 Corinthe 4: 3-5 Het raakt mij zeer weinig, of ik door jullie of door enig menselijk gericht beoordeeld word. Ja, ook mijzelf beoordeel ik niet. Want ik ben mij van niets bewust, maar daardoor ben ik niet gerechtvaardigd; Hij, die mij beoordeelt is de Heer. Daarom, velt geen oordeel voor de tijd, dat de Heer komt, die ook hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen van de harten openbaar maken. Dan zal aan elk Zijn lof geworden van God.

Nu even een puur fictief fantasietje om dat 'oordelen' helderder te krijgen:

De plaatselijke kring gelovigen, die zich Hersteld Zelfgenoegzame Kerk Gouda noemt (Ik heb expres een benaming gekozen, die totaal niet bestaat. Dus a.u.b. voel je niet veroordeeld. Dit is namelijk totaal geen oordeel), is op zoek naar een Voorganger. Er hebben zich drie kandidaten aangemeld. Hier zijn ze:

1. Daar komt nummer één in zijn stoel aangerold. Ja, hij is lichamelijk gehandicapt en zijn gezondheid is niet je dat. Hij is ook nog eens een kettingroker en alcoholist met borderline. Hij maakt gebruik van het advies van astrologen om tot beslissingen in het leven te komen. De mensen waar hij mee omgaat zijn niet echt betrouwbaar te noemen. Inmiddels heeft hij al meerdere buitenechtelijke relaties achter de rug.

2. Evenals kandidaat nummer één is deze meneer twee ook al stevig verslingerd aan de alcohol. Bovendien is zwaarlijvigheid een eufemisme om zijn omvang te beschrijven. Wanneer hij weer eens te diep in het glaasje gekeken heeft komt er een sociaal stevig onaangepast gedrag bovendien, zoals die keer dat een dame uit betere kringen tegen hem zei: *'Lieve hemel, meneer! U bent dronken!'* Waarop hij antwoordde: *'Dat kan best zo zijn, mevrouw, maar morgen ben ik weer nuchter. En dan bent u nog steeds lelijk!'*

Zijn luiheid houdt hem elke ochtend tot twaalf uur in bed en hij heeft niks met lichaamsbeweging. Zijn taal is door dyslexie nooit ten volle ontwikkeld en hij lijdt aan een aandachtstoornis.

3. Omdat we drie kandidaten hebben voor onze vacature voor Voorganger in onze Hersteld Zelfgenoegzame Kerk, moet nu dus onherroepelijk kandidaat nummer drie ten tonele verschijnen. Daar heb je hem! Een onderscheiden oorlogsheld en een getalenteerd kunstschilder. Bovendien is hij een charismatisch spreker en een aardige man in de omgang. Hij drinkt slechts af en toe een biertje. Zijn sociale omgang, ook zeker met vrouwen en kinderen, is ronduit keurig! Hij houdt van dieren en is overtuigd vegetariër. Een heel belangrijk punt van deze kandidaat lijkt me wel dat hij bijna alles doet wat hij ook zegt.

We pakken onze algemene maatstaven van goed en fout er weer eens bij om tot een afgerond oordeel te kunnen komen. Gelukkig hebben Adam en Eva van die boom van kennis van goed en kwaad gegeten, wat ons in staat stelt om tot een juist vergelijk van deze drie kandidaten te kunnen komen. De boom van het Leven (Christus) heeft in dit vergelijkend warenonderzoek weinig tot geen functie omdat het slechts gaat om ons oordeel van wat we aan de oppervlakte waarnemen.

Ja, welke keuze denk je dat het geworden zal zijn? Jazeker dat dacht ik al!

Ik zal even de drie kandidaten aan jullie voorstellen.

1. Franklin Delano Roosevelt. De 32e president van de Verenigde Staten.
2. De overbekende Winston Churchill
3. Ja, die vlekkeloze kandidaat. Niemand minder dan Adolf Hitler zelf!

Nou, daar zit je dan mooi mee als Voorganger van jouw Hersteld Zelfgenoegzame Kerk! Misschien dat je tegenwerpt dat je toch zeker wel tot een zekere mate van oordeel zal moeten komen als je een Voorganger wilt aanstellen? Daar heb je helemaal gelijk in! Je zal je toevlucht helaas moeten zoeken tot de boom van de kennis van goed en kwaad als je een Voorganger wilt aanstellen, een hoofd van jouw gemeente.

Zo zie je maar waar je toe komt als je verder gaat dan wat de Bijbel leert over het onzichtbare Lichaam van Christus, de Gemeente.

In het Lichaam van Christus is er slechts Eén het Hoofd: Christus zelf.

Laten we ons simpel bij dat Ene Hoofd van de Gemeente houden!

Bij dat Ene Hoofd van het Lichaam verdwijnt elk oordelen van jezelf en van elkaar en kunnen we heel eenvoudig puur van Gods genade genieten.

Maar wat als God zelf dan oordeelt?

1 Corinthe 4: 5 Dan zal aan elk Zijn lof geworden van God.

Iedereen, echt iedereen zal dan lof van God ontvangen! Dat is eigenaardig! God gaat iedereen lof schenken.

Bij oordelen denken we dus volkomen onterecht aan straf. Nee, God kijkt en ziet het werk van Christus in jou! God oordeelt niet op oppervlakkig, uiterlijke kenmerken. Gods oordeel gaat dan ook volledig buiten die boom van de kennis van goed en kwaad om.

Centraal in Gods oordeel staat die boom van het Leven! Christus Jezus zelf! Alles wat in jouw leven van Hem openbaar komt, daar deelt God Zijn lof voor uit. Er gaat dus lof naar die gelovigen, die zich helemaal uitgesloofd hebben voor de Heer en er gaat lof naar die gelovigen, die het er heerlijk van genomen hebben omdat alles genade is. En er is echt niemand, maar dan ook niemand, die dan met lege handen blijft staan. Kijk, dat is nou het genot van Gods onvoorwaardelijke genade!

8. Het Nut Van Oordeel Over De Ander

Kijk eens op het internet. Waar er maar geoordeeld kan worden, dat scoort het best.

Romeinen 2:1 Daarom ben jij, o mens, wie je ook bent, niet te verontschuldigen, als je oordeelt. Want waarin je een ander oordeelt, veroordeel je jezelf; want jij, die oordeelt, doet precies dezelfde dingen.

Heerlijk hè? Andere mensen een etiketje opplakken en er dan afstand van nemen! Goed, die kunnen we in die doos opbergen. De doos 'Belachelijke Kleding!' De doos 'Eindtijdverzinsels'. We hebben voor iedereen wel een doos:

1. Wereldse kleding
2. Wereldse houding
3. Werelds taalgebruik
4. Wereldse pleziermaker
5. Wereldse carrièrejager
6. Wereldse muziekliefhebber
7. Te vrome kleding
8. Te vrome houding
9. Te vroom taalgebruik
10. Te vrome afzondering
11. Te vrome roepingjager
12. Te vrome kerkmuziekliefhebber
13. Te opzichtig
14. Te opvallend
15. Te saai
16. Te oninteressant
17. Een kenau
18. Een mietje
19. Veel te druk
20. Veel te stil
21. Wat een galmstem!
22. Wat slaapverwekkend!
23. Een echte Popi Jopi spreker!
24. Een gevoelsmenner
24. Veel te feitelijk!
25. Te leerstellig
26. Niet praktisch
27. Wat een harde!
28. Wat een softie!
29. Veel te wettisch
30. Altijd die genade
31. Eindtijdverzinsels
32. Nieuwlichterij
33. Dwaalleer
- &
34. Ketterij

Met gemak kunnen er nog enkele honderden oordelen aan toegevoegd worden. Kom je echter met zo'n oordeel over een ander? Dan heb je eigenlijk geen excuus. Met die ene wijsvinger naar de ander, wijzen er vier naar jou. Je bent namelijk geen haar beter.

(Ach, dit is een herhaling van Romeinen 2: 1)

De ander be- of zelfs veroordelen geeft ons wellicht een prettig gevoel. We voelen ons namelijk lekker veilig dankzij zo'n oordeel. We hebben de ander gelabeld, gestickerd, We weten nu waar we die ander

plaatsen kunnen. Nu kunnen we daar rekening mee houden als we weer met hem of haar in aanraking komen. Of we gaan nog verder en verwijderen de persoon zelf uit onze vriendenkring (oordelen).

Nu kunnen we met een gerust hart de volgende eens aan een nader onderzoek onderwerpen. Zo werken we ons hele sociale netwerk af. We hebben het idee dat we daarmee grip op alles en iedereen krijgen. Is dat ook werkelijk zo?

Als iemand iets onderwijst (Bijvoorbeeld Hein de Haan), dan geeft de Bijbel aan dat we zijn uitspraken en beweringen moeten controleren.

Handelingen 17:11 Deze (gelovigen in Berea) onderscheidden zich gunstig van die te Tessalonica, omdat zij het woord met alle bereidwilligheid aannamen en dagelijks de Schriften nagingen of deze dingen zo waren.

1 Corinthe 14:29 Twee of drie mogen het woord voeren, en de anderen moeten het beoordelen.

Wat moet je dan nagaan? Het onderwijs. Wat moet je dan beoordelen? Het woord, dat gesproken werd. Het ging (EN GAAT) niet om een beoordeling van de ander. Door na te gaan hoe bijvoorbeeld Hein de Haan de Bijbel uitlegt, stuit je op zaken die je zelf in de Bijbel ontdekt en stuit je ook op zaken waarin je wellicht niet met me mee kan gaan. Het beoordelen en het nagaan duidt dus op jouw persoonlijk onderzoek van de Bijbel. De enige werkelijke manier om te groeien in jouw kennis van het Woord. (Anders krijg je alleen maar een idee van de opvattingen van Hein de Haan)

Hoe zit het dan met het beoordelen van de ander?

2 Corinthe 5:16 Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees.

Galaten 2: 20 Met Christus ben ik [is ook die ander] gekruisigd, en toch leef ik [leeft ook die ander], dat is, niet meer mijn ik [het ik van die ander], maar Christus leeft in mij [in hem/haar].

Zo mag ik dus nu die ander kennen. Dat is ons uitgangspunt. Dat wil concreet zeggen dat wij de dingen bedenken die boven zijn, niet die op aarde zijn. We kunnen dus (op aarde) constateren dat iemand overspel heeft gepleegd. Dat deed de Heer ook bij die overspelige vrouw, die de geestelijkheid van die tijd al veroordeeld had tot steniging. De Heer erkende het feit, maar liet het oordeel achterwege. Hij kwam met genade. Hij bedacht de dingen, die boven zijn. Jij kan nu ook mij (en dus ook een ander) zo zien, want ook jij kent nu niemand meer naar het vlees. Je kan dus wel een feit constateren, maar je antwoord niet met een oordeel, maar vanuit genade. (Let wel! Voordat we elkaar verkeerd begrijpen. Dit is geen opdracht, taak of gebod. Dit is nou wat genade praktisch werkt.

Nee, laat dat oordeel maar aan God over.

1 Corinthe 4: 3-5 Nou raakt het mij eigenlijk nauwelijks, of ik door jullie of door wat voor oordeel van mensen ook beoordeeld word. Ja, ik beoordeel zelfs mezelf niet. Want ik ben mij nergens van bewust, maar daardoor ben ik natuurlijk nog niet gerechtvaardigd; Hij, die mij beoordeelt is de Heer. Daarom, velt geen oordeel voor de tijd, dat de Heer komt, die ook hetgeen wat in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen van de harten openbaar zal maken. Nou, dan ontvangt iedereen zijn lof van God.

Wow, als we het aan God overlaten, dan krijgt echt iedereen een complimentje van God. Had je nog iemand in gedachten om een oordeel over uit te spreken? Die persoon gaat lof ontvangen van God! Kijk, dat is nou genade!

9. Gods Rechtvaardig Oordeel Met Het Kenmerk: Liefde

Godsdienst kan over God nadenken zonder dat daar een greintje liefde bij komt kijken. Breng je dat dan toch ter sprake, dan krijg je bijvoorbeeld het antwoord: *'We belichten nu Gods gerechtigheid!'* Bestaat er dan een kant aan God dat niet liefde is? Kunnen we inderdaad Gods rechtvaardig oordeel bespreken zonder Zijn liefde te berde te brengen?

De Bijbelse uitdrukking *'rechtvaardigheid'* of *'gerechtigheid'* is binnen onze maatschappij een geheel eigen leven gaan leiden. De uitdrukking is losgeweekt van wat de Bijbel erover leert en wij hebben er als mensen onze eigen invulling aan gegeven.

Daar waar iemand de fout in is gegaan, daar moet een vergelding tegenover geplaatst worden. De roep om letterlijke wraak wordt in de maatschappij steeds luider gehoord. De pijn die iemand is aangedaan, moet met gelijke munt vergolden worden. Dit is zeker de afgelopen decennia steeds sterker geworden. Vandaar dat de strafmaat ook telkens verder naar boven wordt opgekrikt.

Ik ben er vrijwel zeker van dat mijn volgende bewering voor aardig wat verbazing zal zorgen. Deze menselijk manier van wraakactie komt totaal niet overeen met wat de Bijbel leert over Gods gerechtigheid. De Bijbel bekijkt gerechtigheid altijd door de bril van Gods liefde!

Ergens *'gerechtigheid brengen'* staat in de Bijbel totaal niet in enige relatie tot oordelen. De Bijbelse betekenis van deze uitdrukking is het brengen van herstel en verzoening. *'Rechtvaardigen'* oftewel *'Gerechtigheid Brengen'* betekent heel letterlijk iets *'recht maken'*. In het hele Oude Testament lees je over Gods gerechtigheid waarmee bedoeld wordt op de liefdevolle zorg voor elkaar.

In de Bijbel botst Gods gerechtigheid dus totaal niet met Gods liefde of Zijn genade. Gods gerechtigheid is juist voortdurend een uiting van die liefde en genade. Goddelijke gerechtigheid is Gods reddend handelen voor de onderdrukten. God zorgt ervoor dat alles recht komt voor iedereen!

Jesaja 1: 17 Leert goed te doen, TRACHT NAAR RECHT, houdt de geweldenaar in toom, DOET RECHT aan de wees, verdedigt DE RECHTZAAK van de weduwe.

Jeremia 21: 12 O huis van David: Zo zegt Yahweh: OEFENT ten spoedigste RECHT en bevrijdt de beroofde uit de macht van de verdrukker,

Yahweh zelf geeft hier dus aan dat de manier waarop goddelijke gerechtigheid en oordeel wordt beoefend zich openbaart in het herstellen van de juiste verhoudingen. Degene die beroofd was wordt bevrijd uit de macht van de verdrukker. Gerechtigheid is hier dus geen vergelding, maar herstel.

De Bijbel spreekt toch ook over de toorn van God?

Johannes 3:36 Wie in de Zoon gelooft, heeft het leven van de aïon; maar wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar DE TOORN VAN GOD blijft op hem.

Efeze 5:6 Laat niemand je misleiden met drogredenen, want door zulke dingen komt DE TOORN VAN GOD over de kinderen van de ongehoorzaamheid.

Als we de betekenis van het Griekse woord *'orge'*, dat hier gebruikt wordt, bekijken zien we dat dit woord feitelijk wijst op een sterke beroering van emotie. Iedere heftige emotie valt hieronder. We weten toch wat het wezen van God is? God is liefde! Dat heeft zijn invloed op al Gods handelen. Als we nu dan deze sterke uiting van emotie bij God uitleggen als iets dat strijdend is met de liefde van God, dan weten we dus bij voorbaat dat we met zo'n uitleg ingaan tegen het wezen van God.

Is er dan geen straf over de zonde? Die is er wel degelijk!

Romeinen 6:23 Het loon, dat de zonde geeft, is de dood,

Maar let nou eens eventjes op wat er letterlijk staat!!! God is hier namelijk helemaal niet de uitbetaler van dat loon. Dat is de zonde. Paulus zegt het hier zo helder en duidelijk dat de dood niet het loon is wat God schenkt, maar wat de zonde uitbetaald. De zonde geeft dat loon. Waar komt God dan mee?
Romeinen 6:23 De genade, die God schenkt, is het leven van de aïoon in Christus Jezus, onze Heer.

Prijst God!!! God is liefde. Hij is niet liefde plus nog iets anders. Gewoon: Liefde! Alles waar we verder bij God nog over nadenken past binnen dit wezen: God is liefde! Ook Gods rechtvaardig oordeel draagt dit kenmerk: Liefde!

10. Jezus Aannemen

Ik heb bepaalde talenten, die eigenlijk al in mijn genen vastgelegd waren. Zo kan ik rustig zeggen dat ik mijn muzikaal talent van mijn moeders kant geërfd heb. Dat heb ik van hen gekregen. Ik kan het ontkennen en er helemaal niks mee doen. Dan blijf ik toch nog altijd dat talent houden. Ik geniet er alleen niet echt van.

Is nou dat wat ik van huis uit heb meegekregen iets waar ik mijzelf voor op de borst kan slaan? Kan ik nou zomaar beweren dat het aan mijn geweldige daad van ontvangen van die aanleg ligt dat ik nu muzikaal ben? Ik denk dat echt iedereen mij dan wel voor niet goed snik zou verslijten als ik dat toch deed. Toch is dat precies wat er in de evangelische wereld best vaak gebeurt.

Johannes 1:12 Allen, die Hem [Christus] aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen van God te worden,

Het Griekse woordje dat hier gebruikt wordt voor 'aannemen' betekent simpel: 'ontvangen'. Dat houdt in dat we ontvangen wat er aangeboden wordt. Alles wat Christus inhoudt (Zijn hele werk) wordt over een persoon uitgestort. Die persoon ontvangt alles wat staat voor Christus. Daarmee heeft die persoon ook het gezag van een kind van God.

De uitdrukking 'Jezus aannemen' is een heel eigen leven gaan leiden in de evangelische wereld. Ik moet eerlijk zeggen dat ikzelf als evangelist deze uitdrukking ook heb uitgebreid tot 'Jezus aannemen als je persoonlijke Redder'. Daarmee maakte ook ik van deze uitdrukking een eigen werk van de mens. Daarmee maakte ik de redding afhankelijk van eigen geloofsinspanning.

Je kan deze tekst prima vertalen met: 'Allen die Hem ontvangen hebben'. Daarmee komt de nadruk te liggen op de Schenker, die iets uitdeelt en niet op de ontvanger die iets aanneemt of afwijst.

De Heer gaf in Mattheus 10: 1 Zijn twaalf apostelen, i.v.m. hun dienst aan Israël, macht om alle ziekte en alle kwaal te genezen. Als Hij hen dan uitzendt wordt precies ditzelfde Griekse werkwoord gebruikt.

*Mattheus 10:8 Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebben jullie het **ONTVANGEN**, geeft het om niet.*

Je zou in zekere zin dus net zo goed van deze twaalf apostelen kunnen zeggen: 'Allen die deze gaven **AANGENOMEN** hadden, heeft Hij macht gegeven om zieken te genezen'.

Met het ontvangen van die gaven was er nog geen enkele eigen inspanning gedaan door de apostelen. Precies hetzelfde geldt voor het moment dat wij Christus ontvingen. Het is slechts enkele verzen verderop, nadat we lezen over Christus aannemen, dat we dit woord op precies dezelfde wijze zien gebruiken.

*Johannes 1:16 Uit Zijn volheid hebben wij allen **ONTVANGEN** zelfs genade op genade;*

Wie zou het in zijn hoofd halen hier een eigen geloofsdaad van onszelf in te zien. Toch is dit het woord 'aannemen' van slechts een paar verzen terug. Het is hier God zelf die vanuit Zijn volheid schenkt.

Mochten we toch bij ons eigen standpunt blijven dat ons eigen Nederlandse woord 'aannemen' op een eigen actieve respons wijst, dan spreekt de Bijbel ook dat tegen.

*Johannes 3:27 Geen mens kan iets **AANNEMEN**, of het moet hem uit de hemel gegeven zijn.*

Voor veel gelovigen is het probleem dat ze nadat de Heer hen getrokken heeft met Zijn genade, ze toch plotseling denken dat er nu eigen inspanning van hen verwacht wordt. Dat behandelt Paulus in de Galatenbrief. Om hen tot nadenken te brengen stelt hij hen de volgende vraag:

*Galaten 3:2 Hebben jullie de Geest **ONTVANGEN** als gevolg van werken van de wet, of van de prediking van het geloof?*

Bij hen moet als vanzelfsprekend hierdoor de klik overspringen van:

'Ach ja, natuurlijk! We hebben de Geest ontvangen toen Paulus ons verkondigde over het geloof van Christus! Het is allemaal het werk van Christus!'

Bij velen van ons komt die klik echter niet. Dat woordje 'ontvangen' is namelijk weer opnieuw datzelfde woordje dat in het Johannesevangelie is vertaald met 'aannemen'.

Ze lezen deze tekst in Galaten dus als volgt:

*Galaten 3:2 Hebben jullie de Geest **AANGENOMEN**?*

De prediking is dan ook: *'Ja, je moet Hem wel aannemen!'* In tegenstelling tot de Galaten, die door deze vraag opschrikken, komen zij met een bevestiging. Dus wel werken van de wet? Nee! Absoluut, Nee!

De geweldige rijkdom van Gods genade houdt in dat we in Christus alles, ja echt alles, ontvangen hebben. Dat ontvangen betekent dat het ons uit de hemel geschonken is. Alles, ja echt alles is het werk van de Heer! Wat hebben we dan ontvangen?

Galaten 2: 20 Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij.

Alles wat Christus inhoudt (Zijn hele werk) wordt over een persoon uitgestort. Die persoon ontvangt alles wat staat voor Christus. Ja, Christus is zijn Leven! Wat een genade!

11. Enig Overgebleven Schuld

O, wat kunnen gelovigen soms enorm fanatiek worden als ze met de boodschap van genade alleen geconfronteerd worden. Regelmatig kom ik ze tegen. De één na de andere Bijbeltekst wordt aangehaald, waarbij men nadrukkelijk wijst op de gebiedende wijs in die tekst: *'Dit is dus wel een opdracht!'*, krijg ik dan schel toegeroepen. *'Wij moeten dus wel degelijk iets doen! Wij moeten ertegenaan!'*

Het lijkt alsof men matglas in de bril heeft en niet het kenmerkend karakter van Christus, ons leven, ontdekt. Als een soort Elisa kan je dan alleen nog bidden:

2 Koningen 6: 17 Toen bad Elisa: Yahweh, open toch zijn ogen, opdat hij zie. Yahweh opende de ogen van de knecht en hij zag.

In de tijd van het Oude Verbond was het Yahweh die de ogen moest openen voor de wet. Anders zag men alleen maar de opdracht en boog men zich onder het juk van wet i.p.v. Gods schoonheid en huwelijksbeloften daarin te zien.

Psalm 9:18 Open ogen, opdat ik de wonderen van Uw wet zie.

In onze huishouding van het geheimenis is het precies dezelfde Heer die ons de ogen opent voor Zijn genade. Anders ziet men ook in onze tijd van genade, ondanks die overweldigende genade, toch alleen maar de opdracht i.p.v. de heerlijke hoop van onze roeping.

Efeze 1:18 verlichte ogen van jullie harten, zodat jullie weten, welke hoop Zijn roeping wekt,

In 2 Koningen had Elisa zicht op Gods werkelijkheid. Je kan zeggen dat Hij zag met de ogen van God. Zijn dienstknecht zag daar echter niks van. Elisa nam dat zijn dienstknecht niet kwalijk. Hij ging naar God die alleen ogen opent. Ook de psalmdichter wijst op God die de ogen opent voor de wonderen van de wet. Ook Paulus ging naar de Heer om te bidden voor verlichte ogen bij de gelovigen.

Elisa zag de vijand met de ogen van God en dus ging Gods onvoorwaardelijke genade werken. De dienstknecht zag deze vijanden met zijn eigen vlezige ogen, net als de koning van Israël. Logisch dat hun kijk iets totaal anders uitwerkte. De koning had zelfs de gedachte om dat hele leger van de vijand maar even een kopje kleiner te maken. Ook in onze tijd nog altijd een redelijk populaire godsdienstige gedachtegang.

Romeinen 13:8 Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben;

Kijk nou eens! Hier heb je een uitspraak van Paulus in de tegenwoordige tijd gebiedende wijs. Zo'n bril met dat matglas dat absoluut niet de kenmerkende eigenschappen van de Heer laat zien, zorgt er bij de overgrote meerderheid van de gelovigen voor dat ze hier weer zo'n opdracht in horen, waar ze hun schouders onder moeten zetten. Net als de dienstknecht van Elisa ontdekken ze niet Gods liefde in zo'n tekst.

Romeinen 5:5 De liefde van God is in onze harten uitgestort!

Ze verwachten feitelijk helemaal niet dat die liefde van God gaat overstromen in hen.

1 Johannes 4:19 Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.

Hun ogen zijn verblind. Zij lezen over hun schuld. Ze voelen zich schuldig om zoveel waar mogelijk lief te hebben. Laten we dus maar beginnen bij onze broeders en zusters. Misschien lukt dat nog, op een enkele irritante broeder of zuster na.

Romeinen 5:8 God bewijst Zijn liefde naar ons toe, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.

Romeinen 5:10 Toen wij nog vijanden waren, zijn we met God verzoend.

Het zijn niet de prettige broeders en zusters alleen maar. Het zijn ook de vijanden en zondaren die God liefheeft. Die lastige buurman, dat familielid, dat met leugens jou in een kwaad daglicht zet, of je collega, die jou altijd de voet dwars zet. Die vijand heeft God lief en Hij heeft zelfs vrede met die vijand gesloten. Dat is verzoening.

‘Dat kan ik helemaal niet! God moet mij geen onmogelijke opdracht geven! Nee, ik houd me maar gewoon aan mijn schuld naar mijn vriendelijke broeders en zusters toe.’

En zo blijven we bevestigen blind te zijn voor die overstromende genade van God. God praat jou geen schuld aan! God roept je hier niet op tot een opdracht. Hij tekent hier Zijn eigen karakter, die dankzij Zijn genade ook werkt in jou.

De ogen van de dienstknecht van Elisa gingen open en hij mocht getuige zijn hoe die vijand naar een plek werd geleid. Niet om afgemaakt te worden, zoals de koning nog wel altijd verwachtte. Ze werden naar een plek geleid waar ze een feestmaal ontvingen.

2 Koningen 6: 23 Hij bereidde hun een grote maaltijd; en toen zij hadden gegeten en gedronken, liet hij hen vertrekken en zij gingen heen naar hun heer.

Romeinen 12:20 Indien je vijand honger heeft, geef hem te eten; indien hij dorst heeft, geef hem te drinken,

Waar de ogen open gaan voor Gods genade, daar krijgen we zicht op het karakter van de Heer zelf. We gaan genieten van Wie Hij is. We gaan steeds meer ontdekken hoe Hij Zijn leven in ons ieder uitwerkt. Waar we vanwege het matglas eerst alleen maar opdrachten lazen, krijgen we nu steeds meer oog voor hoe Hij in jou en mij als ons leven werkt.

Vijanden worden vrienden, oftewel vijanden worden verzoend. Het kenmerkend werk van de Heer zelf.

Romeinen 5:11 onze Heer Jezus Christus, door wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.

2 Corinthe 5:18 En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft en ons de bediening van de verzoening gegeven heeft,

2 Corinthe 5:19 God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, ... , Hij heeft ons het woord van de verzoening toevertrouwd.

1 Johannes 2:2 Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die van de hele wereld.

Wat een heerlijke overgebleven schuld: **LIEFDE**, oftewel Gods karakter. Wat een heerlijke, overstromende rijkdom van genade!

12. Jij Bent Geliefd

Jazeker! Jij bent geliefd. Zo word je letterlijk aangesproken in de Nieuw Testamentische brieven.
Romeinen 1:7 Aan ALLE GELIEFDEN van God,

Jij bent geliefd. De liefde van God is in jouw hart uitgestort.
Romeinen 5:5 De hoop maakt niet beschaamd, omdat DE LIEFDE VAN GOD IN ONZE HARTEN UITGESTORT IS door de Heilige Geest, die ons gegeven is,

Jij bent geliefd. Dat heeft God zelf aan jou bewezen.
Romeinen 5:8 GOD BEWIJST ZIJN LIEFDE NAAR ONS TOE, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.

Jij bent geliefd en niemand kan jou van die liefde scheiden.
Romeinen 8:35 Wie zal ons SCHEIDEN VAN DE LIEFDE VAN CHRISTUS? Verdrukking of benauwdheid of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard?
Romeinen 8:39 Hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel kan ons SCHEIDEN VAN DE LIEFDE VAN GOD, die in Christus Jezus, onze Heer is.

Jij bent geliefd. Die liefde werkt zelfs krachtig in jou.
2 Corinthe 5:14 DE LIEFDE VAN CHRISTUS dringt ons,

Jij bent geliefd, want God omringt jou als de God van die liefde.
2 Corinthe 13:11 De GOD VAN DE LIEFDE en van de vrede zal met jou zijn.

Jij bent geliefd. Die liefde zal echt altijd bij je zijn.
2 Corinthe 13:14 De genade van de Heer Jezus Christus, en DE LIEFDE VAN GOD, en de gemeenschap aan de Heilige Geest zal met jullie allen zijn.

Jij bent geliefd. Jouw uitverkiezing van voor de grondlegging van de wereld was al in liefde.
Efeze 1:4 Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren voor de grondlegging van de wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht IN LIEFDE.

Jij bent geliefd. Het feit dat God jou met Christus mee levend gemaakt heeft, berust op Zijn grote liefde.
Efeze 2:4-5 God, die rijk is aan erbarming, heeft, OM ZIJN GROTE LIEFDE, WAARMEE HIJ ONS HEEFT LIEFGEHAD, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mee levend gemaakt met Christus,

Jij bent geliefd. God wil dat jijzelf ook inzicht krijgt in Zijn liefde voor jou, die de kennis te boven gaat.
Efeze 3:19 Te kennen DE LIEFDE VAN CHRISTUS, die de kennis te boven gaat,

Jij bent geliefd en je mag nu wandelen in die liefde, zoals Christus jou heeft liefgehad.
Efeze 5:2 Wandel in DE LIEFDE, zoals ook Christus JOU HEEFT LIEFGEHAD,

Jij bent geliefd. Jij bent nu al geplaatst in het koninkrijk van de Zoon van Gods liefde.
Colosse 1:13 God heeft ons verlost uit de macht van de duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van DE ZOON VAN ZIJN LIEFDE,

Jij bent geliefd, want jij bent Gods kind.
1 Johannes 3:1 Ziet, WELK EEN LIEFDE ONS DE VADER GEGEVEN HEEFT, dat wij kinderen van God genoemd worden, en wij zijn het ook!

Jij bent geliefd. Je hebt echte liefde leren kennen doordat Christus Zijn leven heeft ingezet.
1 Johannes 3:16 Hieraan hebben wij DE LIEFDE LEREN KENNEN, dat Hij Zijn leven voor ons heeft ingezet;

Jij bent geliefd. Dat heeft God geopenbaard door Zijn Zoon te zenden in deze wereld.

1 Johannes 4:9 Hierin is **DE LIEFDE VAN GOD** naar ons toe **GEOPENBAARD**, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld,

Jij bent geliefd. Het bewijs is niet jouw liefde, maar Gods liefde voor jou.

1 Johannes 4:10 Hierin is **DE LIEFDE**, niet dat wij God liefgehad hebben, maar **DAT HIJ ONS HEEFT LIEFGEHAD** en Zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden.

Jij bent geliefd. Die liefde wordt telkens meer.

Judas 1:2 barmhartigheid, vrede en **LIEFDE WORDT** jou **VERMENIGVULDIGD**.

Jazeker! Jij bent geliefd.

13. Geniet Met Volle Teugen!

Er was een vergadering van allerlei hoogwaardigheidsbekleders van diverse kerken en godsdiensten. Men wilde de unieke plek van het geloof in Christus onder alle godsdiensten voor het voetlicht krijgen. Er werden allerlei ideeën naar voren gebracht, maar telkens bleek iets dergelijks ook in een andere godsdienst voor te komen.

Toen kwam er iemand de vergaderzaal binnen. Hij vroeg waar al die drukte over ging en men vertelde het hem. Hij keek om zich heen en zei: *'Dat is toch simpel. Wat het geloof in Christus onderscheidt van godsdienst is genade'*. Deze man was C.S. Lewis. Je kent hem wel, de schrijver van de Narnia verhalen.

Genade en genade alleen is het enige dat een levend geloof in Christus Jezus onderscheidt van elke denkbare godsdienst, zelfs van het *'christendom'*. Het is nou juist het ontbreken van enige kijk op dit unieke aspect van een levende relatie met God waardoor vrome, godsdienstige gelovigen vallen over een inmiddels bekende afsluiting van de meeste van mijn geschreven stukjes: *'Geniet Met Volle Teugen!'*

Het leven uit genade kan niet anders dan puur genot opleveren.
Filippi 4:4 Verblijd je in de Heer altijd! Ik zeg opnieuw: Verblijd je!

Het Griekse werkwoord *'Chairo'*, dat hier met verblijden vertaald is, komt regelrecht van het zelfstandig naamwoord *'Charis'*. Ik mag toch aannemen dat iedereen dat als het overbekende Griekse woord voor *'Genade'* herkent. Letterlijk betekent ons genot dus dat we overlopen van Gods genade aan ons bewezen!

Paulus roept dus iedereen toe: *'Wees vol van genade in de Heer. Opnieuw zeg ik nog eens: Wees vol van genade!'* Overstromen van genade kan niet anders opleveren dan puur genot!

Koning David had onder het Oude Verbond dit geheim al prima door. Hij keek niet naar de wet als een voorraadje regels om op te volgen! Hij verstond de wet destijds al, zoals de Emmausgangers dat pas veel later doorkregen. Hij zag de reddende en sturende hand van Yahweh, zijn Herder, daarin terug en dat leverde puur genot op voor David.

Psalm 119:24 Uw getuigenissen zijn mijn genot.
Psalm 119:77 Uw wet is mijn genot.
Psalm 119:143 Uw geboden zijn mijn genot.
Psalm 119:174 , o Yahweh, Uw wet is mijn genot.

Ja, ook al onder het Oude Verbond was het enige echte genot alleen in Yahweh zelf te vinden.

Job 22:26 Je zult genieten van de Almachtige en je gezicht opheffen naar God.
Psalm 37:4 Geniet van Yahweh; dan zal Hij jou de wensen van je hart geven.
Prediker 2:25 Wie kan iets genieten buiten Hem?
Prediker 3:13 Als iemand ... het goede geniet ... , dan is dat een gave van God.

Het bijzondere is dat vrome godsdienst echt genot aanziet voor slecht, werelds en zondig gedrag. Dat komt waarschijnlijk omdat vrome godsdienst nou eenmaal vrome godsdienst niet als vlees herkent. Men poogt zus, men probeert zo. Het hele *'christenleven'* wordt opgebouwd uit eigen prestatie voor God. Nee, daar past zoiets frivools als genot dan ook beslist niet bij.

Efeze 2: 10 Zijn [Gods] maaksel zijn wij, in Christus Jezus tot in goede werken geschapen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Kijk eens, wat een genot! Heerlijke wandelingen! Om gewoon te genieten van wandelingen maken Machtelt en ik elke week een dag vrij. Heerlijk genieten van een hele dag ontspannen wandelen. Maar ja, als je dat plezier afslaat en jezelf zo'n hele dag afbeult totdat je halfdood op je stoel in elkaar zakt zonder echt resultaat, dan is het vanzelfsprekend dat er weinig genot overblijft.

Ons genot zit in onze eenwording met Christus in Zijn sterven, in Zijn opstanding en in Zijn verheerlijking. Christus is jouw leven. Daar is geen plaats van het overpeinzen van zonden en eigen wil. Geniet maar ten volle van Gods wil in jouw leven, ook al komt dat prima uit met jouw wil. Dat is namelijk logisch als je één bent. Daar mag je best trots op zijn. Daar zit namelijk helemaal niks zondigs in.

Als die 'goede' werken, die in Christus Jezus geschapen zijn en die God van tevoren bereid heeft, dankzij Gods genade openbaar komen in je leven, dan zit daar helemaal niks zondigs in om dat ook 'goed' te noemen. Heerlijk wandelen in Zijn genade. Ik wens je dat genot met volle teugen toe.

14. Heb Jij Je Eerste Liefde Verlaten?

Openbaring 2:4 Ik heb tegen jullie, dat jullie je eerste liefde verzaakt hebben.

Heb jij dat ook als je deze tekst leest dat je gewoon bang wordt om de oordelende Christus zelf te zien, zoals Hij ons schijnt aan te klagen omdat onze toewijding nergens op lijkt!

O ja, toen we tot geloof kwamen toen waren we zo blij en wilden we alles wel aanpakken wat men ons voorlegde. Maar na een burn-out, tegenslag als het overlijden van een familielid, of gewoon je eigen ziekte lijkt het vuur er helemaal uit te zijn!

Dan komt ons eigen priemende vingertje, waarmee we naar onszelf wijzen met de aanklacht: “*Je loopt ook nergens meer voor warm! Uitgebluste, lauwe gelovige!*” O ja, we hebben dan dus duidelijk de overtuiging dat we onze eerste liefde verzaken. Laten we onszelf laten corrigeren door de Schrift zelf.

Dat werkwoord ‘verzaken’ in deze tekst is een tamelijk antiek woord. Het heeft de betekenis van ‘ergens van weggaan’. Het onderwerp waar de geadresseerden in deze tekst van weggaan is die eerste liefde. Voordat we nu helemaal wegdromen over een emotionele gemoedstoestand die we hier zelf altijd aan verbinden, is het veel beter om eerst gewoon nuchter de uitdrukking ‘*je eerste liefde*’ taaltechnisch te bekijken, om daarna te gaan zoeken naar precies diezelfde taalkundige opbouw.

Droom je weg bij de woorden ‘*je eerste liefde*’, dan kom je vaak uit bij een emotionele godservaring die veel wegheeft van een eerste verliefdheid, de kriebels in de buik, de adrenaline die door je lijf stuwt, en meer van dergelijke ondefinieerbare gevoelens. Trouwens, niet elke gelovige kent die emoties en Bijbels gezien is dat ook nergens voor nodig.

Wat staat er nou werkelijk over jouw eerste liefde? Taaltechnisch is hier eigenlijk sprake van de eerste liefde **VOOR** jou! Dus niet jouw eerste kriebels in de buik, ook niet jouw liefde voor de Heer omdat jij iets in die Heer gevonden hebt. Dan zou hier bovendien het Griekse werkwoord ‘*Phileo*’ gebruikt zijn (Liefde dat voortkomt uit iets in de ander, dus voorwaardelijk). Het Griekse werkwoord ‘*Agape*’ (onvoorwaardelijke liefde) wordt hier gebruikt.

Voor het woordje de ‘*eerste*’ staat er in de grondtekst het Griekse woord ‘*protos*’. Het draait hier dus om het prototype van de liefde die je in je leven kent. De enige andere keer dat er in de Bijbel over het prototype van liefde gesproken wordt is door dezelfde Johannes, die dit ook hier in Openbaring schreef.

1 Johannes 4:19 Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.

Die eerste liefde voor jou is Christus, die onbegrensd, onbeperkt en onvoorwaardelijk van jou houdt. .... En we slaan een zucht van verlichting. Nee, als het om onze eigen liefde naar de Heer toe zou gaan, dan rammelt het van alle kanten. Nee! Het is juist Zijn liefde voor ons.

1 Johannes 4:10 Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad,

Openbaring 2:4 Ik heb tegen jullie, dat jullie je eerste liefde verzaakt hebben.

Kijk nou eens wat de Heer in de vorige twee verzen aan deze toekomstige synagoge van Efeze schrijft:

Openbaring 2: 2-3 Ik weet jullie werken en inspanning en jullie volharding en dat jullie de kwaden niet kunnen verdragen en hen op de proef gesteld hebben, die zeggen, dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat jullie hen leugenaars hebben bevonden, en jullie hebben volharding en hebben verdragen om de wil van Mijn naam en jullie zijn niet moe geworden.

Zie je het in deze verzen? Werken!!! Inspanning!!!! Volharding!!! Die mensen waren echt harde zwoegers. Dan komt er deze uitspraak:

'Jullie zijn zo druk bezig, jullie zijn helemaal weggeraakt bij die onvoorwaardelijke, overvloedige rijkdom van Mijn liefde voor jullie! Kom, geniet weer! Ik heb zoveel te geven!' Wat dan? Nou die onvoorwaardelijke, onbegrensde, onbeperkte liefde, waarmee Hij ons het eerst heeft liefgehad.

Jij, die momenteel dood- en doodmoe bent van al jouw godsdienstig gedraaf voor de Heer, kom en geniet weer van Zijn onstuitbare liefde!

15. Genade: Grandioos Of Belachelijk?

Gods genade is uniek! Het staat helemaal op zichzelf! Genade valt nergens in onder te brengen en nergens mee te vergelijken! Genade is Gods uitdrukking van Zijn volmaakte goedheid en pure liefde! Al Gods goedheid, genade en liefde stroomt vrij naar diegenen die er nooit iets voor gedaan hebben, het nooit zullen kunnen verdienen en het ook nooit zullen kunnen beantwoorden.

Gods genade is volkomen uniek of het heeft helemaal niks, maar dan ook totaal niks met genade uitstaande! Zodra het idee ook maar enigszins in ons opkomt dat we nu God wel iets daarvoor verschuldigd zijn, beginnen we aan een leven van pure belediging aan het adres van zowel het geschenk als de Schenker.

Gelovigen die hun levens inzetten om te *'Proberen God Te Vergoeden Voor Alles Wat Hij Voor Ons Gedaan Heeft'*, verknallen (waarschijnlijk onbewust) hun hele leven door nou juist Hem, die ze zo graag willen behagen, in Zijn gezicht te slaan! (begrijp goed: Ook daar gaat God zelf weer in genade mee om)

Godsdienst is de grootste vijand van genade omdat dat uitsluitend tot bloei komt binnen een cultuur van presteren om te overleven. Let wel, dit is opnieuw niet bedoelt als veroordeling. Ik ben zelf het grootste deel van mijn leven op die manier godsdienstig geweest. Maar helaas is het nou eenmaal zo dat godsdienst op een ongezonde manier een voedingsbodem is van het afgrijselijk, broeierig sfeertje van vleselijke hunkering tot .....

*'de hoge prijs met dank te vergoeden',
'om een doorbraak te bewerken',
'om de bolwerken te slechten',
'om de poorten te bestormen'*

en nog veel meer van dergelijke larie, die het vlees inderdaad wel in opperste opwinding brengt.

Waar Gods genade komt barst het grootste, knallende feest los voor verloren zonen zonder een woord over hun zonden!

Genade herstelt de hoeren in hun waardigheid, waar ieder ander klaarstaat de eerste steen te werpen.

Genade omarmt de HIV positieven, waar ieder met een boog omheen loopt.

Genade kijkt langs het uiterlijk gedrag van iemand en ziet de persoon zelf in onvoorwaardelijke liefde aan.

Voor de wetenschappelijk denker is genade helemaal niet logisch.

Voor de rechter is genade niet eerlijk.

Voor de harde zwoeger is genade dwaasheid.

Voor de doe het zelve is genade je reinste verspilling.

Voor de ordehandhaver is genade één groot misverstand.

Voor de godsdienstige mens is het een grote schande!

Genade is heerlijk, helder, stromend water voor hen die geestelijk dorst hebben.

Genade is bevrijding voor hen die geestelijk gevangen zitten.

Genade is echt leven voor hen die beseffen dat ze geestelijk dood zijn.

Genade is heerlijke rust voor hen die doodop zijn van eigen inspanning.

Genade is de nieuwe kans voor hen die altijd tegen hun eigen mislukking aanlopen.

Genade is hoop voor hen die het echt niet meer zien zitten.

Genade is de enige uitweg voor hen die verloren zijn.

Genade is geen theologische vooronderstelling.

Genade is geen leer.

Genade is geen filosofie.

Genade is nooit in evenwicht met andere zaken.

Genade is zelfs niet het allerbelangrijkste.

Genade is het Enige.

Genade is een Persoon.

Genade is Christus Jezus, de Opgestane.

Genade is Christus Jezus als jouw leven.

Genade is Christus, die jou al stevig in Zijn hart geborgen heeft, zelfs al ver voordat de allereerste molecuul van jou bestond, en Die jou nooit, maar dan ook echt nooit meer zal laten gaan.

Wat een heerlijk, grandioze genade!

16. God is Liefde

1 Corinthe 13: 7-8 De liefde bedekt alles, gelooft alles, hoopt alles, verdraagt alles. De liefde vergaat nimmermeer;

Hoe vaak lezen we dit hoofdstuk (1 Corinthe 13) niet om dan onszelf onder de zware last van onze eigen verantwoording tegen de grond te drukken. We lezen dat de liefde geduld heeft en we komen vervolgens met de vraag hoeveel geduld wij kunnen opbrengen. Laten we eerlijk zijn, dat stelt toch gewoon niks voor?! Zoiets kan alleen maar teleurstelling teweegbrengen.

Het feit dat ik als één van die niet zo wilskrachtige gelovigen door dergelijke overwegingen mezelf hevig de grond intrapte omdat ik nou eenmaal niet zo geestelijk was volgens mijn eigen oordeel, dat zette me blijkbaar niet eens aan het denken. Hoe vaak heb ik van ongelovigen niet te horen gekregen dat ze niet zo 'n tobber als mij wilde worden. Volkomen terecht!!!!

Niet wij zijn de grote liefhebbers! God is liefde!

*1 Corinthe 13: 4 God heeft geduld,
1 Corinthe 13: 4 God is goedertieren,
1 Corinthe 13: 4 God is niet afgunstig,
1 Corinthe 13: 4 God scheidt niet op.
1 Corinthe 13: 4 God is niet opgeblazen.
1 Corinthe 13: 5 God kwetst niemand.
1 Corinthe 13: 5 God zoekt Zichzelf niet,
1 Corinthe 13: 5 God wordt nooit verbitterd,
1 Corinthe 13: 5 God rekent het kwade niet toe,
1 Corinthe 13: 6 God is niet blij over ongerechtigheid,
1 Corinthe 13: 6 God is blij tezamen met de waarheid,
1 Corinthe 13: 7 God bedekt alles.
1 Corinthe 13: 7 God gelooft alles.
1 Corinthe 13: 7 God hoopt alles.
1 Corinthe 13: 7 God verdraagt alles.
1 Corinthe 13: 8 God blijft voor altijd.*

Als je deze teksten in 1 Corinthe 13 zo leest, vind jij het dan ook eigenlijk niet zo praktisch? Nou ik vond het destijds, in mijn eigen godsdienstige periode, mijn plicht om andere gelovigen erop te wijzen dat men niet mag opscheppen. Ik liep toen best wel met de borst vooruit te verkondigen dat je niet zo opgeblazen hoorde te zijn. Ik had niet door dat ik daarmee iedereen die hier ook nog eens eerlijk mee om wilde gaan geestelijk behoorlijk vast liet lopen. Die eerlijke gelovigen kwamen namelijk tot de ontdekking dat ze het helemaal niet konden.

Die ouwe Job kende dit hele liefdeshoofdstuk niet, maar hij kende wel deze God, die liefde is. Daarom kon hij in de allerdiepste ellende het uitroepen:

Job 1:21 Yahweh heeft gegeven, Yahweh heeft genomen, de naam van Yahweh zij geloofd.

Ik heb zo'n idee dat die drie vrienden, die hem dat ziekbed nog eens extra zuur maakten, 1 Corinthe 13 wel ter sprake zouden hebben gebracht als zij het in die tijd hadden gekend. Nu ik er zo over nadenk, misschien was ikzelf in mijn godsdienstige periode wel één van die drie mannen, die Lot met mijn vermaningen nog vaster het graf in gepredikt had.

Job kende de God, die liefde is en hij nam zijn lot, inclusief die drie lastige vrienden, ook uit die liefdevolle hand aan. Hoe kreeg hij dit voor elkaar? Welke bovenmenselijke prestatie leverde hij hier? De hele situatie leek toch totaal uitzichtloos! Het graf was toch het enige perspectief?

Opnieuw is het antwoord niet dat hij zich tot een bepaalde vrome gezindheid wist op te werken. Dat speelde bij die drie vrienden, maar niet bij Job. Job kende God als de bron van alle liefde. Vandaar dat hij zicht had over het graf heen.

Job 19:25 ik weet: mijn Losser leeft en op de laatste dag zal Hij opstaan op het stof.

Ja, Job wist: God is liefde! God heeft geduld in mijn situatie, ook met mijn vrienden! God is goedertieren voor mij, maar ook voor mijn vrienden! Bij God is geen afgunst, geen opschepperij, geen opgeblazenheid! God kwetst mij niet! Hij zoekt Zichzelf niet! Ik krijg echt geen bitter woord van God over mijn gedrag! God rekent mij het kwade beslist niet toe!

Voor Job stond het als een paal boven water: God is liefde! De volgende die dankzij Gods genade ook zo'n heerlijk rijk zicht op de liefde van God had, is Paulus. Duizenden jaren zitten er tussen die twee, maar hun wetenschap dat God liefde is vormt een hechte eenheid.

Daar zit Paulus in de gevangenis en wat schrijft hij?

Filippi 2:18 Verblijd je net zo en verblijd je met mij.

Filippi 3:1 Overigens, beste broers, verblijd je in de Heer!

Filippi 4:4 Verblijd je altijd in de Heer! Opnieuw zeg ik: Verblijd je!

Hoe kom je op 't idee om in zo'n duffe ellende als de gevangenis iets dergelijks te schrijven, Paulus? Omdat Paulus dwars door zijn celmuren heen God ziet stralen als de bron van alle liefde! Dat geeft zijn leven ook zo'n vaste zekerheid!

Romeinen 8: 38-39 ik ben er absoluut zeker van, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die is in Christus Jezus, onze Heer.

Filippi 1: 6 Ik ben er ten volle van overtuigd, dat Hij, die in jullie een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.

God is liefde! Boven alles staat dit grandioze credo! Als we dan zelf, zoals ik dat destijds dus deed, zo'n liefdeshoofdstuk als 1 Corinthe 13 verkrachten door er opdrachten aan ons adres in te lezen, dan werpen we onszelf emotioneel in de meest diepe ellende! Daar waar zicht is op God zelf als de volle openbaring van liefde, daar komt ook een zicht over de meest uitzichtloze situatie heen, ja over het graf heen, daar komt een vast fundament van zekerheid en overtuiging.

God houdt echt zo immens veel van jou! Die liefde zal echt nooit meer stoppen.

1 Corinthe 13: 8 De liefde vergaat nimmermeer;

17. Gemeente, kerk, groepje of ontmoeting

De Gemeente is het Lichaam van Christus. Ieder, wereldwijd, die tegenwoordig Jezus kent als zijn Redder en Heer is onderdeel van die Gemeente.

Dat Lichaam van Christus is hier op aarde een verborgenheid volgens de Bijbel (Efeze 3: 1-9; 5: 32 en Colosse 1: 24-27). Een uiterlijke organisatie is dus gewoon letterlijk Bijbels gezien geen Gemeente, het Lichaam van Christus. Een kerk is dus ook geen Gemeente, het Lichaam van Christus. Zelfs als men een groepje die men graag samen vormt 'gemeente' noemt, dan is dat nog niet die gemeente, die de Schrift het Lichaam van Christus noemt. Zo'n kerk, 'gemeente' of groep is gewoon een groepje dat ontstaan is uit een eigen verlangen om samen te komen. Niks mis mee, maar volgens mij heeft het Bijbels gezien niks met Gemeente zijn te maken.

Gemeente zijn we allemaal als gelovigen gezamenlijk, ongeacht hoe je er uiting aan geeft. Nee, ik bedoel met gelovigen niet iedereen die de Bijbel persé precies eender uitlegt als dat ik het doe. Eerlijk gezegd: Ik kan er zelfs behoorlijk naast zitten op bepaalde punten. Maar iedereen, die de Heer Jezus kent als Zijn of haar persoonlijke Redder is een gelovige, ongeacht de Bijbeluitleg en ongeacht in welke groep die zit.

Gemeente zijn, dat ben jij dus gewoon. Daar hoeft je zelf helemaal niks voor te doen. Het is namelijk puur genade. Jij bent één met Christus. Die andere gelovige is ook één met Christus. Jullie zijn dus beide één met elkaar. Jullie zijn Gemeente, ja wij zijn allemaal als gelovigen samen Gemeente. Als we elkaar ontmoeten werkt Christus dat, waar dan ook.

Nu komen dan de vragen op: Hoe zit dit dan als je een traditionalist bent?

Jij hebt het idee heel dicht bij God te zijn als je deelneemt aan een vertrouwde vorm van eredienst zoals je dat in je kinderjaren geleerd hebt. Vaste rituelen en traditionele vormen raken je het meest. Je ervaart God nadrukkelijk in het dagelijks lezen van je christelijk dagboek. Het is heerlijk om vaste dagen in de week te reserveren voor het bij elkaar komen voor Bijbelstudie en bidstond. Een samenkomst is pas echt goed als het Onze Vader voorbij is gekomen en het is afgesloten met de vaste zegenbede. Voor jou is dit nou echt gemeente zijn.

Nee! Het heeft Bijbels niks met Gemeente zijn te maken, maar waar gelovigen zijn, daar is de Gemeente, dus ook op jullie plek.

Hoe zit dit dan als je evangelisch bent?

Jij hebt meer het idee heel dicht bij God te zijn als de zangleider ons echt meeneemt. Hij begint precies daar waar jij emotioneel zit, terwijl je de zorgen van alledag probeert achter je te laten om je zo meer op de Heer te richten.

Hij neemt je mee in verwondering over wie God en Jezus in jouw beleving is om dan uit te komen op het punt dat alle harten overlopen van dankzegging. De prediker pakt die uiterst gevoelige draad over.

Waar de harten zo vol zijn, is het niet zo erg om dan ook een spreekwoordelijk schopje onder je achterste te voelen. Men mag ook best wel wat actiever voor de Heer worden, is jouw mening en je vindt het dus ook prettig om daar weer eens extra toe opgeroepen te worden.

Daarna klopt de zangleider je maaltje uit het opwekkingsmenu nog eens stevig op met juichliederen. Voor jou is dit echt gemeente zijn. Sorry, maar het heeft Bijbels echt niks met Gemeente zijn te maken, maar waar gelovigen zijn, daar is de Gemeente, dus ook als jij van jouw samenzijn geniet.

Hoe zit dit dan als je een leerstellige kerk vormt?

Jij hebt het idee pas echt heel dicht bij God te vertoeven als je zondags een stuk onderwijs krijgt, waar jij je tanden in kan zetten, iets wat je nog niet eerder zo gezien hebt. Jouw brein vraagt steeds opnieuw om vervulling en die vind je in een goed Woord. Jij vindt het ook belangrijk dat er een goede omkadering is van wat je als kerk gelooft.

Wanneer er eens sporadisch een beroep op je emoties gedaan wordt, dan irriteert dat je ook mateloos. Dat hoort in jouw kerk geen plaats te hebben.

Jij voelt je echt het dichtst bij God na een dag van urenlange studies. Dat is voor jou echt gemeente zijn. Ook dit heeft Bijbels niks met Gemeente zijn te maken, maar waar gelovigen zijn, daar is de Gemeente.

Hoe zit dit dan als je samen een huisgemeente vormt?

Voor jou moet het allemaal niet zo officieel toegaan. Een apart kerkgebouw is in jouw beleving ook nergens voor nodig. Als er maar een degelijke leiding van oudsten en diakenen is, zodat de huisgemeente wel structuur heeft. Het moet geen wanorde worden. Lieder en liederen kunnen gewoon door iedereen opgegeven worden en als er maar iemand is die een woord heeft voorbereid. Dat is voor jou echt gemeente zijn.

Ook dit heeft Bijbels eigenlijk helemaal niks met Gemeente zijn te maken, maar waar gelovigen zijn, daar is de Gemeente.

Hoe zit dit dan als je bevindelijk bent?

Jij hebt het idee dat je binnen jouw kerk echt in het hart getroffen moet worden. Als God jouw hart aanraakt en jou laat merken dat Hij je echt liefheeft, dan heb je meer kerk gevierd dan wanneer je een vaste liturgie over je heen laat komen. Voor jou moet in een dienst toch minstens wel eens de woorden 'Geliefden', 'Intieme Relatie' en 'Hart' de revue passeren. Dat is voor jou echt gemeente zijn.

Ook dit heeft Bijbels weer niks met Gemeente zijn te maken, maar waar gelovigen zijn, daar is de Gemeente.

Nou vraag jij je wellicht af hoe het dan met mij zit?

Als je mij vraagt waar ik kerkelijk thuishoor, dan heb ik geen idee. Ja ja, ik kom best wel in een groepje met mensen samen, maar om te zeggen dat ik daar thuishoor? Dit is waar ik thuishoor:

Ik ben er zeker van dat ik altijd, dankzij het werk van de Heer zelf, heel dicht bij de Heer ben. Dichter dan die versmolten eenheid met Christus, zoals de Bijbel die tekent, zal door onze menselijke inspanning toch nooit lukken. Ik heb dan ook opgegeven daar mijn best voor te doen.

Dankzij het feit dat we zo intiem versmolten zijn met onze Heer, zijn we ook absoluut even intiem versmolten met elkaar. Onze eenheid hoeft niet meer door kerkvorming bewerkt te worden. In Christus is die reeds een feit. Dat is Gemeente zijn. De ontkenning van die eenheid is en blijft groepjesdenken.

Heb ik nu niks met zo'n traditionele kerk, zo'n evangelische kerk, zo'n leerstellige kerk, zo'n huisgemeente, zo'n bevindelijke kerk? Inderdaad, met die instellingen heb ik persoonlijk niks. Maar dat is geen oordeel. Als jij er wel wat mee hebt, dan is dat prima zolang dat je zicht op de Gemeente, het Lichaam van Christus niet ontnemt.

Het Gemeente zijn naar Bijbels patroon betekent volgens mij dat ik intiem verbonden ben met die traditionele gelovige, met zo'n evangelische gelovige, met zo'n leerstellige gelovige, met zo'n gelovige in die huisgemeente, met zo'n bevindelijke gelovige en ook met die gelovige die nergens meer naartoe gaat. Dat is nou zo'n kenmerk van het onbegrensde van de Gemeente, het Lichaam van Christus.

Gemeente ben je in die kerk, in die 'gemeente', in dat groepje, in je huis, bij je burens, bij je vrienden, in de open natuur, op de bank in het park, in het restaurant, in de kroeg. Overal waar je als gelovigen samen bent, daar ben je Gemeente, het Lichaam van Christus. Dat is wat genade werkt!

18. Liefde In Leed

Met al mijn positieve artikelen lijkt het er waarschijnlijk nogal eens op dat ik geen idee heb van de pijn, de gekwetstheid en het leed dat mensen kunnen ondergaan. Ik moet ook erkennen dat ik door mijn autistische aandoening (Asperger) hier in de sociale omgang niet optimaal over kan communiceren. Het is echter beslist niet zo dat het leed aan mij voorbijgaat.

Nee, het is me niet voorbij gegaan. Ik bedenk alleen liever de zaken van boven en dus deel ik mijn worsteling door dit bestaan niet zoveel. Maar ik ken de vraag: *“Waar is God in dit alles”* maar al te goed. *“Waarom moet mij dit overkomen?”*

Ik schreeuw het soms uit en toch.....

Mag ik eerlijk zeggen dat ik dit eigenlijk volkomen zinloze en zelfs ronduit belachelijke vragen vind?

Jazeker, ik weet maar al te goed dat mijn leven niet hier op aarde is. Het is in de hemel, ja de ophemelse. Mijn positie is de allerhoogste positie in Christus! Christus is namelijk mijn leven! Hij is ook jouw leven! Zondermeer! Maar voor mijn praktijk vind ik het het allerbelangrijkste dat Christus Mijn Leven is! Wat mag ik dus doen?

Ik mag omhoog kijken. Daar in de hemel, daar is een troon! Daar op die troon zit de soevereine, almachtige Vorst over hemel en aarde! Die Vorst houdt van mij! Hij houdt van mij. In alles wat Hij doet houdt Hij van mij!

Jij, die zo klaagt over al je leed dat je ondergaat! Weet jij dat de soevereine, almachtige Koning van hemel en aarde van jou houdt? In alles wat jij ondergaat is Hij er bij en Hij houdt van je! Die Vorst die de dood heeft overwonnen, die is gaan zitten in de troon, die de heerschappij over het alles heeft, die Vorst is jouw leven!

Mijn woorden schieten veruit te kort om de majesteit van Zijn onvoorwaardelijke, onbegrensde, onontkoombare liefde te omschrijven. Hoe graag ik het ook wens, ik schiet te kort, maar Hij houdt van jou!

GOD HOUDT VAN JOU!!!!!!

1. Liefde - Zijn maatstaf reikt tot buiten alle aionen, alle tijdsperiodes!
2. Liefde - Zijn begrenzing is weggebroken!
3. Liefde - Zijn basis is geworteld in God!
4. Liefde - Zijn oorsprong is in God!
5. Liefde - De oorzaak ligt vast in Gods soevereine keuze!
6. Liefde - Zijn diepte is het kruis met onze vijandschap als enig antwoord!
7. Liefde - Zijn overvloeiende verkwisting zal je hogelijk verbazen!
8. Liefde - Hij roept je bij je naam!
9. Liefde - Hij zal je helemaal voor Zich innemen!
10. Liefde - Meedogenloos verovert hij je hart!
11. Liefde - Kennis hiervan is ruimschoots voldoende!
12. Liefde - Zijn triomf geeft jou rust!
13. Liefde - Zijn trouw is oneindig!
14. Liefde - Zijn omvang kent geen eind!
15. Liefde - Zijn invloed neemt nooit af!
16. Liefde - Zijn almacht is onvergelijkbaar!
17. Liefde - Zijn geduld is bovenmenselijk!
18. Liefde - Zijn kwaliteit is vlekkeloos!
19. Liefde - Zijn lieflijkheid vertroost je!
20. Liefde - Zijn aard is teer!
21. Liefde - Gods intieme uiting!
22. Liefde - Wat een tomeloze blijdschap!

Jona bewees dat je Gods liefde niet kan ontlopen. Lot is een duidelijk getuige van het feit dat je Gods liefde niet misloopt door zonde. Jacob lacht ons toe: *'Je kan Gods liefde niet te slim af zijn!'* Henoch wandelde deze wereld uit met: *'Je kan Gods liefde dus ook niet overleven door hoge ouderdom!'*

Je merkt het, mijn menselijke woorden schieten tekort en strompelend over mijn woorden baan ik me een weg te midden van die overvloeiende stroom van Gods liefde en genade terwijl ik toch net zoveel leed en pijn heb als jij. Het verschil zit hem ook niet in ons tweeën.

Het verschil zit hem in wat ik zie: Onbegrijpelijke, soevereine, oneindige, onvergelykbare, overvloeiende liefde van God! Wat een tomeloze blijdschap! En dat midden in een wereld vol leed!

19. Genade! Zo Absurd & Onverantwoord!

Adam en Eva hadden gezondigd in de Hof in Eden. Kan jij je de verwachting van Adam ook een beetje indenken? Ik kan me zo voorstellen dat hij het gevoel had dat God elk moment vanuit een volstrekt onverwachte hoek hem woedend tegemoet zou stormen, rekenschap eisend: *‘Waarom heb je Me zoiets stoms geflikt?’* Maar nee, God kwam hun opzoeken voor hun vast avondwandelingetje.

Genesis 3: 8 Toen zij [Adam & Eva] het geluid van Yahweh God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte,

Van God uit was alles nog prima okay!

Als je rekent vanuit het oordeel van de boom van de kennis van goed en kwaad, is Gods genade dan niet gigantisch absurd en onverantwoord? Ze hadden het helemaal verprutst en dan komt God toch zomaar om met hen te wandelen. Had Hij dan niks door? O ja, natuurlijk wel, maar Hij wilde Zijn liefde kwijt. Gewoon met hen wandelen.

Abraham dacht aan zijn eigen hachie en stond daarom een andere man toe om seks te hebben met zijn eigen vrouw. Een beetje vreemd, zou je ook niet denken?

Genesis 12:13 Zeg toch, dat je mijn zuster bent, opdat het mij vanwege jou goed gaat, en ik vanwege jou toch in het leven kan blijven.

God zelf stelde de Farao ervan in kennis dat hij zich op glad ijs bevond met deze vrouw van Abraham en dat hij haar maar zo snel mogelijk moest dumpen.

En? Kwam God toen verhaal halen bij Abraham over deze toch wel uitgesproken stomme zet? (Kijk, dat is oordelen, hè? Misschien zouden wij dat nog doen ook! Tja, dat is de dingen bedenken, die op aarde zijn.) Nee! Zo zit God niet in elkaar. God deed Zijn onvoorstelbaar rijke belofte aan Abraham nog eens dunnetjes over! Genade!

Genesis 13: 14-17 Yahweh zei tegen Abram....: Sla toch je ogen op, en kijk nou eens vanaf de plaats, waar jij bent, naar het noorden, zuiden, oosten en westen, want het hele land, dat je ziet, zal Ik aan jou en je nageslacht voor altijd geven. En Ik zal jouw nageslacht maken als het stof van de aarde, zodat, indien iemand het stof van de aarde zou kunnen tellen, ook jouw nageslacht te tellen zou zijn. Sta op, doorwandel het land in zijn lengte en breedte, want dat ga Ik aan jou geven!

Nou ja!!!! Als je rekent vanuit het oordeel van de boom van de kennis van goed en kwaad, is Gods genade dan niet gigantisch absurd en onverantwoord? Abram had zich als de pooier van zijn eigen vrouw misdragen! En dan komt God toch met zo'n onvoorstelbare belofte. Wat een idiote genade!

De Heer had machtige dingen gedaan door de hand van de profeet Elia, toen ineens de vrouw van de koning zich tegen hem keerde. Dat overviel hem zo dat hij helemaal depri werd. Angst en woede overvielen hem en hij zag geen enkel uitzicht meer. Ja, hij riep wel tot God. Hij vroeg God om maar een eind aan zijn leven te maken. God als helper in zelfmoord of euthanasie, net hoe je het zien wilt. Hoe moet God hier wel niet op reageren? Ik denk dat ik gelijk weer in een oordeel zou schieten. Jij niet?

God niet. Geen enkel verwijt! Geen enkele oproep tot berouw!

1 Koningen 19: 5-8 Een engel raakte hem (Elia) aan en zei tegen hem: Sta op, eet. Toen hij rondzag, was daar, aan zijn hoofdeinde, een koek op gloeiende stenen gebakken en een kruik water. Hij at en dronk en legde zich weer neer. Maar opnieuw, voor de tweede keer, raakte de engel van Yahweh hem aan, en zei: Sta op, eet, want de reis zou voor jou te ver zijn. Toen stond hij op, at en dronk en ging door de kracht van dat eten veertig dagen en veertig nachten tot aan het gebergte van God, Horeb.

Als je rekent vanuit het oordeel van de boom van de kennis van goed en kwaad, is Gods genade dan niet gigantisch absurd en onverantwoord?

Weer een ander persoon. Nu in het Nieuwe Testament. Petrus had Jezus verloochend. Nou kijk, dat is toch niet misselijk! Dat zou je toch zeker zonde moeten noemen? O, wij weten het zo goed!!! Maar hoe gaat Jezus hier op reageren?

Bij het graf krijgen de vrouwen een speciaal verzoek van de engelen voor Petrus.

Markus 16:7 Ga heen, zeg tegen Zijn discipelen en Petrus, dat Hij jullie voorgaat naar Galilea; daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie gezegd heeft.

Nou ja!!! Belachelijk toch? Geen woord over de verloochening! Maar hoe zat het dan toen de Heer persoonlijk na Zijn opstanding samen met Petrus was.

Johannes 21:15-17 Hij zei tot hem: Weid mijn lammeren.....Weid mijn schapen.

Dit is toch bezopen?! Als je rekent vanuit het oordeel van de boom van de kennis van goed en kwaad, is Gods genade dan niet gigantisch absurd en onverantwoord?

Je kan de Bijbel doorlopen op wat wij mensen tot geloofshelden hebben gebombardeerd. Het blijken gewone mensen zoals jij en ik te zijn. Het buitengewone zit hem niet in die mensen, het zit hem in die God van absurde, bizarre en onverantwoorde genade! Althans, dat is de conclusie als je rekent vanuit het oordeel van de boom van kennis van goed en kwaad. Wij mogen ons nou juist verblijden in die God van alle genade.

Gods onvoorwaardelijke liefde verzwelgt de zonden en dwaasheden van al die grote en kleine godsmannen in die grote stroom van Zijn genade. En precies eender gebeurt dat met onze dwaasheden en zonden. Rekenend vanuit de boom van de kennis van goed en kwaad komen we vaak tot de slotsom dat God enorm teleurgesteld en verontrust moet zijn over ons. We hebben het toch zeker helemaal verprutst!!!? Je kan er niet verder naast zitten.

Wat je ook gedaan mag hebben, hoe onvoorstelbaar erg het ook in jouw eigen oog mag zijn, God heeft het al van je weggenomen. Ook al klinkt het je nog zo absurd en onverantwoord in de oren, God is niet geïnteresseerd in wat jij gedaan hebt! God is geïnteresseerd in jou om jou tot het voorwerp van Zijn liefde en genade te maken!

Als je rekent vanuit het oordeel van de boom van de kennis van goed en kwaad, is Gods genade dan niet gigantisch absurd en onverantwoord? Jazeker! Idioot, bizar! Maar God rekent met de boom van het Leven. God rekent met Christus! De werkelijkheid van jouw leven is dat jij al gestorven bent met Christus voor de zonde! De werkelijkheid van jouw leven is dat jij ook al dood bent voor elke regel en wet die men jou ook probeert op te leggen. De werkelijkheid is dat Christus jouw leven is!

Ben jij vandaag helemaal dolgedraaid? Welkom in het leven van veel godsmannen. We hebben er een paar bekeken. Wat je ook voelt, wat je ook oordeelt, wat je ook ervaart, jij bezit de vergeving! Jij bent vrij in Christus! Er staat geen waslijst van verkeerde daden op jouw rekening! Er staat een gigantische rijkdom van genade op jouw leven geschreven.

Dus: Dans! Lach! Ren! Speel!!! Vier het feest! Vader is het feest over jou al begonnen. Sluit je aan! Geniet van Zijn genade!

20. Ongelovige Gelovigen 1

Ja, wat een gekke titel hè? Ongelovige gelovigen. Dus: gelovigen, die toch eigenlijk ongelovig zijn. Nou ja zeg!!!! Ja, die Hein weet het soms bruin te bakken. Maar toch.....

Ik heb het over gelovigen die, als het om de praktijk van Gods genade gaat, als ongelovigen handelen. Dit onderwerp alleen al mondt uit in twee opeenvolgende stukjes.

Romeinen 11:6 Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.

Ongelovige gelovigen. Tja mensen, ik weet van mijzelf dat ik het grootste deel van mijn leven als gelovige, wat het praktisch leven uit genade betreft, gewoon geleefd heb als ongelovige.

Ongelovige gelovigen zijn erg goed om zich dingen in het hoofd te halen. Telkens als ik de rijkdom van Gods overvloeiende genade teken, komt de vraag naar voren: *'Maar wij hebben als gelovigen toch ook onze verantwoording?'* Jazeker! Natuurlijk hebben wij een verantwoording!

De werkelijkheid van wie wij in Christus zijn is volledig afhankelijk van Gods genade alleen. Het genot ervan ligt echter binnen onze verantwoording. We zijn verantwoordelijk om voor waar te houden wat God voor waar houdt omdat Hij dat nu eenmaal in Zijn genade bewerkt. Zo simpel is geloven.

We gaan het Nieuwe Testament doorwandelen op duidelijke genade-uitspraken om het standpunt van gelovige ongelovigen boven water te krijgen.

Handelingen 15:11 Door de genade van de Heer Jezus geloven wij gered te worden op dezelfde manier als zij.

Efeze 2:8 Door genade ben jij gered, door het geloof, dat is niet uit jezelf: het is een gave van God;

Conclusie van de ongelovige gelovige:

Het is te danken aan het feit dat wij ons geloof op de Heer Jezus stellen dat we gered worden. Verkondigt nu iemand dat het uitsluitend genade is, dan worden de wenkbrauwen gefronst. *'Wij moeten toch zeker geloven?'* is dan de reactie. *'Het is niet alleen maar de genade van de Heer Jezus!'* God wordt dus niet in staat geacht om te redden uit genade alleen, al zegt Hij het in Zijn Woord!

Hoe halen we het dan in ons hoofd ....

het met eigen geloofsinspanning dan toch te proberen? Zijn wij sterker dan God? Nee toch zeker? Zijn wij nou echt zulke ongelovige gelovigen? Nou, ik moet zeggen: Ik ben het behoorlijk lang geweest.

Handelingen 18:24-27 Een zekere jood, genaamd Apollos, was door Gods genade van veel nut voor hen, die geloofden.

Conclusie van de ongelovige gelovige:

Apollos zette zich enorm in om de gelovigen te dienen. Laten wij hier de les uit trekken om ons net zo in te zetten voor onze medebroeders en zusters! Dus, aan de slag broeders en zusters! Laten we eens wat nuttigs gaan doen voor elkaar! Het is dus toch zeker dwaas om te geloven dat simpel rusten in Gods genade uitwerkt dat we tot veel nut kunnen zijn voor de gelovigen? Ach, ach, ach, wat kon ik deze werkboodschap met vuur brengen.

Maar hoe halen we het in ons hoofd .....

om te denken dat het nuttige werk dat niet door Gods genade tot stand gebracht kan worden, nu wel door onze inzet voor elkaar gebokst wordt? Overtreft onze inspanning Gods genade? Zijn wij zulke ongelovige gelovigen?

Romeinen 5:17 Door de overloed van genade en van de gave van de gerechtigheid zullen we leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus.

Romeinen 6:14 De zonde zal over jullie geen heerschappij voeren, want jullie zijn niet onder de wet, maar onder de genade.

Conclusie van de ongelovige gelovige en dat was dus ook een behoorlijke tijd mijn conclusie: Het is Gods bedoeling dat wij als gelovigen in dit leven als koningen heersen. Wij zullen ons dus moeten inzetten om ons niet door de zonde en de verleiding te laten knechten! Bestrijdt daarom de zonde waar je het tegenkomt! Bovendien is het onze taak om in alle facetten van het leven de heerschappij van Koning Jezus te openbaren. Het is toch zeker veel te simpel om te geloven dat we door de overvloed van Gods genade in die hoge positie van heerschappij geplaatst zijn in Christus. Mensen, wat was ik een tobber met zulke indeeën!!!

Hoe halen we het dan wel in ons hoofd .....

om te denken dat datgene waar Gods genade blijkbaar tekort schiet wel door onze eigen inspanning rechtgezet kan worden? Is de Koninklijke heerschappij van ons vlees dan voortreffelijker dan de overvloed van Gods genade? Zijn wij zulke ongelovige gelovigen?

1 Corinthe 2:12 Wij hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is.

Conclusie van de ongelovige gelovige:

Nu God ons genade geschonken heeft mogen we ons niet langer laten vullen met de invloeden van de wereld. De wereld moeten we buitensluiten omdat dit niet strookt met de Geest uit God.

Hoe halen we het in ons hoofd ....

om datgene wat hier door Paulus wordt voorgesteld als een feit dat God bewerkt heeft, weer als een eigen verantwoordelijkheid op te pikken. Die geest van de wereld zijn die kenmerkende eerste beginselen van de wereld om elkaar regels en eisen op te leggen. Het is hier Gods genade alleen, die ons juist heeft vrijgemaakt van die geest van de wereld en ons de Geest uit God geschonken heeft. Hoe zouden wijzelf de boze wereld kunnen buitensluiten? Zijn wij zulke ongelovige gelovigen?

We zijn nog maar halverwege op onze rit door het Nieuwe Testament. Er komt dus nog een Genade Knipoogje aan over ongelovige gelovigen.

21. Ongelovige Gelovigen 2

We graven nog even door in het Nieuwe Testament om de tegenstelling tussen genade en ongelovige gelovigen duidelijk te kunnen trekken.

Waarom? Omdat het ons zo dicht op de huid zit om als een voor iedereen bekend staande gelovige toch eigenlijk het meest wezenlijke van ons geloofsleven niet echt te geloven.

1 Corinthe 15:10 Door de genade van God ben ik, wat ik ben, en Zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade van God, die met mij is.

Galaten 1: 15-16 Toen het Hem, die mij van de schoot van mijn moeder aan afgezonderd en door Zijn genade geroepen heeft, behaagd had, Zijn Zoon in mij te openbaren,

Conclusie van de ongelovige gelovige:

Wat zijn we blij met de genade die ons bewezen is. Nu moeten we wel uit dankbaarheid voor zo'n grote genade ons tot het uiterste inzetten in onze dienst voor de Heer. Laten we een voorbeeld aan Paulus nemen, die meer wilde werken dan al die anderen. Wij zijn de Jezus die de wereld ziet. Laten we daarvoor alles geven wat er in ons is om dat te tonen!

Hoe halen we het in ons hoofd ....

om dit heerlijke wat Paulus hier tekent als de uitwerking van Gods genade op onze eigen rekening te schrijven? Genade werkt. Dat heeft niks met uiterste inspanningen van ons te maken. Zijn wij zulke ongelovige gelovigen?

2 Corinthe 1:12 Dit is onze roem, het getuigenis van ons geweten, dat wij in heiligheid en reinheid van God, niet in vleselijke wijsheid, maar in de genade van God, in de wereld verkeerd hebben,

Conclusie van de ongelovige gelovige:

Het is iets waar wij als gelovigen om te prijzen zijn als we heilig en rein in deze wereld proberen te leven. Laten we ons daarom africhten van al die vleselijke wijsheden. Met dat smerige vlees willen wij helemaal niks te maken hebben! Ook dit is een stuk getuigenis!

Hoe halen we het in ons hoofd ....

om die heerlijke kenmerken die Paulus hier opnoemt binnen de genade van God, om die nu op ons bordje te schuiven als onze taak. Wie roemt, die roemt in de Heer. Natuurlijk hebben we reden om trots te zijn op onze Heer, die in Zijn genade dit alles uitwerkt. Het begin van de vleselijke wijsheden is nou juist dat we denken dat wijzelf dit zouden kunnen en dus moeten doen. Zijn wij zulke ongelovige gelovigen?

2 Corinthe 9:8 God is machtig om alle genade in jou overvloedig te schenken, opdat jij, in alle opzichten altijd van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig zult zijn,

Conclusie van de ongelovige gelovige:

God heeft ons niet zomaar Zijn genade geschonken. De bedoeling is dat wij nu ook gaan overlopen in allerlei goede werken! Met zoveel genade die ons bewezen is, mag God dat ook best van ons verlangen. Het wordt tijd dat wij als gelovigen bekend gaan worden om onze goede werken!

Hoe halen we het in ons hoofd ....

om opnieuw de geweldige resultaten van Gods overvloeiende genade nu als een eis aan ons op te vatten? Trouwens, hoezo goede werken? Moeten we nu zelf gaan uitmaken wat goede werken zijn? Gaan we zelfs daar nog strijd over voeren? Genade werkt het leven van Christus, die ons leven is, uit. Dat is Gods goede werk in ons. Wat hebben wij daar nog aan toe te voegen? Zijn wij zulke ongelovige gelovigen?

Efeze 2:7 Om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdommen van Zijn genade te tonen naar Zijn goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Efeze 3:8 Mij, ..., is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus te verkondigen,

Conclusie van de ongelovige gelovige:

Het wordt nu wel eens tijd dat we er ernst mee maken om in deze wereld die overweldigende rijkdommen van Gods genade te laten zien. Wat hebben jouw burens daar al van gezien? Ben je er in je klas of op je werk al voor uitgekomen?

Hoe halen we het in ons hoofd .....

om wat Gods genade, zoals de Schrift het zo simpel stelt, vanzelfsprekend bewerkt nu in onze eigen kracht op te wekken? Blijft God achterwege met Zijn genade? Kunnen wij dat zelf beter? Zijn wij zulke ongelovige gelovigen?

Filippi 1:29 Aan jou is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden,

Conclusie van de ongelovige gelovige:

We moeten bereid zijn om voor de Heer te willen lijden. Hoever ga jij daarin?

Hoe halen we het in ons hoofd ....

om datgene wat we uitsluitend alleen aankunnen in Gods genade om dat terug te brengen naar een uitdaging aan ons adres? Zijn wij zulke ongelovige gelovigen?

2 Timotheus 2:1 Jij dan, mijn kind, wees krachtig in de genade van Christus Jezus,

Conclusie van de ongelovige gelovige:

Laten we niet zo tam, afwachtend staan in ons geloof! We worden opgeroepen om krachtige geloofshelden te zijn!

Hoe halen we het in ons hoofd .....

om opnieuw het resultaat van Gods genade op ons conto te schrijven. Als wij zwak zijn, dan zijn we machtig. Zo werkt genade! Zijn wij zulke ongelovige gelovigen?

Moeten we nu concluderen dat al deze ongelovige gelovigen hopeloze gevallen zijn? Moet ik nu maar concluderen dat ikzelf met al mijn inspanningen in het vlees voor God een hopeloos geval ben? Dan zouden we niks van Gods overvloeierende genade begrepen hebben.

Filippi 1: 6 Ik ben er ten volle van overtuigd, dat Hij, die in jullie een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot op de dag van Christus Jezus.

God komt tot Zijn doel met mij, hoewel ik het overgrote deel van mijn 'gelovig zijn' als ongelovige gelovige geleefd heb. Zo is het gegarandeerd dat God ook met jou en al die andere ongelovige gelovigen tot Zijn doel gaat komen. Ook ongelovige gelovigen mogen we rustig aan Zijn overvloeierende rijkdommen van genade overlaten.

22. Zien is geloven?

In de vorige overdenkingen hebben we nagedacht over ongelovige gelovigen. We gaan daar nog even op door.

De meeste christenen geloven dus in Jezus Christus als hun Redder en Heer. We zagen al dat de invulling van die termen nogal behoorlijk sterk uiteen kan lopen, maar in elk geval belijdt men te geloven in Jezus Christus als Redder en Heer. Op zich is dat al een gigantisch verschil met ongelovigen. In heel veel gevallen geldt voor die ongelovigen: *'Zien Is Geloven'*.

Veel evangelische christenen geloven dat Jezus daadwerkelijk voor hun zonden gestorven is en dat ze door het werk van Jezus Christus met God verzoend zijn. Dat is al weer een enorm verschil met die gelovigen, die belijden in het verzoenend werk van Jezus Christus te geloven, maar die, als het erop aan komt, niet kunnen zeggen zelf ook daadwerkelijk verzoend te zijn met God. Zij zien in hun eigen werken een voorwaarde om in de toekomst bij God toegelaten te worden. Voor hen geldt voor de verzoening: *'Zien Is Geloven'*.

Onder hen die weten dat ze door het werk van Jezus Christus met God verzoend zijn, lopen er gelovigen rond die de uitspraken van Paulus voor werkelijkheid houden dat ze met Christus gestorven zijn. Zij maken zich daardoor geen zorgen meer over eisen, opdrachten of wetten omdat ze weten dat ze daarvoor dood zijn. Zij maken zich ook niet druk over de zonden omdat ze weten dat ze aan de macht van die zonde afgestorven zijn.

Jij kijkt naar deze omschrijving en dan wringt er in jouw beleving iets. Je hebt er eigenlijk heel veel moeite mee. Je ziet toch duidelijke taken die je voor jouw Heer verrichten moet en dus strijd je nog zelf met je zonden. Wat de wet en de zonde betreft geldt dan eigenlijk voor jou: *'Zien Is Geloven'*.

Te midden van die vreemde gelovigen die weten dat ze met Christus gestorven zijn, zijn er ook nog enkelen die er vanuit gaan dat ze zo met Christus versmolten zijn, dat ze helemaal één zijn. Zij gaan ervan uit dat Christus zelf Zijn leven wel door hen heen zal volbrengen en dat zij heerlijk mogen rusten in Zijn genade.

Okay, jij weet dat je dood bent voor de wet en voor de zonde, maar dit gaat jou toch echt veel te ver. Wat het gewone praktische leven met de Heer betreft geldt voor jou niet dat de Heer dat voor jou wel zal opknappen. Nee, voor jou geldt: *'Zien Is Geloven'*.

Dan zijn er ook nog gelovigen die eigenlijk helemaal buiten de geestelijke draaimolen van het christendom lijken te vallen. Ze zien op de gekste plekken broeders en zusters en vieren zomaar de verbondenheid in Christus zonder enige organisatie. Soms vinden ze dat in kerkelijke instituten, maar heel vaak gaat dat zelfs volkomen buiten al de daartoe bepaalde instellingen om. Op de bank in het park hebben ze de diepste gesprekken. In de kroeg ontdekken ze 's middags hun verbondenheid in de Heer en vieren dat tot in de nachtelijke uurtjes. Vreemde vogels voor wie Christus zo echt is dat je Hem in iedereen zomaar kan ontmoeten. Zij kennen niemand meer naar het vlees. Wat zo'n praktijk betreft geldt voor vrijwel iedereen: *'Zien Is Geloven'*.

Weet je dat jij eigenlijk, net als ik trouwens, die laatste gelovige bent? Voor mij, maar ook voor jou en jou en jou is Christus zo reëel, zo werkelijk, zo echt!

Misschien ben jij momenteel nog een ongelovige en vind je het dwaasheid. *'Ik geloof pas als ik het zie!'* O, God heeft allang alles okay gemaakt voor jou.

Misschien ben jij momenteel nog die algemeen gelovige die nog tobt met zijn eigen verzoening. *'Ik geloof dat pas als ik het zie!'* O, God heeft allang alles okay gemaakt voor jou.

Misschien ben jij momenteel nog zo'n gelovige, die het maar gek vindt om dood voor de wet en dood voor de zonde te zijn. *'Ik geloof dat pas als ik het zie!'* O, God heeft allang alles okay gemaakt voor jou.

Misschien ben jij momenteel nog zo'n gelovige die het maar absurd vindt om te zeggen dat Christus echt je leven is en dat Hij dus jouw praktijk ook in jou uitwerkt. *'Ik geloof dat pas als ik het zie!'* O, God heeft allang alles okay gemaakt voor jou.

Weet je? Jij bent eigenlijk die laatste gelovige, voor wie Christus zo echt is dat je niemand meer naar het vlees kent. God heeft namelijk alles allang okay gemaakt voor jou!
Wow. Allemaal gewoon puur genade!

23. Schandalige Genade

Genade! Hoe kijk jij daar tegenaan? De mens, die zichzelf enorm inspant voor God, vindt onvoorwaardelijke genade van God dodelijk beledigend voor de menselijke waardigheid! Ja, denk nou niet dat ik daarvoor nodig aan iemand anders moet denken. Nee, ik weet maar al te goed hoe sterk dat ook bij mijzelf aanwezig is. Is genade niet gewoon volslagen onacceptabel? Wij mensen zouden dan alleen nog maar een stelletje ontvangers zijn! Ikzelf zou er helemaal niks aan of voor kunnen doen! Niks, maar dan ook niks dat van mij afhankelijk zou zijn!

Romeinen 9:16 Het hangt dus niet daarvan af, of iemand wil, dan wel of iemand loopt, maar van God, die Zich ontfermt.

“Genade is toch zeker iets afgrijselijks!” Zo kijken wij als mensen, die zich uitstrekken om actief voor God te zijn, er tegenaan.

“Er zit toch zeker niks prettigs in de ontdekking dat wij het niet zouden kunnen? Dan komt er ook nog zo’n Koninklijk figuur ons zonder enig aanwijsbare reden het leven schenken. Daar ga je toch van over je nek?”, vindt de grote ijveraar.

Zou ik als zo’n harde zwoeger daar nou nog een beetje realistisch motief voor kunnen aandragen! Nee hoor, niks daarvan! Het is allemaal zo grillig, zo willekeurig! Zo werkt nou eenmaal mijn emotie.

Exodus 33:19 Ik zal genadig zijn, wie Ik genadig ben, en Mij ontfermen, over wie Ik Mij ontferm.

Zo’n God valt toch niet te aanbidden! Hoe kan je iets Dergelijks nou je godsdienst noemen? Hoe bedwing je een God die zich zo opstelt? Bij zo’n God werkt een offer niet! Een ceremonie gaat er ook al niet in bij een dergelijke God! Een rite hoef je ook al niet mee aan te komen! Wat een ellende voor zulke ploeteraars als wij zijn!

Jazeker, we willen best wel genade! Natuurlijk wel, maar dan eerlijk verdiend met oprecht berouw en een goed gebed! Maar deze genade is schandalig! Die doet maar alsof wij helemaal niets in te brengen hebben.

Romeinen 11:6 Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.

Hier kan je toch nooit blij mee zijn? Het is nou juist omdat het zo puur uitsluitend genade en genade alleen is dat ik als vroom, godsdienstig mens hier zo gekwetst door ben! Er valt dus blijkbaar voor ons, religieuze mensen, helemaal niks meer te verdienen! Het heilig beginsel van geven en ontvangen, van wederzijdse uitwisseling, krijgt hier een dolk in het hart!

Romeinen 4:4 Hem die werkt wordt het loon niet toegerekend uit genade maar krachtens verplichting.

Kijk! Dit is nou zoals ik het als vrome ploeteraar voor ogen heb. We moeten meer luisteren naar de deskundigen op het gebied van intermenselijke relaties, dan zouden we ook wel het grote, doorslaggevende belang zien van het al zo eeuwenoude ‘*Quid Pro Quo*’, oftewel het ‘*voor wat, hoort wat*’, beginsel, van een heitje voor een karweitje. Onderhandeling en zelfs ruilhandel is een gezonde basis voor een goede verstandhouding. Maar dat wordt met zo’n onvoorwaardelijk genade zomaar te grabbel gegooid!

Romeinen 5:20 Waar de zonde toenam is de genade meer dan overvloedig geworden,

Heb jij je wel eens verdiept in de menselijke psyché? Nou, dan begrijp je gelijk dat deze uitspraak over genade volstrekt onaanvaardbaar is! Ja het is een directe belediging aan het adres van de mens, dat genade elke menselijke tegenprestatie afwijst. Dat kan genade ons mensen toch zeker niet aandoen?! Wij eisen als waachtig, vrome, godsdienstige mensen dat genade ook een offer van onze kant aanneemt!

2 Corinthe 12:9 Mijn genade is genoeg,

Genoeg? Genoeg????!!! Er is geen mens die in normale omstandigheden geen tegenprestatie verwacht! Onze hele sociale omgang met elkaar is toch zeker gebaseerd op wederzijdse hulp en offers die je voor elkaar over hebt! Er bestaat geen intermenselijke relatie zonder dergelijke offers en nu zouden we bij de allerbelangrijkste relatie van allen dit wezenlijke beginsel zomaar afschieten? Dat is ongehoord!!

Galaten 5:4 Je bent los van Christus, als je door de wet [door jouw offers voor God] gerechtigheid verwacht; buiten de genade sta je.

Die schandalige genade ruïneert dus de hele grondslag van menselijke psychologie! Alles waar wij, mensen, zo hoog van opgeven wordt zomaar met één streek van genade doorgeschrapt! Al onze vrome, godsdienstige behoeften worden door deze genade door de plee getrokken! Al onze grote ambities en toezeggingen aan God, daar wordt de spot mee gedreven door deze gruwelijke genade van God! Kunnen wij, vrome sappelaars, nog ernstiger geschoffeerd worden?

Efeze 2:8 Door genade ben jij gered, door het geloof, en dat is niet uit jezelf: het is een gave van God;

Begrijpt dan helemaal niemand meer hoezeer wij ernaar zuchten, ernaar hunkeren, om aan te tonen hoe rechtvaardig we eigenlijk wel zijn? We doen zo enorm veel goede dingen om onze rechtvaardigheid maar te laten glanzen! Wij zien onszelf als enorm rechtvaardig staan te midden van deze onrechtvaardige wereld! O, dat maar meer mensen dat eens mochten zien en een voorbeeld aan ons namen! Het is fijn als mijn buurman en buurvrouw al aangeven dat ze vinden dat ik goed bezig ben. Nu mijn medegelovigen in de kerk nog!

Romeinen 3:10 Niemand is rechtvaardig, ook niet één,

Tja, genade doet pijn! Genade laat niks heel van eigengerechtigheid! Genade rekent af met vrome godsdienst. Genade vraagt nooit en te nimmer iets terug. Genade schenkt onvoorwaardelijk. Waar vlees actief is, doet genade pijn! Maar wat heerlijk voor het uitschot van deze wereld. Genade omarmt ons. Ja, God slaat Zijn armen onvoorwaardelijk om ons heen. Hij drukt ons aan Zijn hart zonder daar ook maar enige betaling tegenover te verwachten. Genade zet ons op de heerlijkste en hoogste positie in Christus. Wat een genot, die genade!

24. Ik Doe Het Wel Zelf!

'Zelf doen!', Het is één van de eerste kreten die we als klein kind ons eigen maken. Eigenlijk begon toen onze houding van onafhankelijkheid en dat is vrijwel bij niemand echt verdwenen.

Mama moest niet aldoor met de lepel vol eten naar mijn mond komen, 'Zelf doen!'

Papa moest me niet aldoor duwen als ik in mijn speelgoedautootje zat, 'Zelf doen!'

Bij zwemles moeten ze niet telkens met die haak komen, 'Zelf doen!'

Bij het leren fietsen moeten ze nou eens eindelijk die bagagedrager van de fiets loslaten, 'Zelf doen!'

De leerkracht op school moet niet aldoor maar alles zo voorkauwen, 'Zelf doen!'

Je collega moet niet telkens die handige aanwijzingen geven, 'Zelf doen!'

Als je op de computer er even niet uitkomt, moet men niet in de rij staan met aanwijzingen, 'Zelf doen!'

Als je dure Zwitserse horloge niet meer werkt, dan stuur je hem niet op naar de fabriek, nee 'Zelf doen!'

Om dat klokje van jou te repareren heb je zelfs een handig cursusje van het internet gehaald, want jij moet en zal het zelf doen.

Genade betekent: God doet echt alles in mijn leven. Maar nee, wij zeggen: 'God, voor U doen wij het allemaal!', oftewel: 'Zelf doen!' We zijn als diegene die opgemerkt had dat zijn duur Zwitsers horloge het begeven had en nu dus de schroevendraaier uit de kast haalt om er zelf aan te gaan sleutelen. Hij heeft dat handig cursusje van het internet bekeken en heeft alle vertrouwen in zijn eigen bekwaamheid.

Maar na al het gepeuter, gefriemel en geknutsel is dat uurwerk er alleen nog maar erger aan toe.

Uiteindelijk pak je dan alles bij elkaar en ga je toch maar naar de specialist. Je komt bij hem aan en vertelt hem: 'Meneer, mijn klokje staat stil!'

De klokkenspecialist neemt het horloge van je aan en zegt: 'o ja, laten we er dan maar eens naar kijken hè?..... Wat heb je hier, voor de lieve vrede, met dit prachtige horloge uitgespookt?!!!'

'O God, ik wil proberen rechtvaardig voor U te zijn!', oftewel: 'Zelf doen!'

God is de grote Specialist in rechtvaardiging:

Romeinen 3:26 God rechtvaardigt hem, die uit het geloof van Jezus is.

Romeinen 4:5 God, die de goddeloze rechtvaardigt,

Romeinen 8:33 God is het, die rechtvaardigt;

Galaten 3:8 God rechtvaardigt de heidenen uit geloof,

'O God, ik wil proberen heilig voor U te zijn!', oftewel: 'Zelf doen!'

God is de grote Specialist in heilig leven:

Romeinen 15:16 geheiligd door de heilige Geest.

1 Corinthe 6:11 Jullie zijn geheiligd.

Efeze 1:4 God heeft ons immers in Hem [Christus] uitverkoren ....., opdat wij heilig ...zouden zijn voor Zijn aangezicht.

Efeze 2:21 Heilig in de Heer,

'O God, maar ik wil U zo graag dienen!', oftewel: 'Zelf doen!'

God is de grote Specialist in de ware toegewijde dienst.

Romeinen 6:18 Vrijgemaakt van de zonde, zijn jullie in dienst gekomen van de gerechtigheid.

Romeinen 6:22 Vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen,

Romeinen 15: 15-16 De mij van God geschonken genade, om een dienaar van Christus Jezus ... te zijn.

1 Corinthe 15:10 Door de genade van God ben ik, wat ik ben, en Zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, maar dat was niet ik, maar de genade van God, die met mij is.

Zelf doen, het eerste wat we leren. We zullen het nooit afleren tenzij Gods genade ingrijpt. Als we bij de verkondiging van genade tegenwerpen dat dit toch veel te makkelijk is, bedoelen we eigenlijk te zeggen dat we het te moeilijk vinden. We kunnen eenvoudig niet accepteren dat alles feitelijk uit handen ligt.

Maar Goddank! God heeft allang ingegrepen! God heeft Zijn genade klaar liggen om van te genieten. Pas dan gaat er ook daadwerkelijk een echte dienst aan God beginnen. Dan kunnen we het allemaal zo aan Hem overlaten.

25. De Kruis Factor

De show begint. Een verpletterende start, waarbij elke kandidaat een kort moment van glorie heeft om een staaltje van zijn kunnen ten toon te spreiden. Nu is het moment gekomen voor de presentatoren.

Glittering Jim, de om zijn evangelische uitstraling zeer geroemde en populaire mannelijke presentatiehelpt, en Miss Glimlach, de charismatisch vrouwelijke helpt van het duo, springen enthousiast het podium op, beiden een fel brandend kruis in de linkerhand houdend. Zij zullen de prestaties van de overgebleven finalisten tot een mooi geheel aaneen rijgen.

Miss Glimlach staat achter de coulissen al klaar met de eerste kandidate Gladys. *‘Jij bent vandaag de eerste die jouw liefde voor Jezus wilt bewijzen.’* Ze houdt een microfoon bij de doodzenuwachtige Gladys voor de mond om haar eerste reactie op te vangen. *‘Ja’*, frunnikend aan de uitstekende randjes van haar prachtige kleding, zoekt ze naar woorden. *‘Ik geloof’*, begint ze, *‘dat het niet Gods bedoeling is dat we slechts op bepaalde tijden in Zijn tegenwoordigheid zijn. God zoekt naar iets in ons waardoor we telkens iets langer bij Hem kunnen blijven. Om dat voor elkaar te krijgen geeft Hij ons ieder een soort gebod, een opdracht’*.

Geïnteresseerd buigt onze presentatrice zich naar onze eerste kandidate: *‘Ben jij er al achter gekomen welk gebod God jou gegeven heeft om jouw liefde voor Hem te bewijzen?’* Zenuwachtig kijkt Gladys van de camera weg en fluistert: *‘Ik heb Hem om een gebod gevraagd en Hij heeft me er één gegeven. Mijn grote gebod is: Ik mag niet oordelen!’*

Na enkele bemoedigende omhelzingen stuurt onze Miss Glimlach Gladys richting toneel, haar nog enkele *‘toi, toi, toi’s’* toeschreeuwend (wat in dit kader een andere lading heeft gekregen).

Met een losbrekend gejuich van het publiek wordt Gladys op het toneel verwelkomd. Ze wordt daar met enkele roddelende gemeenteleden geconfronteerd, maar ze blijft staande en oordeelt niet.

Nu komt ze in aanraking met frauderende genezingspredikers die een volledig herstel claimen bij doodzieke medegelovigen. Maar, mensen wat een geweldig resultaat! Zij gaat niet voor de bijl en ook hier komt geen oordeel over haar mond.

Er staat een dominee heftig te prediken tegen allerlei seksuele zonden en over alle verleidingen waar wij ons tegen moeten wapenen. Een hoer wijst hem echter aan als degene die haar nog geld schuldig is voor een bezoekje die afgelopen nacht. Nu wordt het ethisch oordeel van Gladys toch wel tot het uiterste beproefd, maar ook hier blijft ze recht overeind staan. Een gejuich klinkt op uit het publiek.

Toen verschenen er ineens door bijkomend evangelisatiewerk een aantal zwervers in de kerkenbanken. Er knakt iets in Gladys. Die stank! Die mensen hebben zich niet eens goed gewassen! *‘Wat doen die mensen hier? Die horen hier niet!’* Een teleurgesteld *‘Ach’* zoemde door het publiek. Helaas! Dat was geen sterk optreden van Gladys.

Glittering Jim, onze altijd stralende presentator, heeft achter de coulissen inmiddels alweer een volgende kandidaat voor zijn microfoon gestrikt. Wendell is een gelovige van in de veertig, die al heel veel in zijn leven voor de Heer gepresteerd heeft. *‘Jij houdt echt van Jezus, hè?’*, vraagt Jim hem.

‘O ja, eerlijk gezegd zou ik in mijn naaste omgeving niemand anders kennen die zo van de Heer houdt als ik! Andere mensen zingen dan wel: “Ik heb van U gehouden, maar nooit zoveel als nu!” Maar die mensen kennen mij nog niet, anders zouden ze wel zingen “Maar nooit zoveel als Wendell!”’

Je zou wellicht enige verbazing verwachten bij Glittering Jim, maar dan ken je ons stralend licht nog niet. In zijn presentatiejaren heeft hij al zoveel *‘christelijk’* pluimage langs gehad, dat hij echt nergens meer van opkijkt.

‘Om nu je liefde voor Jezus te bewijzen, heb jij ook een gebod ontvangen. Kan je ons vertellen welke dat is?’

Glittering Jim hield verwachtingsvol de microfoon voor de mond van Wendell. *‘O, ik heb al vele geboden succesvol op mijn pad vervuld, maar vandaag draait het om het gebod: Je moet mensen vergeven!’*

‘Prachtig!’, juichte Glittering Jim.

‘Nou Wendell, ik zeg: Zet hem op! Laat ze een poepie ruiken in de naam van onze Heer! Je kan het!’

Wendell rende al het podium op, waarbij hij terloops nog even achterlangs riep: *‘Zeker weten!’*

Ook bij Wendell kwamen eerst allerlei kerkelijke probleempjes naar voren. Succesvol wist hij de lastigste situaties te pareren met liefde en vergeving. Het was duidelijk dat hij binnen zijn gemeente een belangrijke voorbeeldfunctie vervult. Tot zijn grote ongenoegen werd nu het decor op het podium totaal veranderd. Een plaatje van het kantoor waar hij werkt werd nu opgebouwd en hij kwam tussen zijn collega's te zitten. Je zag bij Wendell dat de strijd hem nu ernst was.

Verbeten leek hij veel meer te verdragen dan zijn positie feitelijk deed vermoeden. Maar hij wist zich er sterk doorheen te slaan. Maar daarmee bleek het gevecht nog niet beëindigd. Opnieuw kwam er een ander decor en nu zat hij in zijn thuissituatie.

Wendell maakte nu echt bezwaar.

‘Zo had ik me die strijd niet voorgesteld! Bij Gladys bleef het hele gevecht toch ook uitsluitend beperkt tot het kerkelijk terrein? Waarom moet ik me verantwoorden voor mijn houding op de zaak en nu nog zwaarder: thuis! Dat houdt toch niemand vol?’

Glittering Jim betrad het podium en vroeg Wendell op de man af:

‘Bedoel je dat je in je gewone dagelijkse situaties zo'n simpel gebod niet kan volhouden?’

‘Nee, natuurlijk niet! Dat kan toch niemand?’, schreeuwde Wendell.

We hebben genoeg gezien van de Kruis Factor. Inderdaad, dat houdt toch niemand vol. Hij heeft volkomen gelijk! Ook Gladys toonde aan dat een dergelijk gebod feitelijk onmogelijk was en waar het wel leek te lukken, leverde het zonder meer idiote situaties op.

Romeinen 5:20 De wet is er bijgekomen, opdat de overtreding toenam;

God eist niet jouw liefde voor Hem. Hij schenkt Zijn liefde voor jou en dat blijft Hij maar doorschenken en doorschenken en doorschenken. Dat noemt God nou een relatie! Hij is namelijk jouw liefhebbende Vader.

Wat heeft Vader nou gedaan met al die overtredingen, die maar toenamen?

Romeinen 5:20 Waar de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden,

Ga maar gewoon genieten van die overvloeiende genade.

26. Eenheid Van Het Lichaam

Moe van alle gesprekken, die nog naschetterden in mijn hoofd, legde ik m'n hoofd op het kussen. Ik was gelijk vertrokken.

Het is donker. Waar zit ik nou? Ik hoor de goede voornemens allemaal nog door elkaar heen ratelen:

'Kijk nou om je heen! Allemaal verwonden en verscheurden! Er moet een brug komen! Jij ziet ons groepje niet en ik zie jouw groepje niet! Het wordt tijd voor handreikingen! We moeten weer oog voor elkaar krijgen! Liefde, mensen! Liefde! Dat is waar het Lichaam om schreeuwt! Laat mij jou zegenen! Zegen jij mij! We moeten weer meer eenheid gaan vormen! Dat is toch ook wat Paulus wilde met zijn uitspraak over die nieuwe mens? Twee moeten één worden. Ik kan het gewoon niet meer maken om los van andere kerkelijke instituten in mijn eentje op te trekken! Wat is het Lichaam verscheurd! Laten we onze harten weer aan elkaar binden. Er moet eenheid komen! Laten we ervoor bidden!'

Het liefvallig en goed bedoelend geratel zakt weg in een zacht gezoem dat alleen nog in de verte hoorbaar is. Stiller en stiller tot er niets meer hoorbaar is. Donkerte en stilte.

Het linkeroog opent zich. Het draait van links naar rechts van onder naar boven. Ik lijk er geen enkele invloed op te hebben. Ik krijg alleen de indrukken van alles wat het oog opvangt door. Vreemd. Bepaal ik nou zelf niet eens waar ik naar wil kijken? In de rechterooghoek van het linkeroog bevindt zich iets. Het oog zoemt erop in. Een hand. Een linkerhand. Mijn hand!

Mijn linkeroog ligt blijkbaar ergens op de vensterbank, als ik het goed zie. Maar die linkerhand van mij! Nou ja! Dat ding heb ik toch echt altijd ergens links onder mijn linkeroog zitten. Gewoon verbonden met de rest van mij. Nu zie ik hem toch echt daar ergens in de rechterhoek van de kamer losjes op een stoel liggen. Wacht, er gebeurt wat!

Langs de rugleuning van de stoel richt de hand zich helemaal rechtop. Ja, ik zie wat het aan het doen is!! Het heft zijn heilige hand op ten hemel tot lof en eer van zijn Maker. In de rechterhoek van de kamer op de stoel gevestigd, was er een eredienst gaande. Ik ontwaarde nu ook een kathedraker op de zetel van de stoel. Langs de rand van dit houten bouwwerk klom een mond naar boven. Mijn mond!! Mijn mond begon heel gewichtige woorden te spreken over de noodzaak van het hebben van oog voor elkaar en dat we niet zomaar los van elkaar horen op te trekken:

'Laat ons van harte en eensgezind bouwen aan meer eenheid van het Lichaam!' weergalmde de oproep.

Mijn mond sprak woorden. Ik had ze niet bedacht! Mijn mond riep ze. Ik inspireerde hem niet. Mijn mond kon blijkbaar oreren geheel los van mij. Mijn linkeroog rolde van de vensterbank. Behendig gleed het langs de niet verhitte verwarmingsbuizen naar de grond om daar zacht in het tapijt te landen. Prettig plekje om weer een oogje toe te doen.

Na een kort moment van duister kwam er weer nieuwe informatie aan beelden op me af. Een totaal andere kamer van het huis werd nu door mijn rechteroog bekeken. Voeten liepen heen en weer en weer terug om opnieuw heen en weer en weer terug te lopen. Geen enkele logica was in de route te ontdekken. Wel zag ik dat het mijn voeten waren. Ze liepen zonder dat het lichaam daardoor ergens terechtkwam. Een hand tikte op de voet. Mijn rechterhand. Even wist het mijn voeten tot bedaren te brengen, maar de hand had blijkbaar geen overhand. De voeten gingen weer hun onafhankelijke loop.

De hand was tegen de deur opgeklauterd en wist nu de klink om te krijgen. De deur ging open en de boodschap van mijn niet te stoppen mond weerklonk nu ook in dit vertrek. In een opzweepend gebed werd de eenheid van het Lichaam afgebeden:

'O Heer, zend een opleving! Zorg voor een krachtige opwekking onder de leden van het lichaam opdat wij allen ijverig mogen bouwen aan de eenheid!'

Mijn gezichtsvermogen werd nu beperkt doordat de hand mijn rechteroog had gepakt en daarmee op weg was naar nog een rustig achterkamertje. Even was het tamelijk donker. Toen kon ik alles weer goed overzien. We zaten in een klein kamertje met meerdere leden. Het lag allemaal behoorlijk dwars door elkaar. Echt een bende. Op elk lid liet de hand zijn palm rusten en sprak een zegenbede uit. Ieder liet dat maar wat graag als een soort gezegend ritueel ondergaan. Zo kwam de palm van mijn hand ook over mijn oog. Het oog sloot zich. Het was weer duister.

Het ochtendgloren scheen door mijn raam de slaapkamer binnen en de wekker ging. Tijd om op te staan. Ik ging rechtop zitten en bekeek mijn lichaam van top tot teen. Heerlijk, alles is gewoon één. Alles functioneert ook precies zoals mijn brein dat zo bedenkt. Ja, zo is het ook met het Lichaam van Christus. Alles is volkomen één en precies zoals het Hoofd, Christus, het bedenkt, zo voert elk lid in het Lichaam dat ook uit.

Natuurlijk, dat Lichaam is verborgen voor deze aarde. In de bovenhemelse, waar ons thuis is, daar is het echter de perfecte realiteit. Die Gemeente heeft geen opleving of opwekking en zeker geen bouw van ons tot eenheid. Door alle groepjes, die men kerken, gemeenten of terecht groepjes noemt, te verwarren met de Gemeente, het Lichaam van Christus, daardoor wordt het zicht op de eenheid van de Gemeente, het Lichaam van Christus, gigantisch belemmerd.

Het Hoofd denkt, het Lichaam voert uit.

Filippi 2:13 God is het, die om Zijn welbehagen [plezier] zowel het willen als het werken in jou uitwerkt.

Efeze 2:15 Christus heeft in Zichzelf, vrede gemaakt door de twee tot één nieuwe mens te scheppen,

Ons functioneren binnen het Lichaam van Christus is gewoon heerlijk genieten van wat genade werkt. Dus niks bouwen, dus geen bruggen, dus geen gesmeek om opleving. Meer dan het leven in Christus, wat we nu gezamenlijk allang bezitten, meer kan het toch nooit worden. Geniet ervan!

27. Kan Jij Kikkers Leren Vliegen?

'Goedemorgen!', Een keurige heer in zwart pak groette me terwijl hij door het gangpad van de trein naar een plaatsje zocht. Een paar coupés verderop nam hij plaats tegenover een jongeman in een veelkleurig hemd en zo'n jaren 70 broek met wijd uitlopende pijpen. Ook zij begroeten elkaar en de trein zette zich in beweging.

Eén van de leukste dingen van een lange treinreis vind ik het beluisteren van de soms hele bijzondere gesprekken die zich in zo'n uur ontwikkelen. Je bedenkt dan een hele wereld om die figuren heen. Hier stond een heel uitzonderlijk gesprek aan te komen.

De man in het zwart had al een tijdje met zijn hoofd in de handen naar de treinvloer zitten staren, toen hij opkeek en zomaar tegen die jongeman van wal stak. *'Ik heb toch zo'n rotbaan! Je moet weten, ik ben dominee!'* Ik hoorde geen reactie van de jongeman, maar ik kon me er heel wat bij voorstellen. *'Mijn taakomschrijving zou je het best kunnen vergelijken met een volkomen overdonderde politieagent, die tijdens een houseparty drugsgebruik moet zien te voorkomen.'*

'Ah', hoorde ik als reactie van de jongeman. Zo'n houseparty kwam hem waarschijnlijk bekend over. De man in het zwart ging ongestoord verder. *'Ik krijg zo weinig aansluiting met de mensen zelf, hè. Ik probeer het wel. Ik geef aan dat God mij gezalfd heeft om hen te helpen. Maar men lijkt dat helemaal niet te horen.'*

'Als dominee moet u toch ook zoiets hebben als een kathedraal, of zoiets', probeerde de jongeman, behoorlijk in het duister tastend. *'Ja, een kerk'*, begon de man in het zwart, *'Daar zorg ik ervoor dat mensen niet tot zondigen komen!'* *'Ah, mooi'*, reageerde de jongeman zonder enig idee waar de man het over had. *'Het heeft tot nu toe weinig effect gehad'*, klaagde de man, terwijl hij weer met zijn hoofd in de handen zakte.

Een paar minuten laten richtte hij zich weer op en ging verder: *'Ik zie de mensen aan de rand van de rots dansen en ik roep: "Pas op!!" Daar naar beneden is een behoorlijke val en je overleeft het niet! Die mensen kijken me aan, bedanken me en dan springen ze!'*

'Aj, die gozers denken te kunnen vliegen, man!' reageerde de jongeman, die de metafoor niet zo goed door had. *'O, ik ben het zo zat! Ik ben het zo zat!'* jammerde de man. *'Ik ga niet meer naar die rand van de rots. Ik ben het nu echt zat om die zo vanzelfsprekende waarschuwing maar te blijven herhalen! Als het zo door gaat, dan zal ik tot mijn eigen afgrijzen zelf nog eens springen!'*

'Hé man, ik weet niet precies wat je van plan bent. Je trekt nou echt geen goed plan, weet je wel?' De ietwat bonte jongeman was nu naast de dominee gaan zitten en had zijn arm om hem heen geslagen. *'Weet je, gast?'*, begon de jongeman tegen de man in het zwart, *'Misschien hebben al die vogels uit jouw kathedraal je waarschuwing wel als een aanmoediging beluisterd dat ze konden vliegen. Misschien begin jijzelf nu ook wel een beetje te geloven dat je kan vliegen. Ik ken dat. Als ik trip ben ik ook wel eens zo gek als een deur. Maar hé gast! Jij kan niet vliegen en ook die vogels in jouw kathedraaltje kunnen dat niet. Begrijp je wel? Gewoon kappen met die waarschuwingen dus!'*

Van de kant van de dominee kwam geen reactie. Ook de jongeman zat nu met de dominee in zijn armen een hele tijd stil voor zich uit te kijken. Toen begon die jongen: *'Hé, ik weet een verhaaltje over vliegen. Moet je horen:*

Er was eens een man, die heette Henk. Hij had een huiskikker en die heette Ingrid. Zoals je uit de naamgeving al kunt opmaken bevonden deze Henk en Ingrid zich aan de onderkant van de samenleving. Henk had echter hele grootse dromen over rijk worden. *'Ingrid'*, riep hij op een dag dat hij plotseling door een vlaag van inspiratie getroffen werd, *'we worden me nu toch rijk, lief Ingridje! Ik ga jou leren vliegen!'*

Dat zag Ingrid nou eerlijk gezegd niet zo heel erg zitten. 'Ik ben een kikker, Henk! Geen kanarie!' Henk was nogal behoorlijk teleurgesteld over deze negatieve insteek van Ingrid. Zo zouden ze hun hele leven verder arm blijven. Dus begonnen Henk en Ingrid aan de vlieglessen. Dag Eén! Henk hield het bijna niet meer van de opwinding. Ingrid bijna niet meer van de angst.

De flat, waar Henk en Ingrid woonden telde 15 etages. Dag één zouden ze op de eerste verdieping beginnen. Telkens moest Ingrid uit het raam springen om vliegend in het gras te landen. Elke dag een etage hoger. Na elke sprong zouden ze de vlucht analyseren, waarna ze telkens de meest effectieve technieken verder zouden uitwerken, zodat het vliegen steeds verder geoptimaliseerd werd. Tegen de tijd dat Ingrid dan uit de vijftiende verdieping springt, zal het vliegen zo geperfectioneerd zijn dat het een pracht vlucht wordt.

Ingrid smeekte voor haar leven, maar dat kwam allemaal aan in dovemansoren. Je kan je het resultaat eigenlijk al indenken. Natuurlijk probeerde Ingrid uit alle macht te vliegen, maar het werd niks. Toen ze uit de zesde verdieping sprong had Henk een mooi rode cape om haar nek gebonden en voelde ze zich heel even Mega Mindy. Maar helaas, er kwamen geen Mega Mindy krachten los.

Op de zevende verdieping nam ze afscheid van haar Henk. *'Je weet Henk, dat ik me gewoon doodspring!'* Met tranen in de ogen zei ze nog eens: *'Dat weet je toch, Henk?'* Henk wees haar echter op de eisen die hij haar stelde. Daar had ze tot nu toe nog in het geheel niet aan voldaan. Berustend zei ze zachtjes: *'Neem me maar mee naar de bovenste verdieping en open het raam'*. Ingrid sprong naar buiten en viel te pletter.

Henk was zeer teleurgesteld in de prestaties van Ingrid. Hij had haar zo goed begeleid. Hij had haar zo gewaarschuwd waar ze op moest letten en toch sprong ze zichzelf dood. Hij zou nu naar de dierenzaak gaan om een slimmere en meer toegewijde kikker te gaan kopen.

De dominee keek op naar die jongeman. *'Jij bent geen dominee, hè?'* De jongen lachte, *'Nee, ik heb geen kathedraaltje achter mijn huis.'*

De man in het zwart zat nu recht overeind, *'Ben je dan een voorganger van een Evangeliegemeente?'* De jonge kwam niet meer bij van het lachen, *'Wat is dat?'*

'Ach, doet er ook niet toe', zei de man in het zwart. *'Ik besef dat ik veel te hoge eisen gesteld heb aan mijn kerkgangers. Ik ga nu gewoon Christus alleen prediken'*.

De trein ging langzamer rijden. De jongen maakte zich op om uit te stappen. *'Ik wil toch wel graag weten waar jij naar toe gaat'*, vroeg de man, *'Ga je naar een orthodoxe , een evangelische gemeente, een huisgemeente of iets in de Pinkstergroeperingen?'* Verbaast keek de jongeman hem aan: *'Geen idee waar je het over hebt. Ik ga gewoon naar mijn opoe. Nog een goede dag en een prettige voortzetting van de reis'*.

28. Gewoon In Het Park

Een heerlijke zonnige zondagmiddag in het park. Grasvelden zijn volledig bezet met jongelui. De plek bij uitstek om bij te kletsen met elkaar, je laatste verhalen met elkaar uit te wisselen, nieuwe dingen te horen. Het voordeel van de jeugd om nog gewoon in kleermakerszit het je gemakkelijk te maken in het gras.

Een oude man mengt zich tussen al die jongeren. Hij praat wat. Ondanks zijn leeftijd daalt hij toch af naar hun niveau en zit nu gehurkt op zijn knieën.

Eén van de jongeren komt aangerend met een tuinstoel. De oude man vertelt verder. De groep groeit. Waar eerst de jeugd nog over alle grasvelden verspreid lagen en zaten, zijn ze nu in een dichte kring om de oude man komen staan, zitten en sommigen zelfs liggen.

Je kan zondermeer stellen dat het merendeel van die jongeren niet gewend is om in de kerk te komen. Velen zijn zelfs alternatieve, meer esoterische denkbeelden gaan volgen.

Dit park is ook een heerlijke plek om dat soort ideeën met elkaar te delen. Maar hier hingen ze aan de lippen van zo'n oude man die eigenlijk alleen maar heel eenvoudig vertelt over zijn heel persoonlijke omgang met God.

Eén van de jongeren, die wat verderop zat, staat nu op en loopt voorzichtig, om niemand te vertrappen, naar de man toe. *'Meneer, ik zou nu graag van u willen weten wanneer u precies gered bent?'*

Een brede lach maakt zich van de mond van de oude man meester en hij kijkt op naar de jongen. *'Jij bent zeker christen, hè?'*, vraagt de man. Glimlachend bevestigt de jongen die vraag. *'Jij gaat dus zeker veel naar de kerk?'*. Ook daar kon de jongen volmondig mee instemmen. De grijns op het gezicht van de oude man werd nog breder. *'Wat verwacht je te horen?'*, vraagt de man. Alle aandacht is nu op de jongen, die zo openlijk van zijn overtuiging had gesproken.

Zenuwachtig begint de jongen uit te leggen dat hij graag zou willen horen wat deze man precies gedaan had, welke omstandigheden hem ertoe gebracht hadden om zijn hart aan de Heer te geven, zich te bekeren en zich helemaal over te geven, waardoor hij deze levende relatie met God had gekregen.

Een ondeugend lichtje flikkerde op in de ogen van de oude man. *'Jij wilt dus al mijn daden beluisteren waardoor ik gered ben?'* *'Ja, inderdaad!'*, beaamde de jongeman. *'Wat is het nou jammer dat ik je moet teleurstellen. Als ik prestaties kan leveren, waardoor ik gered zou worden, oftewel een relatie met God zou krijgen, dan ben ik een goddelijk supermens die Christus niet meer nodig heeft'.*

Een instemmend geroezemoes weerklinkt over het hele grasveld. Beteuterd kijkt de jongeman om zich heen. *'Je moet je toch bekeren?'*, probeert hij nog eens.

Het lijkt echter alsof de ongelovigen en 'new-age' denkers al helemaal de kant van de oude man hadden gekozen. Voor de jongeman staat het vast dat hij een beter gehoor in zijn kerk zou aantreffen. Hij trekt zich dan ook langzaam terug.

'Hans!', roept de oude man nu. De jongeman draait zich om. *'Kent u me?'* Opnieuw die ondeugende glimlach bij de oude man. *'Hans, je vraag deugt voor de volle 100%! Jij wilt weten wanneer ik precies gered ben. Als je even wacht zal ik het je zo vertellen.'*

De oude man draait zijn stoel zodat hij nu even een privémomentje met Hans had. In dat moment onderwijst hij Hans wat het wettisch verwachtingspatroon was, waar Hans door verkeerd onderwijs in verstrikt was geraakt. Alles in zijn denken was op regels en prestaties gericht. De Bijbel wijst telkens op genade alleen voor onze omgang met God.

Hij draait zijn stoel weer terug zodat iedereen hem weer kan volgen. Hij begint nu iedereen te vertellen wanneer en hoe hij gered was.

‘Wanneer ben ik gered? Dat moet in het jaar 33 geweest zijn toen Christus op het kruis mij verzoende met Vader. Toen moet dat plaats hebben gehad. Niet in 1951 tijdens een jongerenkamp. Ook niet in 1965 toen ik een heel bijzondere preek hoorde, die me nu nog letterlijk bijstaat. Ook niet in 1976 toen ik heel fundamentele waarheden in Gods Woord ontdekte. Die ervaringen hebben mij best wel geholpen, maar God heeft in Christus alles (Ja echt ALLES!) gedaan om mij aan Zijn Vaderhart te krijgen. Natuurlijk is het waar dat als ik daar ook echt in geloof vanuit ga in mijn geloofspraktijk, dat ik er dan ook van geniet.’

Wow, zo heel gewoon tijdens een parkwandeling proef je de verbondenheid die je in Christus bezit. Dat is nou Bijbels gezien gemeente zijn. En ja, daar komt ook het onderdeel ‘getuigenis geven’ in voor. Maar wat een getuigenis! Ons gered zijn is genade. Onze omgang met God is genade en ook ons gemeente zijn is genade. Alles Zijn werk. Wow!

29. Volg Je Hart

'Bidt voor ons dat we de juiste beslissing mogen nemen!'

Ken je dit verzoek? Ik krijg een baan aangeboden, maar nou schakel ik jouw gebedshulp in voor die extra check of dit wel de wil van God is. Dan kom ik ook nog eens met mijn argument van misleidingen van satan aanzetten, om aan te geven hoe makkelijk ik toch op het verkeerde spoor terecht kan komen.

Bekruipt je niet het sinistere gevoel dat ik hier eigenlijk de loftrumpet voor satan aanhef? Uiteindelijk staat hier toch zeker het krachtige geloof in de soevereine leiding van satan in de vorm van misleiding centraal? Dat herken je toch wel in die vraag van mij? In zulk denken zijn de mogelijkheden van satan om mij te misleiden schijnbaar veel krachtiger dan Gods leiding in genade!

Angst is de grote drijfveer tot dergelijk godsdienstig gedrag. Angst om onverhoopt toch precies het verkeerde te doen. Zo'n godsdienstige wandel heeft veel weg van schoorvoetend een spookhuis betreden.

Hoe klinkt dit op de tenen lopen? Zo ongeveer:

'O, bidt alsjeblieft dat ik de wil van God niet voorbijschiet! Satan is zo machtig en zo bedrieglijk! Ik wil toch zo graag midden in het centrum van Gods wil vertoeven! Zo makkelijk maak ik er een bende van en dan sta ik toch echt helemaal buiten de wil van God!'

Als ik zo handel, dan meet ik mijn schreden met zo'n precisie af alsof elke centimeter iets af zou kunnen doen van de glorie, de heerlijkheid en de macht van Vader. Je zou haast denken dat ik Vader God niet echt ken. Welke plek heeft geloof of vertrouwen in zo'n keuze of zo'n beslissing van mij?

Het antwoord op dit verkrampte leven is Gods verrukkelijke overvloeiende genade! Hier komt een plaatje om dat duidelijk te maken:

Jij staat midden op een groot veld. Waar je ook kijkt, overal kan je tot de horizon kijken. Voor je heb je een prachtig uitzicht op de zee. Links van je zie je een bergketen met het reine wit dat je toe glanst vanaf de toppen. Achter je ligt een gigantische weide met een keur aan wilde flora. De wind speelt vrolijk met de overlopende, maar ook soms zeer contrastrijke kleuren. Rechts van je ligt een dicht oud bos, waar het zonlicht prachtig door het gebladerte schijnt. Elke richting op een streling voor het oog.

Romeinen 11:36 Uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen:

Links, rechts, achter of voor. Alles is uit Hem, door Hem en tot Hem. Op elk plekje ben jij dus in het centrum van de wil van God. De gedachte dat achter die zee de plek is van het centrum van de wil van God en dat jij dus de keuze moet maken recht vooruit, die gedachte is prestatiegericht. Jouw keuze en jouw inspanning die richting op zou dan bepalen of je op de goede weg bent. Gods wil is in de zee, op die bergketen, in die wei met bloemen, in dat oude bos en ook midden op dat veld. Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen.

1 Corinthe 1:30 Uit Hem is het, dat jij in Christus Jezus bent,

Het is uit God dat jij in Christus Jezus bent. Overal, waar je ook bent, jij bent altijd in Christus Jezus. Dat is namelijk iets wat uit God zelf voortkomt. Nu jij het aan God te danken hebt dat jij in Christus Jezus bent, nu ben jij in Christus Jezus als je rechtdoor loopt, je bent in Christus Jezus als je naar links gaat, je bent in Christus Jezus als je naar achteren loopt. je bent in Christus Jezus als je naar rechts gaat en je bent in Christus Jezus als je blijft staan. Niet jouw keuze of inspanning bepaalt of je in de wil van God bent. Het is uit God dat jij in Christus Jezus bent.

Genade is het enige antwoord op dit verkrampte leven. Die kramp is namelijk wet oftewel gevangenschap. Die kramp roept steeds: *'Wel goed opletten dat jij de juiste keuzes maakt. Anders sta je zo buiten de wil van God'*.

Bij genade is het een absolute onmogelijkheid buiten de wil van God te staan. Daar zorgt God zelf namelijk voor.

Bij die gevangenschap van wettisch denken ga je helemaal de mist in als je naar het noorden gaat terwijl je naar het oosten had gemoeten. De werkelijkheid is echter de plek die genade wijst. Dat betekent: Of je nou naar het oosten, noorden, westen of zuiden gaat, je bent in de wil van God.

Christus is ons leven. De Heilige Geest leidt ons om Christus in ons uit te leven. De gedachte dat die twee er helemaal naast zitten en dat ik toch heel nauwkeurig moet aftasten of een bepaalde weg wel juist is, is eigenlijk een regelrechte aanval op Christus en de Heilige Geest.

Filippi 2:13 God is het, die om het plezier dat Hij erin heeft, zowel het willen als het werken in jou werkt.

Heb je bepaalde verlangens? Doe maar gewoon wat je wenst. Volg je hart! Niets overvalt Christus in jou. Met alle plezier heeft God namelijk die wens in jouw gewerkt. Volg gewoon je hart!

Vind jij dit eng? Vind je het volgen van je eigen hart een gevaarlijke zaak? Jij hebt er zelfs een tekst tegen vanuit het Oude Testament? Over dat arglistige hart? Ging die tekst over dat nieuwe leven, dat we nu in Christus hebben ontvangen? Precies! Niet dus!

We gaan nog even naar ons plaatje terug. Je ziet de zee, de bergen, de weide, het oude bos en ook dat middelpunt van het veld. Je verwacht jezelf te zien, maar je ziet daar Christus staan. Heel resoluut stapt hij een bepaalde richting op (voor ons betoog is het nu eventjes totaal onbelangrijk welke richting). Je blijft zoeken. Waar ben ik dan? Dan begrijp je het.

Galaten 2: 20 Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij.

Christus loopt naar het strand. 'Wow', zeg je, 'ik heb altijd al van de zee gehouden!' 'Daar gaan we ook naartoe', zegt Christus. Volg gewoon je hart. Ben je nou pas bij het strand in de wil van God? Nee! Je bent er aldoor. Jij bent namelijk in Christus en Christus is in jou. Niets overvalt Christus in jou. Er is geen sprake van een plotselinge verrassing.

30. Grip Krijgen Op Genade

Wat gebeurt er als wij, mensen, in aanraking komen met de brutale en onbeschaamde rechten van genade? De haren gaan overeind staan, de hakken gaan in het zand en we keren ons af van zo'n afgrijselijke overmoed of.....

Ja, het kan ook heel goed mogelijk zijn dat dit het moment is dat God je de ogen opent. Dan ontdek je ineens dat jouw begrenzingen, de maten waar je alles aan afmeet, jouw oordelen volslagen ontoereikend zijn. De lengte, de breedte, de diepte en de hoogte van Gods overvloeiende genade overweldigen dan je eigen beperkte denken.

Efeze 3: 17-19 Geworteld en gegrond in de Geliefde [Christus], zijn jullie samen met alle heiligen, in staat te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat,

Dit krijgen we gewoon niet allemaal doorgedacht in dat kleine koppie van ons! Binnen onze kaders krijgen we dit al evenmin rond als dat we zouden kunnen aangeven hoeveel zwembaden vol er nodig zouden zijn om de oceaan te vullen. Nee! Ik heb het mis. Dat zouden we eerder rond krijgen dan dat we dit zouden vatten.

Onze wortels en onze fundering vinden we persoonlijk, maar ook gezamenlijk in de Geliefde, oftewel in Christus. Dat geeft een nieuw denken. Het is het samen zijn als Gemeente dat ons dan in staat stelt dit onmogelijke van genade te kunnen vatten. De uitdrukking '*samen met alle heiligen*' geeft al aan dat dit niet wijst op een zaal van 50 of 1.000 man die naar één spreker luistert (een gebruikelijke kerkdienst). Had God dat wel bedoeld dan had Paulus geschreven: '*Geworteld en gegrond in de Geliefde, zijn jullie luisterend naar één heilige, in staat te vatten,....*'

Het '*samen met alle heiligen*' is ons onderling sociaal contact in de Heer, waar wederzijds doorgedacht wordt over deze grandioos diepgaande aspecten van Gods overvloeiende genade. Het verlangen tot dit onderling contact groeit nou ook juist enorm daar waar mensen geproefd hebben van die lengte, breedte, diepte en hoogte van Gods genade en die liefde van Christus, die de kennis te boven gaat.

Genade heeft ingegrepen en wij staan flabbergasted, zoals dat tegenwoordig populair heet. We zijn helemaal overdonderd! Genade! Eén woordje maar, maar wat een woord! Het beschrijft Gods identiteit, Gods houding naar ons toe, Gods handelen aan en in ons en het duizelt ons!

Gods genade lijkt te mooi om waar te zijn. We weten er eigenlijk geen raad mee en dan passeren er helaas vaak termen als '*ongepast, onfatsoenlijk, onbetamelijk, schandelijk, schandalig, overmatig, buitensporig, extravagant, hemeltergend en godgeklaagd*'. Het gruwen over zo'n handelwijze van God zelf drijft sommigen zelfs ertoe om genade genadeloos te noemen.

Het is zo idioot, maar waar genade verschijnt, daar raken wij als gelovigen opeens heftig in beroering. Waar Bijbelse genade dan ook verkondigd wordt, daar wordt de kritiek absoluut niet meer ingeslikt.

Galaten 4:29 Zoals destijds hij, die naar het vlees verwekt was, hem, die naar de geest verwekt was, vervolgde, zo ook nu.

Efeze 3: 17 Geworteld en gegrond in de Geliefde,....

God wortelt ons. God grondt ons. Daardoor staan we vast in de Geliefde. Zonder die heerlijke plek en zonder dat geweldige werk van God zouden wij ook totaal geen enkel idee van genade hebben. Ik zou alleen maar puur "*Hein, de vrome duikelaar*" zijn. Zeer devoot kom ik jullie dan uitermate irritant lastig vallen met mijn zweverige inzichten.

Gods genade. Dat is Gods huishouding, Gods economie. Het is de manier waarop Hij werkt. Wij mensen zijn gewend geraakt aan het '*voor wat, hoort wat*' beginsel. Dat heeft het hele maatschappelijk denken

doordrenkt. Vandaar dat we als mensheid zo ons best doen om bij God in een goed blaadje te komen. De enige manier waarop God handelt is echter genade. Er valt niks te verdienen.

Maarten Luther zei: *'Genade is om de hulpeloos zieken te genezen, niet om de geestelijke helden te belonen'*. Samen met alle heiligen hebben we iets helemaal te geks te bespreken bij een kop koffie en een eventueel koekje, cakeje of zelfs wel een gebakje. Het heerlijkst is dan het genot van die overvloeiende genade.

31. Ik Ben Nog Niet Dood!

Onopvallend is Jezus het kleine kerkje binnengestapt. Ergens achterin heeft Hij plaats genomen. De man voorin, achter een kathedr, riep de mensen in de kerk op om naar de zondaarsbank te komen om daar neer te knielen en hun leven aan Jezus te geven.

Naast Jezus staan er een aantal op en willen Hem nu passeren om gevolg te geven aan de oproep van die man voorin. Jezus zit in de weg en ze vragen Hem om hen wat ruimte te geven om te passeren. Jezus vraagt hen stilletjes: *'zijn jullie nog niet tot de ontdekking gekomen dat jullie dood zijn?'*

2 Corinthe 5:15 We zijn tot het inzicht gekomen zijn, dat Eén voor allen gestorven is. Dus zijn zij allen gestorven.

Verdwaasd kijken de kerkgangers de vreemdeling aan en Hem schuchter ontwijkend lopen ze naar voren, naar de zondaarsbank. De kerkbank voor Jezus zitten enkelen diep ineengedoken in zichzelf te prevelen. Jezus legt een hand op beide kerkgangers en zegt *'Sta op!'*

Efeze 5:14 Sta op uit de doden, en Christus zal over je lichten.

Geïrriteerd kijken beiden op. *'Zie je niet dat wij berouw tonen over onze zonden en die van ons volk?'* Vol overgave duiken ze weer in elkaar.

'Ik ging ervan uit dat jullie dood waren', sprak Jezus. *'Nou, ik ben dus nog niet dood!'* beet één van de kerkgangers Hem toe om zich direct weer op zijn toewijding te richten.

Jezus is opgestaan en naar buiten gelopen. Zoals elke zondagochtend ligt ook nu weer die vieze zwerver voor de ingang van het kerkje. Jezus gaat naast hem zitten en stoot hem aan. De zwerver valt om. Hij is dood!

Jezus ogen sprankelen van plezier. Hij legt Zijn hand op de schouder van de zwerver. Ook dit keer zegt Hij: *'Sta op!'* Er komt leven in de man. Hij richt zijn hoofd op, kijkt Jezus aan. Een innige omhelzing volgt.

Johannes 5:24 Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, ... die is overgegaan uit de dood in het leven.

Het uitgelaten feestgedruis van voor de ingang van het kerkje dringt nu door tot de kerkgangers binnen. De man die achter de kathedr had gestaan komt nu naar buiten. Nog voor hij woedend van wal kan steken zegt Jezus:

Lukas 15:24 Mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden,

'Zo', zegt de voorganger, *'dus die lastpak is je zoon! We hebben echt alles geprobeerd om hem zijn leven te laten beteren. Hij is een paar keer bij ons in de kerk geweest, maar nu wil die zelfs dat niet meer! We hebben niet anders dan last van die zoon van u!'*

Tot tranen toe bewogen zegt Jezus nu:

Lukas 15:32 Je broer hier was dood en is levend geworden,

'Dit is mijn broer niet', reageert de man nu echt fel. *'Ik weet niet wat voor familiefeestje jullie hier komen vieren, maar dan wil ik je wel vragen om wat meer eerbied te hebben voor de heilige zaken en dit dus ergens anders te gaan doen. Hier zijn we met de dingen van de Heere bezig!'*

De kerkgangers stappen weer naar binnen. Jezus en de zwerver stappen de kroeg in aan de overkant van de straat. Daar ontvangt onze broer zijn eerste inzichten in de overvloeiende rijkdommen van Gods genade. Jezus kijkt door het raam nog eens naar het kerkje.

32. Christelijke Clichés

Wij, communiceren nogal in geheimcode. Wij verstaan het prima. De ander niet echt. We zouden zo graag wensen dat de ander ons eindelijk eens begreep. We doen er zo ons best voor. Hier volgt zo'n spontane ontmoeting met een oud klasgenoot:

Ik

'Hé Jaap, wat een geweldige leiding dat ik je hier mag ontmoeten!'

Jaap

'Jij bent Hein hè? Verrek, dat is lang geleden!'

Ik

'Ja, wonderlijke dingen hebben de laatste jaren plaats gevonden. Wonderlijke dingen!'

Jaap

'Gaat het niet zo best, Hein?'

Ik

'Ik ga tegenwoordig ter kerke.'

Jaap

'Ik was op school soms al bang dat je ter ziele zou gaan'.

Jaap probeert het proesten in zijn hand te bedwingen.

Ik

Wat ongemakkelijk kijk ik van Jaap weg. *'Ik bedoel dat we elke zondag met zo'n 80 man samenkomen om gemeenschap te beoefenen.'*

Jaap

Hij kijkt me aan met ogen als schoteltjes.

'Moet je daar nog steeds op oefenen?'

Nu proest hij echt in lachen uit.

Ik

Een beetje ontdaan mompel ik:

'Mmja', om me daarna te herpakken:

'Je had het trouwens over de ziel'.

Jaap

'Nou ja, bij wijze van spreken'.

Ik

'Jaap, ik heb echt een last op mijn hart om mijn getuigenis met jou te delen'.

Jaap

'Ach jongen, ik wist niet dat je er zo beroerd aan toe was! Wat zegt de cardioloog?'

Ik

Ik had weer precies dat oude gevoel van mijn schooltijd terug, toen hij me ook telkens zo in de maling nam.

'Er is niks mis met mijn hart, Jaap. God heeft me jou op mijn hart gelegd!'

Jaap

'Ja, maak het nou een beetje!',

riep Jaap nu toch ietwat getergd,

‘Nou zou ik opeens jouw zware last zijn! Man, we hebben elkaar jaren niet gezien!’

Ik
‘Jaap, ik zeg je dit met een woord des Heeren. Je moet met Hem in het reine komen!’

Jaap
‘Hoor eens Hein, als je nu ook nog iets heb aan te merken over mijn hygiëne, dan kan je het wel schudden hoor! Dan hoef ik je verder niet meer te zien!’

Ik
‘God heeft ons vandaag niet voor niks samengebracht, Jaap. Vandaag is het voor jou de tijd dat je je hart aan de Heer moet geven!’

Jaap
‘Jij hebt problemen met je hart en dan wil je dat ik mijn hart doneer aan God? Ik kan je zeggen dat ik al een paar jaar met een codicil op zak loop, maar vandaag is het nog zeker niet mijn tijd voor orgaandonatie! Dan moet je toch nog eventjes geduld hebben.’

Ik
‘Je zult nu echt een beslissing moeten nemen voor Jezus, Jaap. Het is gewoon een kwestie van of je opgenomen wordt of achterblijft als Hij komt.’

Jaap
‘Geen idee wat je raaskalt. Ik verzeker je echter dat ik me voorlopig niet zal laten opnemen voor een orgaandonatie en wat die Jezus betreft. Hij zal zelf Zijn eigen beslissingen maar moeten nemen. Dat ga ik echt niet voor Hem doen.’

Ik
‘Jaap, Jaap! Het wordt echt de hoogste tijd dat je God groot gaat maken en Hem verhoogt!’

Jaap
‘Ik snap dan weinig van alles wat je zegt, maar één ding heb ik wel door. Jij moet wel een miezerig klein godje hebben dat je zo verschrikkelijk bij mij zeurt om Hem nou eindelijk ietsje groter te maken. Hij moet ook wel verschrikkelijk diep in de ellende zitten, dat je bij mij aanklopt om Hem te verhogen. Ik zeg, gegroet Hein. Hopelijk zien we elkaar weer een aantal jaren niet.’

Ons vakjargon, maar ook nog eens onze prestatiedrang die van God iets miezerigs kleins maakt. Gelukkig heeft onze soevereine God de opperste heerschappij over hemel en aarde en neemt Hij ons mee in die heerlijke rijkdom ver boven alles aan Zijn hart. Hij is degene die verhardt, maar Hij is ook degene die zich ontfermt.

Romeinen 9:18 Hij ontfermt Zich dus over wie Hij wil en Hij verhardt wie Hij wil.

Dat is onze heerlijke, grote God van alle genade!

33. Wat God Nu Wel Of Nog Niet Doet

Ik heb heel weinig met verhalende boeken. Eén boek is daar een schitterende uitzondering op. Dat is 'De Kronieken Van Narnia' door C.S. Lewis. Die kronieken sluit Lewis af met een apart boek 'De Laatste Strijd'. In dat boek belanden Lucy, Peter en Edmund op een bijzondere plek, die de Nieuwe Schepping heet. Dat is een plek vol schoonheid, vreugde en licht. Het is in één woord adembenemend.

Toen Lucy, Peter en Edmund daar zo aan het genieten waren, zagen ze een groepje dwergen ineengedoken bij elkaar zitten. Het spatte er vanaf. Deze dwergen waren in de verste verte niet aan het genieten. Het leek alsof ze niet eens beseften op wat voor grandioze plek ze zich eigenlijk bevonden.

Het punt was dat deze dwergen in een stinkend smerige, donkere stal gevangen hadden gezeten totdat Aslan hen bevrijdde. Aslan redde hen van die gevangenschap en plaatste hen midden in deze heerlijke schoonheid van de Nieuwe Schepping.

Ze hadden strakblauwe luchten, groen gras en frisse lucht om overvloedig van te genieten. Maar die dwergen konden eigenlijk niet genieten. Praktisch geloofden ze namelijk nog helemaal niet dat ze vrij waren. Dicht op elkaar gedrongen hadden ze hun eigen hoekje gevonden.

Lucy was er behoorlijk van ondersteboven en zocht haar toevlucht bij Aslan. Ze vroeg Hem of Hij niet iets kon doen om deze dwergen te helpen. 'Ik zal je laten zien wat ik nu wel al doe, maar ook wat ik nog niet doe', antwoordde Aslan. Direct werden er schalen vol met de heerlijkste maaltijden aangerukt, vlees en groente in overvloed, een heerlijk geurend banket. Ook kreeg iedere dwerg een drinkbeker gevuld met de heerlijkst denkbare wijn.

De dwergen doken onmiddellijk bovenop dit feestmaal, dat Aslan had geregeld. Gelijktijdig begon echter ook het geklaag en gezeur. Glashard ontkenen ze gewoon het hele weelderige feest dat voor hen was aangericht! Gebrom en gemopper weerklonk over die ellendige gierstank op dit weiland dat ze al die tijd maar moesten zien te harden. Ze kankerden een eind weg over het hooi en de koeienstront dat ze te eten kregen. Ze jammerden over het smerige water uit de dierentrog. Het was toch echt de allerbeste rode wijn!

Nadat Lucy, Edmund en Peter dit trieste tafereel een tijdje hadden gadeslagen, begon Aslan hen uit te leggen dat deze dwergen momenteel de werkelijkheid van de Nieuwe Schepping niet konden waarderen omdat ze daar gewoon geen oog voor hadden.

Ze waren dan wel door Aslan bevrijd uit die smerige stal, maar in hun denken zaten ze nog altijd gevangen. Dat was dan ook de reden waarom ze geen genot van hun bevrijding en verblijf in de Nieuwe Schepping hadden.

Galaten 5: 1 Opdat wij echt vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt.

Efeze 1: 17 Opdat de God van onze Heer Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, jou geeft de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen van je hart,

Jij bent vrij! Christus heeft jou vrijgemaakt. Ook jij die nog altijd volgens de regels van het systeem, waar je uit bevrijd bent, leeft. Jij bent vrij. Je krijgt het meest verrukkelijke van de genade van God, die je je maar kan voorstellen, voortdurend voorgeschoteld.

Maar je kan het niet waarderen. Op jou komt die genade zelfs smerig en stinkend over. Daar waar anderen met volle teugen genieten van de heerlijke vrijheid van Gods genade, daar zie jij alleen maar het gevaar van de meest vulgaire zonde als een logisch gevolg van die genade. Je kan niet anders dan alleen maar ellende zien.

Galaten 5: 1 Laat je niet opnieuw een slavenjuk opleggen.

De boodschap aan jou is niet: *“Wordt vrij”*. Alles is door Christus reeds gedaan. Hij laat je zelfs delen in het genot van al Zijn heerlijkheden. Je wordt overstelpt met verrukkelijke genade. Maar je laat je alsof het vanzelfsprekend is opnieuw een slavenjuk opleggen. Jij vindt namelijk dat die vrijheid stinkt. *“Sleep me a.u.b. weer terug in het gevang!”* Vandaar deze krachtige oproep!

Misschien is vandaag wel de dag dat de Heer je ogen hiervoor opent. Misschien zie je ineens het dwaze van je argument dat je het altijd zo geleerd hebt, dat je nou eenmaal zo bent opgevoed, dat God je nu eenmaal in zo'n situatie geroepen heeft, dat je nou eenmaal regels nodig hebt. Vandaag of morgen zal je de echte vrijheid, die allang jouw deel is in Christus, eindelijk ook eens heerlijk gaan genieten.

God houdt van jou. Hij heeft je aan Zijn hart geklemd en laat je nooit meer los. Of je nou een prestatiegedreven godsdienstfanaat bent, atheïst of iemand die geen enkele uitweg meer ziet uit zijn ellende. God heeft jou zo zielsveel lief en drukt je aan Zijn hart. Dat plekje neem je in.

Beste dwergen, geniet ervan!

34. De Meest Geestelijke

Jakobus 1:23 Een man, die het gezicht, waarmee hij geboren is, in een spiegel bekijkt;

Spiegeltje, spiegeltje in de hand, wie is de meest geestelijke in het land?
Je keek om je heen. Je keek naar jezelf in jouw ijzersterk spiegeltje, de wet.

Het was slechts een vluchtige blik. Eigenlijk had je daardoor ook niet echt door hoe je eruit zag, maar je dacht de spiegel te horen fluisteren: *'Jij bent de meest geestelijke in het land'*. Dit ingebeeld complimentje kwam nou juist door jouw onwettige toepassing van het spiegeltje. Een vergissing die veel voorkomt.

Je had wel eens bij je broeders en zusters thuis meegeeten. Die aten gewoonweg zomaar vlees. Je keek tijdens de maaltijd even in je spiegeltje.

'Zou ik het vlees mogen overslaan! Ik eet vegetarisch!'

Voordat je het spiegeltje weer sloot en opborg in je tas meende je te horen:

'Jij bent toch maar de meest geestelijke in het land.'

Genesis 1:29 God zei: Ik geef jullie al het zaaddragend gewas op de hele aarde en al het geboomte, waaraan zaaddragende vruchten zijn; dat zal jullie tot voedsel dienen.

Spreuken 15:17 Beter een schotel groente,

Daniël 1:12 Geef ons groenten te eten en water te drinken;

Daniël 1:16 Voortaan gaf de kamerdienaar .... hun groenten.

Romeinen 14: 2 Hij eet plantaardig voedsel.

Romeinen 14:23 Wie twijfelt, wanneer hij eet, is veroordeeld,

Hebreeën 9:10 Hun spijzen en dranken en onderscheiden wassingen.

Je ging dan wel regelmatig mee naar de kerk op zondag, maar het voelde niet goed. Je hebt het Woord erop nageslagen en nu loop je op zaterdag naar de kerk. Voor je naar binnen stapt haal je nog even het spiegeltje uit je tas. Een vluchtige blik en je was er stellig van overtuigd ergens te horen:

'Jij bent absoluut de meest geestelijke in het land'.

Exodus 16:25 Vandaag is het sabbat voor Yahweh,

Exodus 16:26 Op de zevende dag is het sabbat;

Exodus 16:29 Bedenk dat Yahweh jullie de sabbat gegeven heeft;

Markus 1:21 Op de sabbat ging Hij [Jezus] naar de synagoge en leerde.

Romeinen 14: 5 Jij stelt de ene dag boven de andere,

Galaten 4:10 Jij onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren.

Colosse 2:16 Het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat,

Van tijd tot tijd besprak je met je broeders en zusters de vraag of ze wel eens iets opgaven voor de Heer. Als je toch om iets echt heel belangrijks bidt tot de Heer, dan kan je die inspanning nog intensiever maken door een tijdlang niet te eten of te drinken of geen seks te hebben! Het leek wel alsof die broeders en zusters daar nog nooit over hadden nagedacht.

Jij hebt er nu al een week vasten op zitten en nu de tijd voor het avondmaal weer aanbreekt pak je even je spiegeltje te voorschijn.

'o, Jij bent toch veruit de meest geestelijke in het land'', fluistert het je toe.

1 Koningen 21:9 Roept een vasten uit!

Psalm 35:13 Ik verootmoedig mij met vasten,

Joël 2:12 Bekeer je tot Mij met je hele hart, en met vasten en met geweene en met rouwklacht.

Mattheus 17:21 Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten.

Handelingen 14:23 In elke gemeente droegen zij de oudsten ... onder bidden en vasten de Heer op,

Colosse 2: 16 Oordelen inzake eten en drinken.

Je verbaast je over het feit dat je broeders en zusters zo weinig over zonde nadenken. Jij weet daarentegen je mannetje wel degelijk te staan in jouw strijd tegen de zonde. Je ziet de anderen vrijwel niet reageren op verleidingen, waar jij nou juist strijd op strijd levert. Je hebt alweer enkele uren niet toegegeven en heel eventjes maar schuif je het spiegeltje open. En ja hoor:

‘Jij bent absoluut de meest geestelijke in het land’, weerklinkt het als poëzie in je oren.

Hebreeën 12: 4 Jij hebt tot bloedens toe weerstand geboden in jouw worsteling tegen de zonde,

De wet als spiegeltje om je narcistisch oordeel te rechtvaardigen. Alleen bij een vluchtige blik op de wet is dit mogelijk.

Jakobus 1: 24 Hij heeft zichzelf bekeken, is weggegaan en heeft gelijk vergeten, hoe hij er uitzag.

Tijdens Jezus rondwandeling op aarde was zo'n vluchtig hanteren van de wet algemeen gebruik onder de heersende geestelijke klasse. Men gebruikte de wet uitsluitend om er zelf beter uit te komen. Waar de wet dus nooit voor bedoeld was.

Romeinen 5: 20 De wet is er bijgekomen, opdat de overtredding toenam;

Gods plan was dat de overtredding hand over hand zou toenemen. Daartoe heeft Hij de wet gegeven. Een vluchtige kijk in dat spiegeltje levert een vertekend beeld op. Een vluchtige kijk in dat spiegeltje creëert Farizeeërs van het gruwelijkste soort. Mensen die denken dat ze geestelijker zijn dan de ander.

Waarom was het Gods plan dat die overtredding maar zou toenemen?

Romeinen 5: 20-21 Waar de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden, opdat, zoals de zonde als koning heerste in de dood, zo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot in het leven van de aïoon door Jezus Christus, onze Heer.

De zonde moest toenemen. Gods antwoord daarop is namelijk niet: Wet, die deze zonde de kop indrukt. Gods antwoord is meer dan overvloedige genade, die gaat heersen in het leven door Jezus Christus! In Christus heerst alleen genade.

Daar is geen onderlinge beoordeling, waardoor je er zelf geestelijker uit komt. Binnen genade is elke mogelijkheid van oordeel verdwenen. Daar is uitsluitend onvoorwaardelijke, onbegrensde liefde van God. Geniet daarvan!

35. Memo Aan De Koning Der Koningen

“Het is ons ter ore gekomen dat U zeer twijfelachtige en ronduit gevaarlijk boodschappen onder ons volk hebt verspreid. Uw allerlaatste boodschap via een verrader deed de deur echt dicht. Wij vonden dat wij U daar nu echt eens op aan moesten spreken.

Zo'n persoon als Johannes de Doper konden we nog makkelijk aan. Een beetje kierewiete vogel, wiens geschreeuw zijn waanzin beweest. Maar die Timmerman sloeg echt door. We krijgen met al die genadeboodschappen steeds meer de indruk dat U helemaal geen respect voor de wet van Mozes hebt! We zijn er namelijk achter gekomen dat U die Timmerman gestuurd heeft. En het heeft geen zin om dat te ontkennen!

We hebben echt ons uiterste best gedaan om de mensen ervan te overtuigen dat deze Man helemaal niks met U te maken heeft. Zo hebben we nog het kleine beetje van wat er van Uw goede naam hier in Jeruzalem over was, proberen te redden.

Maar het had allemaal geen enkele zin. Hij was daar maar bezig doden op te wekken! En dan, in 's hemels naam! Juist toen we dachten dat we goed en wel van Hem af waren, moest U Hem zo nodig uit de dood opwekken!

We voelden ons genoodzaakt om een klachtenlijst tegen deze Jezus en Zijn volgelingen op te stellen. Het is zonder meer een stelletje dom gepeupel zonder enige opleiding! (Over het algemeen kan je dat zo wel stellen). Dan moet je eens kijken wat voor geschiedenis die lui meebrengen! Nou, dat is echt niet veel zaaks! En dan moet je weten waar ze helemaal dol op zijn!! Die lui krijgen gewoon geen genoeg van dat 'genade!' idee! Bah!!!!

Wij, de leraren van de wet, hebben echt alles in het werk gesteld om de wet, die Uzelf door de hand van Mozes op de berg Sinai ons geschonken hebt, in ere te bewaren. Ja, zelfs die Jezus heeft moeten toegeven dat wij de waarheid onderwezen."

(Mattheus 23: 3 Alles dan, wat zij jullie ook zeggen, doe dat en onderhoud dat, maar doe niet naar hun werken, want zij zeggen het wel, maar doen het niet.)

"Hè, dat laatste stukje citaat had nou ook weer niet gehoeven!

Die Timmerman zelf toonde maar bar weinig respect voor de regels die U ons hebt opgelegd met Zijn genezingen op de Sabbat, met het feit dat Hij zware overtredingen zomaar ongestraft liet om nog maar niet te spreken van al die onreinen die Hij zomaar aanraakte. Onder de noemer 'genade' komt Hij met mooie praatje over de Geest en Zijn leiding, maar als het erop aankomt dat heb je toch een stuk meer vastigheid aan duidelijke regels die zwart op wit staan, dan dat zo'n Geest je van hot naar her blaast.

We dachten ervan af te zijn toen we die Jezus nergens meer zagen rondlopen, maar nee hoor. Het ging alleen maar van kwaad tot erger! Die smerige verrader Saul gooide zomaar de wet aan de kant en zette daar dat inhoudsloze concept 'genade' voor in de plaats.

Bovendien had hij de onbeschaamde moed om te beweren dat er nu geen onderscheid meer is tussen Jood en Heiden, tussen man en vrouw en zelfs tussen slaaf en vrije. Je kan je de ellende voorstellen die daar wel van moest komen.

Zijn volgelingen gingen dus vanzelfsprekend gewoon aanbidden pal naast ONBESNEDEN HEIDENEN!!!!

Bekijk nou eens die ellendige ravage die op dit soort prediking volgt! Jood en heiden eten aan één en dezelfde tafel! Nou ja!!! De bazen beginnen hun slaven als broeders en zusters te behandelen! Verschrikkelijk toch!!!! Vrouwen krijgen een opleiding en ja hoor!!!! U, God zelf, U vertrouwt hen ook nog de blijde boodschap toe!!!! Dit is toch van de gekke!!!!!!

In een rechtszaak kan een vrouw niet eens als getuige opgeroepen worden omdat ze gewoon een vrouw is, en dan vindt U het toch een goed idee om een vrouw op pad te sturen naar de discipelen van Jezus om hen het blijde nieuws te brengen over de opstanding van Jezus! Hoe kunt U nou van de vrouwen verwachten dat ze stil het zwijgen ertoe doen als U ze op pad stuurt met allerlei soorten blijde boodschappen? God, U zet onze hele godsdienstige wereld op zijn kop!!!

Wanneer U zo doorgaat, God, dan wordt dit het einde van onze beschaving! Alle raciale verschillen zullen dan als onbelangrijk wegvallen! Slaven krijgen dan zomaar hun vrijheid! We zullen met vrouwen net zo

gelijkwaardig om moeten gaan als wij mannen onder elkaar dat zo gewend waren! Dit kunnen we niet laten gebeuren!

We zouden nog op veel meer gevaren van de opkomende genaderevolutie willen wijzen, maar daar hebben we helaas de tijd niet meer voor. De Sabbat nadert en we moeten onze voorbereidingen treffen.

Gezien de ernst van alle beschuldigingen aan Uw adres en aan dat van Uw Zoon en het feit dat U blijkbaar niet langer onderworpen wenst te zijn aan ons onderwijs voelen wij ons genoodzaakt U te vragen onze godsdienst te verlaten. Misschien dat U zich afvraagt hoe godsdienst zich kan bedruipen zonder God zelf. Maar ik kan U verzekeren dat we het er tot nu toe al aardig goed van af hebben gebracht zonder U en dat zal in de toekomst wel niet veel verandering opleveren.

Met weinig hoogachting,
Leraars van de Wet

(Na 3 eeuwen een PS

Ik denk dat we in een belangrijk deel van die volgelingen van de Timmerman gelukkig toch nog een goede opvolger van ons erfgoed hebben gevonden.)

36. Niets Minder En Niets Meer Dan Genade

Wie kent de meest doortastende, meest energieke, meest krachtdadige, meest levendige, meest ondernemende, meest voortvarende, ja de meest dynamische uitdrukking voor Gods liefde? Niets minder en niets meer dan genade!

Wat staat het verst af van onze eigen menselijke natuur, onze cultuur, onze beschaving, onze ontwikkeling, onze bedrevenheid, onze routine, onze vaardigheid, onze beleving, ons gevoel, ja onze eigen ervaring? Niets minder en niets meer dan genade!

Wat kan door ons niet verworven worden, gewonnen worden, verdiend worden, bewerkstelligd worden, gerealiseerd worden, teweeg gebracht worden, veroorzaakt worden, bereid worden, ja bewerkt worden? Niets minder en niet meer dan genade!

Wat is hetgeen waar God ons allen zonder het ook maar verdiend te hebben mee overstelpt, bedelft, overvoert, meer dan verzadigd, tjokvol volpropt, rijkelijk bedeeft, ja overvloeiend rijk overlaadt? Niets minder en niets meer dan genade!

Wat is de gebruikelijke reactie van de mens op die genade, die zo dynamisch is, die zo ver van onze eigen beleving afstaat, die wij niet kunnen verdienen, maar waar we overvloeiend rijk mee worden overladen? We kunnen het maar bar moeilijk echt geloven.

Wat we ook tegenkomen in de wereld, niets heeft een link naar genade. Welke eerste beginselen vonden we in deze wereld?

Galaten 4:3 Wij [Joodse volk] bleven, zolang wij onmondig [Nog niet volwassen] waren, onderworpen aan de eerste beginselen van de wereld [het wettisch nakomen van de wet].

Galaten 4:9 Nu jullie [de heidenen] God hebben leren kennen, ja, meer nog, door God gekend zijn, hoe kunnen jullie nu terugkeren naar die zwakke en armelijke eerste beginselen van de wereld [Eerst dienden ze zeer wettisch als slaven hun afgoden. Nu keren ze terug naar hetzelfde beginsel, maar nu in de wet], waaraan jullie je weer vanaf het eerste begin dienstbaar willen maken?

Colosse 2:8 Let erop, dat niemand jullie meesleept door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering van de mensen, met de eerste beginselen van de wereld en niet met Christus,

Colosse 2:20 Aangezien jullie met Christus afgestorven zijn aan de eerste beginselen van de wereld, waartoe laten jullie je, alsof jullie in de wereld leven, geboden opleggen:

Wat we ook in deze wereld leren, zelfs als het godsdienst is, het staat allemaal haaks op genade. Er is dan ook totaal niks wat ons ooit heeft voorbereid op de dynamisch radicale ervaring van Gods onbegrijpelijke genade. Als de mens er dan ook mee in aanraking komt is de vanzelfsprekende reactie er één van afwijzing.

De religieuze bezwaren tegen genade zijn dan ook legio en vanzelfsprekend. Hier volgt een selectie:

* Als genade inderdaad de boodschap is die de Bijbel ons wilt leren, beloont God dan niet de lijntrekkers, die de wandel door dit leven tot een aanfluiting maken omdat ze toch al weten dat alles hen vergeven is?

* Als genade inderdaad de boodschap is die de Bijbel ons wilt leren, is God dan echt zo'n lakse, hemelse Vader, die alles maar toestaat en ons net als het schoothondje heerlijk in het zonnetje laat slapen, terwijl Hij alles voor ons regelt?

* Als genade echt zo in elkaar steekt als de Bijbel zegt en het dus ook totaal niet te verdienen valt, dan wil ik daar best wel voor een deel mijn leven op inzetten, voor het geval het echt waar zou blijken te zijn. Maar ondertussen leef in voor alle zekerheid toch maar mijn leven alsof mijn relatie met God

volkomen van mij afhankelijk is. Ik kan toch zeker niet mijn hele hebben en houwen op genade zetten (Het gokmodel).

* Eigenlijk kan ik niet vatten dat Gods liefde onvoorwaardelijk zou zijn. Liefde zonder enige bijbedoelingen? Hm! Nou, eerlijk gezegd, ik verdien Zijn liefde niet, dus voorlopig ben ik er blij mee. Maar als ik zie hoe anderen leven, dan kan ik toch niet te enthousiast worden over die onvoorwaardelijke liefde. Die mensen hebben straf verdiend, geen liefde! Wat voor wereld krijg je anders?

* Genade is een mooi concept voor de redding van de mens. Als geestelijk leidinggevende sta ik echter zeer huiverig tegenover genade als een manier van leven. Als alle mensen nu zouden gaan leven puur uit genade alleen, hoe zijn wij als geestelijke leiders dan nog in staat enige controle over hen te houden? In een grote groep moet men zich wel aan de leiding conformeren.

Waar is de goed gestructureerde maatschappij bang voor? Voor een betere structuur? Voor betere regels? Voor een betere organisatie? Nee, totaal niet! Dat is in de lijn van de eerste beginselen van die maatschappij.

Wat doet de wereld op zijn grondvesten schudden? Een betere structuur voor die wereld? Betere regels voor die wereld? Een betere organisatie van die wereld? Nee, totaal niet! Dat is in de lijn van de eerste beginselen van die wereld.

Wat brengt de godsdienst tot trillen en beven? Een betere structuur voor die godsdienst? Betere regels voor die godsdienst? Een betere organisatie van die godsdienst? Nee, totaal niet! Dat is in de lijn van de eerste beginselen van die godsdienst.
Niets minder en niets meer dan genade!

Genade is een bedreiging voor hoe godsdienst in haar duizenden jaren geschiedenis de relatie van de mens tot God heeft geschilderd. Telkens was het de mens die een relatie met een God opbouwde.

Zo'n fictie van een zelfstandig opgebouwde relatie met God begon reeds in het meest primitieve stenen tijdperk en ging door tot aan de meest vurige prediking in onze huidige tijd aan toe. De mens moest zich openstellen voor God. De mens moest de relatie met God goed houden door een rein en rechtvaardig leven. De mens moest zijn beloning verdienen voor het moment dat hij voor zijn God zou staan. Genade nergens. Verdienste overal.

Gods genade zet de waarden van godsdienst volkomen op de kop! Godsdienst ziet dit en staat te trillen en te beven op zijn benen. Waar blijft mijn heerschappij over alle christenen en al mijn andere slaven als deze genade doel treft?! Wanneer gaat het Zijn doel treffen?

Romeinen 12:2 Wordt radicaal veranderd door jouw nieuwe denken, opdat je zult erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.

Het oude denken is helemaal in overeenstemming met de eerste beginselen van de wereld: Oorzaak en gevolg. De ene verdienste heeft een volgende beloning. Maar wat gebeurt er als dat nieuwe denken, dat de Heer ons gegeven heeft, gaat functioneren? Radicale verandering! Wat bewerkt dat?

Niets minder en niet meer dan genade!

Meer dan overvloedig!

37. Wereldje Der Magnieters

Er was er eens het ideaal wereldje voor de Magnieter aller Magnieters. Alles keurig in hokjes en vakjes en o wee, mocht je buiten je hokje stappen! *'Mag niet!'*, klonk het dan in koor. De Magnieter der Magnieters werd jaarlijks in deze wereld democratisch gekozen. Zo'n Magnieter-kandidaat mocht vanzelfsprekend niet luid op straat zijn zaak bekend maken. Dat zou de Raad der Magnieters zeer onwelgevallig zijn.

Het onbesproken gedrag van de Kandidaat-Magnieter diende het belangrijkste propagandamiddel van de Kandidaat-Magnieter te zijn. Elke burger die zich keurig nooit buiten zijn vakje of buiten zijn hokje begaf zou hoog opzien tegen zo'n voorbeeldig Kandidaat-Magnieter.

Nou was het een algemeen bekend feit dat dit ideale wereldje van de Magnieter aller Magnieters zich uitsluitend aan de oppervlakte bevond. Men wist uit eigen ervaring dat zelfs de best scorende Magnieter ondergronds toch wel een uitlaatklep had waar hij/zij, of buiten zijn hokje, of buiten zijn vakje, ging.

De bekende boog, die niet altijd gespannen kan staan, was een zeer geliefde beeldspraak, die men nooit in het openbaar bezigde. Onderhuids vergoelijkte het volk een dergelijke misstap echter met de uitdrukking dat iedereen wel eens buiten de pot piest. Poep en pies was vanzelfsprekend in de onderlinge communicatie volslagen taboe. Dat paste niet in het ideale wereldje voor de Magnieter aller Magnieters.

Op een dag wandelde een vrolijke straatzanger dit ideale wereldje voor de Magnieter aller Magnieters binnen. Vrij trok hij van hokje naar hokje, van vakje naar vakje. Hij ontmoette die en gene. De ene keer zag hij ze hier. De andere keer zag hij ze daar. Hij concludeerde dat ze vrij buiten hun hokjes en vakjes trokken. Tot hij de Magnieter der Magnieters tegen het lijf liep.

De Magnieter der Magnieters onderwierp deze vrolijke, vrije straatzanger aan een strenge ondervraging.

'Zing jij zomaar op straat?'

'Ja, wilt u wat horen?'

'Nee! Mag niet! Hoor jij in dit vakje?'

'Weet ik veel. Ik ben gewoon hier.'

'Mag niet! Loop jij zomaar een ander vakje binnen?'

'Mwa, ik ben al meerdere vakjes in geweest.'

'Mag absoluut niet!! Dat wordt toch een bende?!'

'Nooit wat van gemerkt. Ik ben altijd vrij.'

'Vrij? Mag niet!! Dus jij zondigt altijd?!!!!'

'Geen idee waar u het over heeft. Maar ik ben wel vrij.'

'Dat mag beslist niet. Zoiets doen wij hier niet!'

'Waarom kom ik hier dan iedereen in al de verschillende hokjes en vakjes tegen?'

'Daar weet ik niks van. Dat is nog nooit openbaar gekomen en over zulke dingen spreekt men niet in ons ideale wereldje voor de Magnieter aller Magnieters! Het mag gewoon niet!'

'O, ligt dat hier zo. Dan verlaat ik dit ideale wereldje voor de Magnieter aller Magnieters maar weer snel. Snel naar de vrije wereld.'

Deze vertelling lijkt wel een sprookje. Helaas heeft dit ideale wereldje voor de Magnieter aller Magnieters verdacht veel weg van ....., Weet je wat? Vul zelf maar in.

Als mensen ons besloten kringetje dan ook de rug toe keren, denkt men daar gelijk dat zo'n persoon dan ook bij God weg is. De volle vrijheid is echter juist bij God. Kies dus maar voor die vrijheid.

Romeinen 6:7 Vrij van de zonde.

Romeinen 7:3 Vrij van de wet,

1 Corinthe 9:19 Vrij tegenover allen,

Galaten 5:1 Opdat wij echt vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt.

Galaten 5:13 Jullie zijn geroepen om vrij te zijn;

38. Deur Naar De Vrijheid

Een Arabisch vorst stelde oorlogsmisdadigers voor een keuze. Een tribunaal had deze krijgsgevangenen veroordeeld. Ze waren schuldig bevonden aan het beraden en uitvoeren van de meest onmenselijke daden. Nu marcheerden ze stuk voor stuk de tent binnen van de bevelvoerende officier op weg naar hun eindoordeel.

Deze oorlogsmisdadigers kregen van die Arabische vorst de volgende keuze voorgelegd: Een zekere dood door het vuurpeloton of een duistere, onheilspellende deur achter in de tent.

Iedereen, zonder uitzondering, leek voor het vuurpeloton te gaan. Het ijzingwekkend, sinistere van de griezelige deur deed vrijwel iedereen terugschrikken.

Toen weer meerdere veroordeelden de dood hadden gevonden voor het vuurpeloton, vroeg het vertrouwelingetje van de bevelvoerende officier wat er zich toch achter die geheimzinnige deur, achter in de tent, bevond: *'Het lijkt net alsof niemand daarvoor durft te kiezen!'*

De bevelvoerende officier keek even in de donkere hoek van de tent en glimlachte. *'Dat is de deur naar de vrijheid'*. Er lag nu een grote grijns op zijn gezicht. *'Voor echt iedereen ligt die weg naar de vrijheid open'*. Je zag het gezicht van het vertrouwelingetje nu helemaal tot totale onbegrip vervallen: *'Haast niemand kiest die deur!'*

'Nee', zegt de officier, Geen van die gevangenen kent onze vorst echt. Het gekke is echter dat ze denken hem wel te kennen. Als ze het schuldig over zichzelf hebben horen uitspreken, dan zijn ze er zelf vrijwel allemaal al helemaal van overtuigd, dat ze die doodstraf verdiend hebben. Ze pikken hun veroordeling op en kiezen overeenkomstig.

De Deur

Johannes 10:9 Ik [Jezus] ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij gered worden; en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden.

Romeinen 5:2 Door Christus Jezus hebben wij de toegang verkregen in het geloof tot deze genade, waarin wij staan,

Efeze 2:18 Door Christus Jezus hebben wij beiden [Jood & Heiden] in één Geest de toegang tot de Vader.

De Vorst Niet Echt Kennen

Mattheus 25:24 Heer, ik wist van U, dat U een hard mens bent, die maait, waar U niet gezaaid hebt, en die bijeenbrengt van plaatsen, waar U niet hebt uitgestrooid.

Ezechiël 18:25 Jullie zeggen: De weg van Yahweh is niet recht.

Lukas 15:29 Die oudste zoon antwoordde zijn vader: Zie, zoveel jaar ben ik al in Uw dienst en nooit heb ik Uw gebod overtreden, maar mij hebt U nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren.

Lukas 19:21 Ik was bang voor U, omdat U een streng mens bent; U neemt weg wat U niet hebt uitgezet en U maait wat U niet gezaaid hebt.

Romeinen 8:7 De gezindheid van het vlees is vijandschap is tegen God;

Veroordeling?

Johannes 3: 17 God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, met het doel om de wereld te veroordelen, maar met het doel om de wereld door Zijn Zoon te redden.

Johannes 5:45 Denk nou niet, dat Ik jullie zal aanklagen bij de Vader;

Johannes 8:15 Jullie oordelen naar het vlees, Ik oordeel niemand,

Johannes 12:47 Als iemand naar Mijn [Jezus] woorden hoort, maar ze niet bewaart, Ik oordeel hem niet, want Ik ben niet gekomen om de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden.

Romeinen 8: 1 Geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn.

In het verhaal van de Arabische vorst pikken die krijgsgevangenen hun veroordeling op en kiezen overeenkomstig. De keuze is niet aan ons, zelfs als wij dat in onze onzinnige grootheid wel denken.

Mattheus 18:11 De Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te redden.

Lukas 19:10 De Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden.

Johannes 1:29 Het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt.

1 Timotheus 2:5-6 Er is één God en ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, die Zich gegeven heeft tot een losprijs voor allen;

1 Johannes 2:2 Jezus is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die van de hele wereld.

1 Johannes 4:14 Wij hebben aanschouwd en getuigen, dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Redder van de wereld.

Er zijn helaas een heleboel die uitzien naar een hard oordeel omdat ze net zoveel van hun Vorst kennen als de krijgsgevangenen van deze Arabische. Ze kennen (nog) niet die overstelpend rijke vloed van genade, waar God ook hen in onderdompelt.

39. Let's Party!

1 Corinthe 5:8 Laten wij feest vieren,

In tegenstelling tot de redelijk algemeen heersende opinie is God helemaal in voor plezier maken. Eigenlijk, als je er goed over nadenkt, is dat natuurlijk vanzelfsprekend. Vreugde, blijdschap, kortom alle uitingen van verrukkingen, het is simpel het resultaat van genade!

Genade is het Griekse woord 'Charis'.

Vreugde is het Griekse woord 'Chara', oftewel 'vol genade zijn'.

Exodus 34:6 God, barmhartig en genadig,

Psalm 86:15 U bent een barmhartig en genadig God,

1 Petrus 5:10 De God van alle genade,

God is vol genade. Vandaar dat Hij vanzelfsprekend helemaal in is voor een groot feest.

Exodus 10:9 Wij hebben een feest van Yahweh.

Exodus 12:14 Deze dag zullen jullie een feest voor Yahweh vieren;

Exodus 13:6 Op de zevende dag zal er een feest voor Yahweh zijn.

Exodus 32:5 Morgen is er een feest voor Yahweh!

Leviticus 23:39 Zeven dagen zullen jullie het feest van Yahweh vieren;

Leviticus 23:41 Jullie zullen het zeven dagen in het jaar als een feest van Yahweh vieren,

Numeri 29:12 Dan zullen jullie zeven dagen feest vieren voor Yahweh.

Deuteronomium 16:14 Jullie zullen plezier maken op jullie feest,

Richteren 21:19 Jaarlijks is er een feest voor Yahweh in Silo,

2 Kronieken 30:23 Toen kwam de hele gemeente overeen, om nog zeven dagen feest te vieren, en zij vierden met veel plezier nog zeven dagen feest.

Spreuken 15:15 Voor de blijmoedige is het altijd feest.

Mattheus 25:21 Ga in tot het feest van je heer.

Mattheus 25:23 Ga in tot het feest van je heer.

Lukas 15:24 Zij begonnen feest te vieren.

Johannes 2:8 Schep nu [Het water dat Jezus tot wijn had gemaakt] en breng het aan de leider van het feest. En zij brachten het.

Geloof in een opgestane en verheerlijkte Heer in de hemel als jouw Leven, dat is simpelweg niets minder dan groot feest! We zijn allemaal uitgenodigd deel te nemen aan het allergrootste dansfeestijn aller tijden op het geluid van de heerlijke klanken van Gods onvoorwaardelijke genade.

2 Samuel 6:5 David en het hele huis van Israël dansten voor het aangezicht van Yahweh, onder begeleiding van allerlei instrumenten van cypressenhout, citers, harpen, tamboerijnen, rinkelbellen en cimbalen.

2 Samuel 6:21 Voor het aangezicht van Yahweh heb ik gedanst.

Job 8:21 Hij zal je mond vullen met lachen en je lippen met juichen;

Psalm 30:11 Mijn rouwklacht hebt U veranderd in een reidans, mijn rouwkleed hebt U losgemaakt, met vreugde mij omgord,

Psalm 126:2 Toen werd onze mond vol lachen, onze tong met gejuich.

Jeremia 31:4 ... Jonkvrouw Israël. Opnieuw zal jij je tooien met tamboerijnen en uittrekken in vrolijke reidans;

Bij een feestje horen blijkbaar ook personen die het feestje verpesten. Die hebben altijd wat aan te merken. Echte Party Poopers. Het summum van een Party Pooper was wel de oudste broer van de verloren zoon. Groot feest. Iedereen ging uit zijn dak! Muziek, dans, zang, plezier en met één raak geschoten veroordeling wist hij de feestvreugde te vergallen.

Lukas 15: 30 Die zoon van U, die Uw bezit heeft opgemaakt met slechte vrouwen,

Hij wist wel hoe hij de ander naar beneden kon halen en zichzelf een veer in zijn gat steken.

Lukas 15: 29 Zoveel jaren ben ik al in Uw dienst en nooit heb ik Uw gebod overtreden,

O, wat een heerlijke relatie had die jongen met zijn Pa. Pa wilde feestvieren met hem, maar gelukkig had hij, als oudste zoon, tenminste nog een beetje verantwoordelijkheidsgevoel. Er moest gesloofd worden en dat had hij tenminste gedaan.

Pa wil echt contact. Pa wil delen. Alles wat Hij bezat, was voor Zijn zoon, ook Zijn oudste. Daar hoefde niks voor verdiend te worden. Daar mocht van genoten worden. Dat mocht gevierd worden.

Mattheus 3:17 Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik al Mijn plezier heb.

Mattheus 12:18 Zie, Mijn knecht, die Ik verkoren heb, Mijn geliefde, in wie Mijn ziel plezier heeft;

Mattheus 17:5 Deze is Mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik al Mijn plezier heb;

Markus 1:11 Jij bent Mijn Zoon, de geliefde; in Jou heb Ik al Mijn plezier.

Lukas 3:22 Jij bent Mijn Zoon, de geliefde, in Jou heb Ik al Mijn plezier.

Efeze 1:5 God heeft ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, in overeenstemming met het plezier van Zijn wil,

Efeze 1:9 God heeft ons de verborgenheid van Zijn wil doen kennen, in overeenstemming met het plezier, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen,

Filippi 2:13 God is het, die om het plezier dat Hij er in heeft zowel het willen als het werken in jou werkt.

2 Petrus 1:17 Deze is Mijn Zoon, Mijn geliefde, in wie Ik Al Mijn plezier heb.

Alles heeft God besloten in Zijn geliefde Zoon. En o, wat heeft Hij er een plezier in! Geniet nou maar!

40. Niet Zo Kinderachtig?

“Stop daar nou eens eindelijk mee! Je lijkt wel een kleine baby! Met jouw grijze knar kan je nou echt niet meer zo infantiel om de hoek komen zeilen! Moeten de mensen je nou zo puberaal tekeer horen gaan? Begin je soms kinds te worden? Ach, moet je hem nou eens onnozel voor zich uit zien te staren! Groot stuk onbenu! Je kan toch zeker nog wel iets zinnigs voortbrengen? Ja, toe maar, lach het allemaal maar weg als een halfzachte imbeciel! Jij bent echt simpel geworden, zeg!”

Hoofdschuddend lopen ze weg, jou in je getergde volwassenheid achterlatend. Oh, wat was je blij met je mondigheid op je éérentwintigste! Nu je echter zo verschrikkelijk veel jaartjes aan je meerderjarigheid hebt toegevoegd, voelt het alsof ze jou gerijptheid zo zouden mogen stelen. Het was eventjes lekker om handelsbekwaam te heten. Nu voel je nog slechts de druk van je handelsverantwoordelijkheid. ‘Volwassen’ is een vloek geworden. Wat rest is hunkering naar dat onverantwoordelijke kind zijn.

De knoop is doorgehakt. Ik heb mijn ontslagbrief geschreven. Waar zal ik die nu gaan inleveren? Ik heb ontslag genomen van mijn volwassenheid. Laat ik beginnen met wat ik tot nu toe geschreven heb, met jullie te delen:

- * Hierbij dien ik mijn ontslag in als ‘Volwassene’. Ik heb hiermee de stap genomen mijn leven gewoon voort te zetten als achtjarige.
- * Ik wil weer kunnen leven met de gedachte dat M & M’s belangrijker zijn dan geld, heel gewoon omdat je die kan opsmikkelen.
- * Met mooi weer wil ik weer lekker met mijn vriendjes op de hoek van de straat voetballen.
- * Ik wil weer geloven in sinterklaas en ingestopt worden met slaapliedjes erbij.
- * Ik wil de wereld weer zien als iets prachtigs en geloven dat mensen lief zijn en eerlijk en goed. Ik wil gewoon weer geloven dat alles mogelijk is.
- * Hierbij krijg je mijn ontslagbrief voor ‘Volwassenheid’. Ik heb namelijk vaak genoeg geprobeerd als volwassene zo te vertrouwen en te geloven en dan kreeg ik, samen met bovenstaand citaat, die meewarige blik: ‘Ach, hoe ouwer hoe gekker’.

Ja, ik ben wat ouder. Ik ben dus ook niet van gisteren. Ik besef dan ook best dat dit gemijmer bij echt niemand als erg realistisch overkomt, laat staan dat hier nog een praktische les in zou zitten. Uiteindelijk zijn we toch zeker volwassenen onder elkaar? Dan moet je dus gewoon accepteren dat het echte leven bikkelhard is en dat we uiteindelijk allemaal sterven. Okay, het zou leuk zijn als we weer eens kind konden worden, maar we zijn nou eenmaal volwassen.

Kijk, op dat laatste heeft de Bijbel toch een weerwoord.

Mattheus 18: 3 Wanneer je niet wordt als de kinderen, ...

Wow! Echt extreem! Nogal drastisch, hè? Tamelijk rebels tegenover die volwassenen, vind je ook niet? Je zou haast denken dat je hier met een fundamentalist van doen hebt! Gedegen pakt Hij je bij je lurven! Indringend wijst Hij je op de noodzaak van verandering! Door en door wordt op de uitkomst van de verandering gewezen! Kinderen! Worden als de kinderen. Volwassenen die hun ontslagbrief kunnen inleveren.

Is jou ook dat werkwoord opgevallen dat hier gebruikt wordt? ‘Worden’. Dat is het werkwoord dat men op de kleuterschool gebruikt als ze de kinderen vragen wat ze willen worden. Leraar? Voetballer? Bakker? Kok? Technicus? Treinconducteur? Kraanmachinist? President? Dominee? Het wordt telkens gebruikt om een bepaalde groei ergens naartoe te beschrijven.

Paar voorbeelden van hetzelfde woord in de Bijbel:

Mattheus 10:16 Wordt voorzichtig als slangen en argeloos als duiven.

*Mattheus 10:25 Het is genoeg voor de discipel te worden als zijn meester,
Mattheus 12:45 Het wordt met die mens in het einde erger dan in het begin.
Mattheus 13:32 Het kleinste van alle zaden ... wordt een boom,
Mattheus 20:26 Wie onder jullie groot wil worden...
Mattheus 21:42 De steen, ..., deze is tot een hoeksteen geworden,*

Slecht een hele kleine greep uit de honderden teksten die aantonen dat dit werkwoord telkens slaat op het groeien van klein naar groot. Een hele duidelijke is zeker de volgende:

1 Corinthe 13:11 Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was.

Ja, wij gedragen ons niet kinderlijk. Maar nu blijkt dat als de Heer ingrijpt, en wij dus volwassen in de Heer worden (groeien), dat God ons dan tot kinderen, ja kinderen van God, maakt.

Dit gewroet in de Griekse grondtekst en het tot het gaatje gaan voor de betekenis van die woorden, dat zou niemand kinderlijk noemen. Hele waslijsten van al die Bijbelse uitspraken opzetten is nou niet bepaald iets wat je van ukkies in luiers verwacht. Okay, ik ben dan ook volwassen. Maar in mijn relatie met God mag ik weer helemaal dat kleine opdondertje zijn. Het is zelfs dankzij mijn relatie met de Heer, dat ik nu heerlijk mag genieten van mijn kind zijn.

Een volwassen studie die mij mijn kindschap leert. Ik, als pappa, als opa zelfs, mag weer simpelweg 'Abba', 'Pappa', zeggen. Ik ren nu naar Hem toe. Spring op Zijn schoot. Sla mijn armen om Zijn romp. Zijn armen zijn overal om mij. Ik ben geborgen in Pappa God! En ik fluister Hem in het oor:

'U hebt alles onder controle. Pappa, u leert mij mijn stapjes. U heeft het allemaal al voor mij uitgedacht. Pappa, wat bent U te gek! En o ja, ik ben zo smoor op U!'

Pappa drukt me nog wat dichter tegen Zich aan. 'Ik ook op jou', fluistert Hij me in het oor. Ik kan mijn geluk niet op!

41. Mijn bidden, of beter: Mijn manipulatie van God

Ik was een klein joch van misschien zo'n zes, zeven jaar. Onze bovenbuurman kwam regelmatig 's avonds laat straalbezopen thuis en dan begon hij zijn vrouw alle hoeken van de kamer te laten zien. Ik dook diep onder de dekens en bad tot God:

'O God, als u de buurman laat ophouden, dan zal ik U echt dienen'.

Ik weet niet of het gebed ooit echt verhoord is. Buurman kwam mijn vader wel eens het huis uitlokken om te vechten omdat mijn ouders de politie gebeld hadden. Dan gingen er weer behoorlijk wat van dergelijke voorwaardelijke gebeden de lucht in. Ik kwam echter nooit zover om God echt te gaan dienen.

Toen ik mijn tienerjaren bereikte, waren er wel meisjes in de klas, waar ik maar wat graag wat mee zou hebben gehad. Maar ik was een angsthaas op dat gebied. Er zijn toen aardig wat gebeden verzonden met zo ongeveer deze inhoud:

'O God, ik zal echt heel goed gaan leven als u Marjolein voor mij versiert'.

Marjolein wilde in Artis voor de dieren zorgen en ik was ook lid van Artis. Half om half leek ik al bijna aan dit contract met God vast te zitten. Maar het werd niks.

Ook voor mijn schoolprestaties wist ik God wel te vinden. Ik had al een SO gehad van Aardrijkskunde en ik streed in het gebed dat God Londen toch maar als hoofdstad in Frankrijk neer zou zetten, dan zou ik van Hem getuigen op school. Gelukkig hoefde ik die belofte niet in te lossen.

Je zou wellicht denken dat dit nou eenmaal kindergebeden zijn. Zodra iemand toch echt God heeft leren kennen, dan zal hij toch wel anders bidden? Nou, in mijn geval was dat feitelijk niet zo'n groot verschil. Ik verdenk menig ander gelovige, en wellicht jou ook wel, ervan dat deze God manipulatie toch nog altijd doorgaat, alsof God helemaal niet Soeverein is.

In de negentiger jaren had ik mijn baan opgezegd en leefden we als gezin a.h.w. uit de hand van God. Menige maand eindigde in nog veel dagen over zonder een cent te makken. Dan ging ik weer naar de Heer en smeekte:

'Heer, als U voor geld wilt zorgen, dan zal ik dit, of dan zal ik dat, voor U doen'.

Zo zat ik soms wekenlang tot diep in de nacht met God te onderhandelen. Gelukkig liet ik het er niet op aankomen, maar dook ik via een uitzendbureau in de nachtdienst om overdag met mijn voor mijn gevoel echte werk verder te kunnen gaan.

De God manipulatie kan echt uit de hand lopen. Zo kan je een preek voorbereiden over de Soevereiniteit van God. Je zit echter vast en weet niet verder te komen.

'O God', smeeek je, 'als U me inzicht geeft in de juiste woorden om door te geven, dan.....'

Ineens denk je aan het onderwerp, waar je over wilt spreken en je valt stil. Aan het onderhandelen met de God die alles in Zijn hand heeft, bij Wie alles volgens plan verloopt, bij Wie nooit iets misloopt, die echt mijn aanbod in deze onderhandeling niet nodig heeft.

Het is heerlijk om gewoon te rusten in al Zijn plannen. Ik hoef God niks meer aan te bieden om daar iets voor terug te krijgen. Ik hoef God niet langer te manipuleren. Jij hoeft dat ook niet. Rust heerlijk in alles wat Hij werkt. Hij is namelijk Soeverein!

42. De grot van Socrates

Stel je een groep gevangenen voor, die diep in een grot hun hele leven geketend doorbrengen. Zij zijn geketend opdat ze niet achter zich kunnen kijken. Ze zijn daardoor gedwongen om oneindig naar de muur van de grot voor hen te kijken.

Achter hen brandt een vuur. Tussen de gevangenen en het vuur loopt een weg. Denk je nou eens in dat elke dag er een beestenspel aan voorwerpen die weg bewandelt: Dieren, mensen die hun waren naar de markt dragen.

Hun gedaanten vormen een raadselachtig schaduwspel op de muur voor de ogen van de gevangenen. Dit is de enige wereld die deze gevangenen ooit gekend hebben. De schaduwen en het geluid van voorwerpen die ze niet zien.

Stel je nou voor dat er een gevangene vrij gelaten wordt. Nadat hij zich een behoorlijke tijd aan het verblindende licht moest aanpassen, zal die vrije gevangene voor de allereerste keer de wereld buiten de grot gaan ontdekken. Dat was iets wat hij zich nooit heeft kunnen indenken.

Met zijn totaal nieuwe kijk op de wereld zal deze man vanzelfsprekend naar zijn vrienden willen terugkeren om zijn ongelooflijke ontdekkingen met hen te delen. Maar de gevangenen zijn niet in staat om hun eigen vriend te herkennen. Hij komt precies eender over als alle andere zaken. Zijn stem is een verwrongen echo en zijn lichaam vormt een groteske schaduw.

Zij kunnen zijn fantastische verhalen over de wereld buiten de grot niet verstaan. Voor hen zal het zelfs nooit bestaan. Dit maakt die wereld buiten de grot vanzelfsprekend niet minder echt.

Socrates gebruikte dit verhaal om de diverse graden van kennis en geloof te illustreren. Het is echter een prachtige illustratie van het werk dat God in jou en mij heeft gewerkt om Christus als ons Leven te tonen.

Voor al deze geketende mannen was de enige echte wereld die van de muur in de grot. Een belachelijke vertekening van de werkelijkheid. Hoeveel mensen zitten niet in diezelfde grot van wetticisme? Hoe lang heb ik daar ook niet in gezeten? We hadden een bepaalde kijk op de wereld en daarnaar richtten we ons leven in.

Het was God die jou en mij aan de hand genomen heeft en ons het heerlijke volbrachte werk van Christus heeft getoond. We kregen zicht op de werkelijkheid in Christus. We hadden in de grot daar wel een idee over. Het totaal verwrongen idee dat God zou eisen dat we nu uit dankbaarheid iets voor Christus terug moesten doen. Een grotesk idee van godsdienst. Nu toonde God ons de werkelijkheid in Christus. Vrij! Echt vrij! Christus is niet langer een doel om na te streven! Christus is ons leven!

Mijn ogen passen zich langzaam aan aan dit grandioze licht. Dagelijks mag ik meer ontdekken van wie Christus nu voor mij is. Elk moment mag ik meer heerlijkheid ontdekken. O mensen, wat een belachelijke schaduw was mijn religieuze prestatiedrang destijds in de grot! Het stralende licht komt niet openbaar in het duister van die schaduw, het komt openbaar in de heerlijkheid van Gods Zoon!

Zodra je echt volledig bevrijd bent uit die grot van godsdienstige prestatie, kan je die schaduwen ook niet meer met diezelfde ogen zien. Er ligt namelijk zo'n gigantische wereld vol genade voor je uitgestald om te ontdekken. Elke dag wordt een opwindend avontuur!

Socrates stelt dat als deze bevrijde gevangene toch weer teruggebracht zou worden op zijn oude stekkie in de grot, dat hij dan toch met totaal andere ogen naar die schaduwen zou kijken. Hij zou namelijk als enige precies weten wat ze voorstellen. Hij zou de werkelijkheid achter die schaduwen doorzien en juichen. Zijn medegevangenen zouden er zonder meer van overtuigd zijn dat zijn bevrijding hem volslagen gek gemaakt heeft. Hij kan namelijk niet meer met hen meedoen in onjuiste interpretaties.

Jij bent gaan genieten van je vrijheid in Christus. Eindelijk zijn je ogen geopend en je ziet je rijke positie in de opgestane Heer. Je ziet de werkelijkheid. Je gaat naar je medegelovigen en verwacht dat zij mee genieten. Maar zij zitten nog in die grot en zien uitsluitend nog de schaduwen van het zelf doen en eigen inspanning voor de Heer. Wees er dus op voorbereid dat ze je voor volslagen idioot zullen verslijten.

Wetticisme heeft nog nooit in vrede op kunnen trekken met Gods overvloeiende rijkdommen van genade. Zij die hun vrome identiteit vinden in de schaduw van godsdienstige inspanning zullen altijd spuwen op de vrijheid in Christus.

Al horen ze '*Christus*', ze verstaan '*losbandigheid*'. Net als het geluid in de grot verwrongen werd, zo komt ook die heerlijke boodschap van genade binnen die grot niet aan.

God heeft jou eruit geleid en je ogen geopend. Zijn plan is al die gevangenen er stuk voor stuk op Zijn tijd uit te leiden. Evenals wij overweldigt zijn door die heerlijke rijkdommen van genade, zo heeft God dat voor al die gevangenen in petto.

Geniet van die heerlijke werkelijkheid in Christus!

43. De Blote Gezalfde

Er was eens ergens in een kring, kerk, gemeente of denominatie, een zichzelf benoemde Gezalfde des Heeren. De roep, en daarmee heerschappij, dezer Gezalfde ging uit tot de buitenste uithoeken van alle mogelijke denominaties, kerken, gemeenten en kringen. Alom werd deze ingebeelde Man Gods geprezen om zijn uitnemende inzichten en wijze levenslessen.

Een gezicht was gezien op de hoogste toppen, een droom gedroomd boven de verst gelegen hemelen. Daar klonk zijn stem. Een ieder rechtte de rug, strekte de benen en spitste de oren. De Gezalfde liet zijn sprake horen.

‘Hoor het heilige woord des Heeren! Bewijs Gode eer om al hetgeen u wedervaren is! Betoon Hem uw heilige wandel en helpt uw naaste en dient de Gemeente! Laten uw werken u vooruit geroepen worden. Laten uw goede daden van de hoogste heuvelen verkondigd worden! Al uw inspanningen voor den Heere zullen niet vergeefs zijn. Het zal mij tot een prachtig pronkgewaad dienen, waarmee ik u allen bezoeken zal.’

Elke kerk, kring, denominatie of gemeente kreeg opzieners om toe te zien op de kwaliteit van alle werken, goede daden, inspanningen en zweetbeurten. Alles moest van de hoogste kwaliteit zijn wilde het zich tot een kroonjuweel van een pronkgewaad vormen voor deze gezalfde Man Gods.

Ieder ging aan de slag en al spoedig konden de opzieners positieve berichten melden in het hoofdkwartier van deze zichzelf benoemde Gezalfde des Heeren.

‘Het is werkelijk een prachtig pronkstuk dat voor u bereid wordt. Alles wat wij gezien hebben is zo inspirerend! Het raakt ons tot in onze diepste ziel! Het komt zo geweldig bij ons binnen! In al deze gigantische driftige afploeterij ervaren wij de machtige Hand Gods!’

Alle opzieners hadden de gelovigen in de diverse kerken, gemeenten, kringen en denominaties het geweldige plan bekend gemaakt dat hun gezamenlijke grandioze inzet zich tot één groots pronkgewaad voor de Gezalfde des Heeren zou vormen. Allen, die geestelijk genoeg waren, zouden kunnen genieten van de schoonheid van dit gewaad. Alleen geestelijke ogen kunnen het gewaad namelijk ontwaren.

Er was natuurlijk niet één gelovige in al die kerken, kringen, denominaties of gemeenten, die door wilde gaan voor een ongeestelijk persoon. Hadden ze zich zo uit den naad gewerkt voor den Heere, en dan zouden ze bij de eerste de beste verschijning van de Gezalfde des Heeren zomaar hun ongeestelijkheid ten toon spreiden. Ja zeg! Geen denken aan!

De één na de andere gemeente, kerk, kring of denominatie werd door de Gezalfde des Heeren bezocht en overal werd hij met de hoogste eerbied benaderd. Iedereen leek de blote Gezalfde des Heeren een heel natuurlijk en vertrouwd gegeven te vinden. Vol ontzag luisterde men naar zijn uitspraken alsof God zelf daar in vol ornaat stond te oreren. Dan wel een blote god.

De meest vrome clichés en dooddoeners vlogen in het rond. Iedereen had wel iets heel positiefs te vermelden over het grandioze effect van al hun inspanningen voor den Heere. Men wees op de verfijnde stof, die gebruikt was en het schitterende kleurenspeel. Niemand die ook maar enigszins liet blijken een Gezalfde in al zijn naaktheid te aanschouwen. Stel je voor! Zij waren toch zeker wel geestelijk!

Het ging prima in tientallen gemeente, kerken, kringen en denominaties, totdat..... O, er komt een afgrijselijk totdat!!! Eén rotjochie, dat niet was ingeseind, maar bovendien weinig ophad met gespeelde geestelijkheid, riep vol ontzag toen de Gezalfde de Kerk binnentrad: *‘Die is bloot, zeg!’* De hand van de moeder zat net even te laat op zijn mond. Het onbespreekbare was gezegd en iedereen wist het.

In het sprookje van Hans Christiaan Anderson was dit het eind van *‘de nieuwe kleren van de keizer’*. De keizer was ontmaskerd en daarmee schluss. Ja, dat is het sprookje. In de werkelijkheid van de

overgeestelijke wereld is dit verre van het slot van het verhaal. Dat jochie en eventueel de moeder, die met hem meeging, werden als ongeestelijk getekend en eventueel uitgesloten. De schone geestelijke schijn moet namelijk tot in den treure volgehouden worden.

De stem van dat jochie had kunnen klinken als de echte stem van de Heer.

2 Corinthe 5:3 Als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden.

Openbaring 3:17 Jullie weten niet, dat jullie de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte zijn.

Openbaring 16:15 Ik kom als een dief. Zalig hij, die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandelt en zijn schaamte niet gezien wordt.

Al die eigen werken, al die eigen inspanningen van de mens. Het is niks. Die gezalfde staat daar naakt. Hij had kunnen luisteren naar dat jochie of de Heer.

2 Kronieken 6:41 Laten uw priesters, Yahweh God, zich bekleden met heil,

Psalm 132:9 Mogen uw priesters zich bekleden met gerechtigheid,

Psalm 132:16 haar priesters zal Ik met heil bekleden,

Jesaja 61:10 God heeft mij bekleed met de klederen des heils, met de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omhuld,

Lukas 15:22 De vader zei tegen zijn slaven: Brengt vlug het beste kleed hier en trekt het hem aan.

Maar al die vrome mensen die hem wel degelijk naakt zagen staan, riepen:

‘Niks aan de hand! Niks aan de hand! Prachtig kleed! Dat hebben wij maar eventjes zelf voor elkaar gekregen met al onze werken.’

Iedereen speelt het spel en zegt niks. Zou er iemand onverhoeds toch de neiging hebben dat jochie nog eens na te spreken, dan slaat het alarm gelijk in werking:

1 Kronieken 16: 22 Raakt mijn gezalfden niet aan,

Volg maar gewoon de onschuld van een kind. Neem maar de nuchterheid van Gods Woord, de Bijbel. Ga maar gewoon genieten van de overweldigende rijkdom van Gods genade.

Romeinen 13:14 Doet de Heer Jezus Christus aan.

Galaten 3:27 Jullie allen, die in Christus gedoopt zijn, jullie hebben je met Christus bekleed.

44. Afbreuk doen aan je getuigenis

Hein en Paul woonden al jaren naast elkaar. Ja, ja, ik was de buurman van Paul. We gingen zondags ook nog eens naar dezelfde samenkomst. Nou vond ik mezelf geestelijk wel een stuk verder hoor dan Paul.

Gezien mijn eigen grandioze inzet voor en gehoorzaamheid aan de regels en voorschriften van mijn geloof keek ik wel aardig neer op Paul. Tja, logisch. Ik had nog nooit van mijn leven een sticky aangeraakt. Echt, ik ben nog nooit uit mijn dak gegaan met marihuana.

En moet je nou eens even kijken. Ik heb echt nog nooit in zulke idiote outfits rondgelopen. Protestmarsen zijn aan mij niet besteed. Lang haar is nooit een optie voor mij geweest.

Dus, salderend kan je zeggen: Ik rook niet, ik drink niet, ik fuif niet, ik leeft niet. Nou ja, dat doe ik toch wel, toch? Nee maar wat ik wel ben: Ik ben een getuigenis voor de hele buurt. Neem dat maar van mij aan.

Vraag nou eens aan mij hè hoe je gered kan worden. Gewoon eens eventjes vragen! Nou, dan wijs ik op de keuze voor Christus, die je moet maken. Wijs je dat af, dan verwijs ik je zo door naar het gruwelijk altijddurend oordeel des Heren.

'Kijk naar ons en doe als wij', is mijn richtlijn voor ieder die vraagt wat het geloof wel inhoudt. Jazeker, ik ben een krachtig getuigenis voor de hele buurt, dat kan je zo van mij aannemen!

En ik ben maar wat blij dat we in ons groepje eigen statuten en onze kerkleer als basis hebben neergeschreven. Nu kan ik op onze geloofsbelijdenis wijzen. Ja, die moet je toch zeker wel onderschrijven wil je erbij horen?

Ik zal dan ook nooit afwijken van de gezonde leer, zoals die verwoord is in onze eigen geloofsbelijdenis. Ik ga dan ook beslist nooit zelfstandig Bijbelonderzoek doen. Ben je mal!!! Dat leidt alleen maar tot ketterse opvattingen, waar ik me verre van houdt.

Ja, ik ben wel een getuigenis voor de hele buurt en daar mag je best een voorbeeld aan nemen.

Ik ben ook nog eens trouw in het bezoeken van de samenkomsten. Dat is je ware! Echt man, ik heb zo'n gruwelijke hekel aan spontane ontmoetingen van gelovigen, waarbij de Bijbel opengaat en men over en weer argumenten uitwisselt over allerhande onderwerpen. Trouwens, daar heb ik ook helemaal geen tijd voor. Naast de beide samenkomsten op zondag moet ik ook nog eens de wekelijkse bidstond op Dinsdagavond, de wekelijkse Bijbelkring op Donderdagavond, de kooravond op Woensdagavond, het schoonhouden van het gebouw op de Maandag- en de Vrijdagavond bijhouden. Mijn vrouw en kinderen vragen zich op Zaterdag wel eens af wat die vreemde man in hun huis moet. Maar ja, dat is dan ook de prijs die zo'n getuigenis voor de hele buurt nou eenmaal vraagt.

Op een mooie Zaterdagmiddag, na een hele dag op zijn knietjes in de tuin werken, trekt buurman Paul een blikje bier open en loopt al drinkend nog eens over het pas gemaaide gras zijn net geplante bloemetjes te bewonderen. Laat ik nou net, juist op dat moment, ook nog eens naar buiten stappen, mijn betegelde tuin in.

Ik kijk zo in de richting van Paul. Nee, ik zie die mooie frisse plantjes niet. Ik zie zelfs geen vers gemaaid gazon. Geen bloemetje verblijdt mijn gezichtsveld. Weet je wat ik zie? Ik zie Paul, die door een blikje bier in de hand afbreuk doet aan zijn getuigenis. Snel ijl ik naar deze beste broeder toe om hem *'liefdevol te vermanen'*.

Daar kom ik hoor met mijn liefdevolle vermaning:

'Hoor nou eens Paul. Jij noemt jezelf een gelovige en dan sta je hier zomaar in je achtertuinje bier te drinken! Daarmee doe je afbreuk aan je getuigenis!'

Paul was al vaker zo liefdevol benaderd door mij, dus met een zweem van een lachje reageert hij:

‘Bedoel je dat ik mijn biertje binnen moet drinken? Moet ik ervoor zorgen dat niemand me kan zien terwijl ik mijn biertje drink? Mogen mijn vrouw en kinderen het eigenlijk wel zien? Of is dat ook beter van niet? Wil je dus eigenlijk zeggen dat als ik mijn vrijheid in Christus ook uit, ik afbreuk doe aan mijn getuigenis?’

Nou, ik weet hier natuurlijk een prima geestelijk antwoord op:

‘Paul, ik wil hier helemaal geen discussie over. Je weet best waar onze samenkomst staat op dit punt. Dat zou voor jou toch eigenlijk al doorslaggevend moeten zijn! Alcohol maakt meer kapot dan je lief is! Dan kan jij jezelf wel voor de gek houden, maar je weet beter. Kijk maar naar onze statuten. Vraag jezelf nou ook eens af wat voor voorbeeld je hiermee wel geeft! De buurt ziet ook al dat je nauwelijks zondags naar de samenkomst gaat en nu dit! Waar is je getuigenis gebleven, Paul?’

Paul:

‘O, maar ik ben juist dolblij met het verzoeningswerk van Christus en Gods liefde, die onvoorwaardelijk naar een ieder uitgaat. Vanmorgen kreeg ik nog spontaan een heel gesprek met een aantal burens hierover. Heerlijk is dat!’

Ik dus weer heel liefdevol:

‘Ja, maar die burens zie je zondags niet bij ons in de samenkomst. Het is zelfs maar de vraag of ze geloven volgens de lijn die we uitgezet hebben in onze geloofsbelijdenis.’

Paul:

‘Ja, ze moeten inderdaad niks hebben van die veroordelingen en die altijddurende foltering door een boze God.’

Bij die woorden veerde ik op en ik antwoordde:

‘Nou kijk, daar heb je het al! Zij hebben geen idee van ons getuigenis! En Paul, ik wil je echt aanraden om weer wat vaker de samenkomsten te bezoeken, anders verval jij van de genade!’

Paul:

‘Ja! Precies! Genade. Dat is het inderdaad! Het is heerlijk om daarvan te genieten. Als ik van die vrijheid in Christus binnen Gods overvloeierende rijkdommen van genade geniet, hoe zou dat dan ooit afbreuk kunnen doen aan mijn getuigenis?’

Tja, wat heeft die Paul hier raak geschoten! Ik weet het: Ik ben hier in dit verhaaltje een stevige oen, maar zo ben ik inderdaad ooit een behoorlijke tijd geweest. Maar Paul heeft hier helemaal gelijk. Christus zelf is ons getuigenis. Niks meer en niks minder. Met legen handen komen we bij God en Hij vult ze. Christus is het beeld van Vader God. Hij toont het hart van Vader God: Liefde. Christus kwam om ieder aan het hart van Vader God terug te brengen. In die zin zijn we allemaal tollenaars.

Lukas 18: 13 De tollenaar [Paul]... zei: O God, wees mij, zondaar, genadig!

Maar je hebt ook nog Farizeeërs.

Lukas 18: 11 De Farizeeër [dat was ik in dit verhaal] stond en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U, dat ik niet zo ben als de andere mensen,

Nee, dat is geen getuigenis. Dat is hoogmoed. En ja, inderdaad, daar zou je afbreuk aan kunnen doen. Dat zou mooi zijn. Daar komt Vader God zelf dan namelijk met Zijn genade om de hoek kijken. Laat dat maar aan God over.

45. Overweg Kunnen Met Elkaar

Het was zondagochtend, een paar minuten voor tien, en de Voller Dan Vol gemeente had weer eens zo'n dag. Soms dan heb je gewoon zo'n dag dat je leden niet tot kerkgang te branden zijn. Geen idee waar dat aan ligt. Het vuur van de Geest wordt toch altijd wel hoog genoeg opgestookt. Daar kan het niet aan liggen. De sprekers zijn altijd tot druipens toe gezalfd. Ook al een duidelijke pre. De opkomst wil maar niet lukken.

Eén rij in de Gemeente voldoet echter altijd volkomen aan de naamgeving van de kerk. De achterste rij is altijd afgeladen. Mocht nu nog iemand binnenkomen, dan zal hij moeten volstaan met een zitplaats ergens verder naar voren.

Dan stapt er een potig moedertje met een vader die zo uit de sportschool weggelopen lijkt de zaal binnen, gevolgd door hun acht telgen. Ajajaj!

'Dit is onze plek! Hier zitten wij altijd met onze kinderen!' Familie Ruska laat er geen gras over groeien. Op het uiteinde van de achterste bank laat moederlief haar zitvlees afdalen en stoot als een kanonskogel tegen die van de beminde broeder, die de bank afsloot. Als een gerichte stoot met de keu, zo goed gericht dat de eerste geliefde zusters in den Here aan het andere uiteinde van de bank gelijk al van de bank en in de Geest vallen.

De beminde broeder tast naar zijn heupen. Hij is nu duidelijk al zijn beminnelijkheid verloren. In niet mis te verstane taal maakt hij Pa en Ma worstelaar duidelijk dat we zo niet met elkaar horen om te gaan. Waarschijnlijk is het gehoorgebrek van Familie Ruska de reden dat ze telkens voor deze Voller Dan Vol gemeente kozen. In elk geval krijgt deze al niet meer zo beminnelijke broeder een tweede keustoot. Dat maakt de bank redelijk leeg en brengt een ware opwekking tot stand op de Voller Dan Vol vloer.

Tevreden schuift Familie Ruska in de achterste bank. Maar daarbij hebben ze duidelijk buiten de kracht van opstanding in deze gemeente gerekend. Met een stevige rechtse brengt de inmiddels totaal niet meer beminnelijke broeder Vader en Moeder Ruska op de hoogte van het blijde nieuws van zijn eigenste positie op de achterste bank.

Stevig getrek en gesjor resulteert in een onontwarbare kluwen van verbondenheid en eenheid. Het openingslied *'Samen in de naam van Jezus'* kon gelijk al overgeslagen worden evenals de Schriftlezing Psalm 133:1 *'Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, als broeders ook tezamen wonen'*.

De geestelijke solidariteit en het heerlijke saamhorigheidsgevoel vormt een groot getuigenis, waar de plaatselijke pers maar wat graag melding van maakt.

Maandagochtend staat het grote nieuws van de Voller Dan Vol gemeente op de voorpagina van de plaatselijke gazet:

'Eenendertig slachtoffers in plaatselijke sekte', kopt de krant.

De hele kerk is zeer gebelgd: *'Wij zijn geen sekte en er waren niet eens zoveel in de dienst! Ze kunnen ook nooit eens iets positiefs over ons schrijven. Wij worden gewoonweg vervolgd om ons geloof!'*

Inderdaad. Opgeklopt allemaal. Ik neem tenminste aan dat jullie nog nooit in zo'n kerkgevecht verzeild zijn geraakt. Maar, hoe staat jouw relatie met medegelovigen ervoor? Ik weet hoe het voelt als er iemand is die je niet waardeert. Daar wringt dan iets. Om de één of andere reden kan je zo'n zuster of broeder maar moeilijk zien als een geliefde zuster of broeder. Uiterlijk gedraag jij je natuurlijk stukken beter dan deze Ruska's. Maar het vervelende feit doet zich voor dat het bij God nooit echt om het uiterlijk draait.

Nee, ik ben niet bezig je een schuldcomplex aan te praten. Deze gevoelens, waar die Ruska's gelijk alle ruimte aan geven, maar die bij ons stukken gecultiveerder zijn, die gevoelens kennen we allemaal. Schuld is weggedaan, dus daarover kletsen is onzin. Gevoelens mogen we bij de Heer brengen. Gods vrede is ons beloofd. Maar is er ook een weg om met elkaar overweg te kunnen?

Genade. Overvloeiende rijkdom van genade. Jazeker, genade alleen is de weg. Op het kruis heeft God afgerekend met mijn oude, rottige ik, maar ook met dat oude, rottige ik van die vervelende broeder en zuster. Christus is mijn leven, maar ook het leven van die rottige, vervelende broeder en zuster. Genade opent mijn ogen om mijn identiteit in Christus te zien, maar genade opent ook mijn ogen om de identiteit in Christus van die rottige, vervelende broeder en zuster in Christus te zien.

Genade geeft ons een totaal anders kijken naar elkaar.

2 Corinthe 5: 16 Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees.

Ik ken die rottige, vervelende broeder niet meer naar het vlees. Genade opent echt onze ogen voor wat Christus tot stand heeft gebracht. Vandaar dat dit gedeelte dan ook verder gaat met de volgende woorden:

2 Corinthe 5: 17 Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.

Ik zie dus dat die rottige, vervelende broeder en zuster ook een nieuwe schepping is in Christus.

Wat heeft die leerstellige waarheid nu met de praktijk van ons om kunnen gaan met elkaar te maken?

2 Corinthe 5: 18 Dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft.

Tegenover God waren we allemaal van die rottige, vervelende mensen. Vijanden, die niet in het gareel te houden waren. Maar Hij heeft door Christus ons met Zich verzoend.

2 Corinthe 5: 18 Dit alles is uit God,

Het feit dat ik een nieuwe schepping ben in Christus. Daar zit niks van mij bij, behalve vijandschap. Dit alles is uit God. Voor God was ik ook zo'n verrot, vervelend mannetje.

Lieve broeders en zusters en ook allen die dit verder toch nog lezen, God heeft dat verrot, vervelende persoontje dat ik was toch maar even aan Zijn hart gebracht. Het is nou juist daar aan het hart van God dat ik ook die andere verrotte, vervelende mens tegenkom, waar ik vanuit mijzelf niet mee kan omgaan. Maar alles is uit God.

Zoals God de ogen opent voor wie ikzelf ben in Christus, zo opent God ook mijn ogen voor wie die andere lastige broeder of zuster is in Christus. Het is in vers 16 geen oproep van Paulus dat we elkaar niet meer naar het vlees mogen kennen. Dan zouden we juist met ons vlees ons best doen en we zouden dan niet anders dan vlees zien.

2 Corinthe 5: 18 Dit alles is uit God,

Het is alles uit God. Laat het maar aan Hem over. Hij opent de ogen. Hij geeft Zijn goede zicht. Genade maakt dat we Christus in elkaar mogen zien. Dat wordt nog een heerlijke lange weg van genieten!

46. Genieten

“Ik kan niet genieten! Ik kan het gewoon niet! Ik probeer het natuurlijk wel, maar het lukt gewoon niet”.

Je leest dit en je ziet in je fantasie al gelijk een oude knorrige man met z'n gerimpelde vingers over zijn wandelstok heen en weer wrijven. Alle mogelijke uitingen van onvermogen verlaten zijn mond. *“Ik kan het echt niet!”*

Dat oude knorrige mannetje met zijn vaste zekerheid over zijn onmacht ben ik heel vaak. Dan kijk ik naar mezelf en dan denk ik na over alles waar maar van te genieten valt en dan zink ik zuchtend weer helemaal in elkaar. *“Het lukt me niet!”*

Ik zie mensen in een restaurant genieten van hun maaltijd. Een enorme afgunst maakt zich van me meester. Die mensen doen maar alsof het makkelijk is om te genieten! Ik moet me er enorm voor inzetten en nog bereik ik het echte genieten niet. Okay, wanneer ik dan eens een keer op diezelfde plek een maaltijd deel met iemand, dan kan ik best wel tot de nuchtere slotsom komen dat het lekker is. Maar die enorme prestatie dat ik ervan geniet bereik ik echt niet. Het is gewoon een goed maal.

Ik zie mensen heerlijk onbegrensd genieten van een avondje uit. Ze ondergaan een voorstelling van André van Duin of Toon Hermans of iets hedendaagser Arjan Lübach. Ze houden het soms gewoon niet meer van het lachen. En dan te bedenken dat dit voor die mensen echt een heel genot is! Er wordt genoten zonder enige beperking. Okay, ik moet erkennen dat de opmerkingen soms heel gevat en spitsvondig zijn. Ik onderken heus wel de lachwekkende situaties, die langskomen. Ik kom dus zeker tot de nuchtere slotsom dat het heel grappig is. Maar die enorme prestatie dat ik ervan geniet bereik ik echt niet. Het is gewoon een goede voorstelling.

Ik zie kinderen volledig uit hun dak gaan en voluit genieten in een speeltuin. Ja, ik weet het, er zit ook een grote groep kinderen al heel volwassen op de bankjes aan de rand van de speeltuin op hun mobieltjes te turen. Bij hen lijkt elk mogelijk onderscheid met de volwassen wereld te zijn weggefallen. Zij zitten heel volwassen als robotten hun tijdlijn bij te werken. Maar daar in de zandbak en in de draaimolen en op de glijbaan wordt gespeeld alsof het leven ervan afhangt. Uitbundig roepen ze elkaar toe. Plezier allerwegen. Wat een genot! Tja, ik ben te groot voor de glijbaan. Ik ben te oud om zandgebakjes te maken. Ik word misselijk van de draaimolen. Maar zij genieten met volle teugen. Nee, die prestatie van echt genot zit er bij mij niet in. Het is gewoon aardig om die kinderen zo bezig te zien.

Is er een cursus om het genieten aan te leren? Kan ik misschien van één van die maaltijd-genietters les krijgen in het genot van een maaltijd? Kan misschien één van die lachen, gieren, brullers om André van Duin me het genot van onbedaarlijk lachen bijbrengen? Hoe zit het met die kinderen? Er hoeft er maar eentje te zijn, die me kan vertellen waar de diepe wijsheid van genot in verscholen zit en die mij dat aan kan leren.

Het is wat, hè? Die Hein weet niet wat genieten is. Die kan dus blijkbaar naar het simpele genieten van kleine kinderen kijken en tot de slotsom komen dat hij dat dan misschien ook kan aanleren. Tja, die kinderen genieten gewoon. Die doen niet zo moeilijk. Ze genieten omdat ze ergens gewoon veel plezier in hebben. Dat is geen prestatie! Je zou ook kunnen zeggen dat ze ergens aangename gevoelens van krijgen. Het is dus geen inspanning, maar een cadeautje. Je krijgt het gewoon.

Genieten schuurt dus heerlijk tegen gelukkig zijn aan. En we weten wie gelukkig is.

1 Timotheüs 1:11 Het evangelie van de heerlijkheid van de gelukkige God,

1 Timotheüs 6:15 De gelukkige en enige Heerser, de Koning der koningen en Heer der heren,

God is gelukkig, simpel omdat Hem alles lukt. Hij voert Zijn plan helemaal tot in de finesses uit. Hij is gelukkig. En wie is als gevolg van Zijn plan en de uitvoering van dat plan en dus Zijn werk nou ook gelukkig?

Romeinen 4:8 De man bij wie de Heer de zonde niet toerekent is gelukkig.

Dat ben jij dus! Ik dus!

Dat gelukkig zijn is geen prestatie. Het is ook geen eindstreep van een cursus genieten of gelukkig zijn. Het is een cadeau. Het cadeau van God!

Genieten we al een beetje?

Psalm 37: 4 Geniet van Yahweh;

Psalm 104:34 Ik geniet van Yahweh.

Jesaja 58:14 dan zullen jullie genieten van Yahweh.

Is er al wat vreugde?

1 Petrus 1:8 Jullie geloven in Hem zonder Hem nu te zien, en jullie verheugen je met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde,

Nee, dat oude knorrige mannetje ben ik puur alleen als ik naar mezelf kijk met mijn eigen mogelijkheden. Ik mag alles van genade alleen verwachten.

Misschien, heel misschien, ben jij ook wel zo'n knorrig mannetje, vrouwtje of zelfs jongere. Kijk dan niet op je eigen mogelijkheden. Je mag alles van genade alleen verwachten.

47. Gods Tederheid laten werken

Velen die het woord 'genade' nog wel kunnen harden en die liederen als 'Amazing Grace' nog wel mee kunnen zingen, worden helaas met afgrijzen vervuld als ze ontdekken dat genade inhoudt dat je je eigen zwakheid erkent, ja daar zelfs blij mee bent omdat Gods kracht juist in onze zwakheid openbaar komt. In deze wereld geen positie innemen van macht of gezag, dat gaat een behoorlijk grote groep veel te ver.

Hier komt de beleving die ze daarbij voelen:

'Altijd met zachtmoedigheid en tederheid antwoorden, dat kan toch zeker niet nu we in een God vijandige wereld leven?! Genade die zo iets uitwerkt laat met zich sollen! Zo'n genade zou dus zwijgen als de wereld gelovigen onrechtvaardig behandelt?! Wat een afgrijzelijke genade!'

Tja.....

Handelingen 5:41 Zij waren blij dat zij waardig geacht waren, om voor Zijn Naam smaadheid te lijden. Romeinen 5:3 Wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat we weten dat de verdrukking lijdzaamheid uitwerkt;

Filippi 1:29 Aan jullie is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden,

2 Timotheus 3:12 Allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden.

Wie zegt 'amen' op dit soort beloften van God? Gods genade werkt dat we op deze aarde geen positie van macht of gezag innemen. Wel die positie innemen betekent genade aan de kant zetten.

Een heel simpel voorbeeld:

Welke politieke macht legt zijn onderdanen geen regels op? Welke politieke macht hanteert genade? Welke politieke macht wijst de boom van de kennis van goed en kwaad (ethiek) af en wijst alleen naar de boom van het leven (Christus)? Welke macht openbaart zich dus concreet in liefde en genade? Die macht zal verschijnen bij Christus wederkomst. Nu neemt ieder machtsmiddel (hoe schijnbaar christelijk ook) zijn eigen ethiek tot norm en legt dat de massa op.

Gods zachtmoedigheid en tederheid door laten werken in je persoonlijk leven is dus een uitwerking van Gods overvloeiende genade die Christus in jou en mij uitwerkt. Hier zien we Christus zachtmoedigheid:

Mattheus 11:29 Leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart,

Mattheus 21:5 Zegt tegen de dochter van Sion: Zie, je Koning komt naar je toe, zachtmoedig en rijdend op een ezel,

We krijgen enigszins een beeld van die zachtmoedigheid en tederheid in de volgende profetie:

Jesaja 42: 3 Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal Hij niet uitdoven;

Deze zachtmoedigheid en tederheid van Christus werkt nu Gods Geest in jou en mij uit.

Galaten 5:22 De vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

Doordat we met Christus bekleed zijn, zijn we ook met Zijn eigenschappen bekleed.

Colosse 3:12 Heb dan aangedaan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.

Alles wat Paulus deed, had 'genade' als kenmerk.

1 Corinthe 15:10 Door de genade van God ben ik, wat ik ben, en Zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, maar dat was ik niet, maar de genade van God, die met mij is.

Paulus dienst werd dan ook gekenmerkt door Gods zachtmoedigheid en tederheid.

1 Corinthe 4:21 Wat willen jullie? Ik kan met de roede naar jullie toe komen, of met liefde en in een geest van zachtmoedigheid.

2 Corinthe 10:1 Ik, Paulus, doe een beroep op jullie dwars door de zachtmoedigheid en de vriendelijkheid van Christus,

1 Thessalonica 2:7 Paulus gedroeg zich in jullie midden vriendelijk, zoals een moeder haar eigen kinderen koestert.

Leraars die nog niet ontdekt hebben dat het onderscheid tussen man en vrouw is weggefallen in Christus, wijzen er op dat de vrouw gekenmerkt mag zijn door tederheid en zachtmoedigheid.

1 Petrus 3:1-4 Vrouwen,...., jullie sieraad is niet uitwendig...., maar de verborgen mens van jullie hart, met de onvergankelijke tooi van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is in het oog van God.

Zulke onderscheid makers zien niet dat dit geldt voor elke mens van God.

1 Timotheus 6:11 Mens van God, ... jaag naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding en zachtzinnigheid.

Dit is namelijk wat genade uitwerkt. Telkens worden we opgeroepen om die genade van zachtmoedigheid en tederheid te laten functioneren.

Galaten 6:1 Als iemand op een overtreding betrapt wordt, dan helpen jullie, die geestelijk zijn, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op jezelf; jij kan ook zomaar in verzoeking komen.

Efeze 4:1-2 Ik roep jullie op om te wandelen waardig aan de roeping, waarmee jullie geroepen zijn, met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen,

2 Timotheus 2:24-25 Een dienstknecht van de Heer moet niet twisten, maar vriendelijk zijn ten opzichte van iedereen, met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende.

Gods tederheid en zachtmoedigheid is geen droog leerstuk, maar een praktische werking in ons contact met alle mensen.

Titus 3:1-2 Roep hen op dat ze...., vriendelijk zijn en alle zachtmoedigheid bewijzen aan alle mensen.

Zoals Gods heilsplan alle mensen op het oog heeft, zo werkt genade Zijn praktische zachtmoedigheid uit in jou en mij naar al diezelfde mensen. Besef goed, die tederheid en zachtmoedigheid uit je dus niet slechts aan vrienden, broeders en zusters, maar ook aan vijanden van Christus (zoals jijzelf trouwens ook was).

Zoals ik al zei: Er komt een tijd dat genade dit over de hele aarde zal bewerken.

Mattheus 5:5 Volkomen gelukkig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

Wat ons leven in het hier en nu betreft? Laat Gods tederheid maar werken. Geniet van die overvloeiende rijkdommen van genade.

48. Barensnood

Romeinen 8: 22-23 Wij weten, dat tot nu toe de hele schepping in al haar delen zucht en in barensnood is. En niet alleen zij, maar ook wij zelf, wij, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam.

Barensnood, een schepping die zwanger is en ook wij ondergaan de weeën. Wij, als gelovigen, zijn er niet van ontheven. *‘Daar komt weer een wee!’* Verschrikkelijk. Waarom doet God daar niks aan?

Klaas en Aart zijn tweelingembryo's. Al bijna negen maanden drijven ze rond in het vruchtwater van de baarmoeder. Ze hebben duidelijk een klein meningsverschil. Aart had net een voor Klaas totaal niet te verteren stelling geponeerd. Aart had gezegd: *‘Weet je Klaas, ik geloof echt dat er leven is na de geboorte!’*

Klaas was echt een beetje geschrokken van zoveel naïviteit van zijn tweelingbroertje. *‘Man, stel je niet zo aan!’*, had die verontwaardigd geroepen. *‘Kijk nou eens om je heen! Dit is gewoon alles wat er is! Waarom moet jij nou altijd weer iets erbij verzinnen? Aanvaardt gewoon het leven zoals het is! Kom, maak het je hier zo prettig mogelijk en vergeet nou gauw al die leven-na-de-geboorte onzin!’*

Klaas had het al echt gezellig gemaakt. Alles goed ingericht. Ineens een hevige samentrekking van de baarmoeder en zijn hele hebben en houwen is één grote puinhoop en Klaas zelf vindt zich ook terug in een heel andere hoek. Mopperend (*‘wat een ellende allemaal! Kan het nou niet eventjes leuk zijn hier? Negen maanden is al zo kort!’*) probeert Klaas alles weer netjes op orde te brengen.

Aart had zich een tijdje rustig gehouden, maar nu hield hij het toch niet langer. *‘Klaas’,* begint hij, *‘Nou moet je niet gelijk boos worden, maar ik wou graag nog iets zeggen. Ik geloof namelijk dat er een Moeder is en ik mag haar mijn Moeder noemen.’*

‘Een moeder! Een moeder!’, raast Klaas. *‘Hoe kom je nou weer op zo’n idioot idee? Een moeder! Jouw fantasie gaat echt helemaal met je op de loop hè? Een moeder! Nou, wijs mij die moeder van jou maar eens aan! Jij hebt zelf toch ook nog nooit een moeder of iets dergelijks gezien? Een moeder! Waarom kan jij je nou niet gewoon aan de realiteit vasthouden? Nee, jij gelooft in een moeder die je niet eens kan zien! Het hele idee! Gewoon te bezopen voor woorden! Kom, pak je navelstreng en ga in dat hoekje drijven. Daar heb je jouw realiteit! Geloof me nou maar, er is geen moeder!’*

Opnieuw een stevige samentrekking, nu heftiger dan de vorige. Alles wat Klaas net weer zo op orde had gebracht, was nu niet alleen helemaal in de war gegooid, het was zelfs helemaal verpulverd. Zodra Klaas een beetje bijgekomen is van de heftige duikeling die hij zelf had ondergaan, overziet hij de schade en begint te jammeren: *‘Nou, als dat waar is van jouw moedertje, dan is het wel een heks dat ze ons zoveel ellende bezorgt. En spreek me niet tegen. Als dit allemaal in het plan past om ons nog iets geweldigers te bezorgen, dan vind ik dat maar een plan van lik-me-vestje. Begrijp je nou niet dat er niet zoiets als een moedertje kan zijn, anders zou ze ons toch nooit zo’n pijn aandoen?’*

Aart keek wat onzeker in de richting van Klaas. Ook Aart was behoorlijk door elkaar geschud. Ook Aart voelde de pijn. Ook Aart had geen prettige tijd doorgemaakt. Toch begon hij weer: *‘Klaas, alsjeblijft, luister zonder me gelijk weer te onderbreken. Ik geloof dat die telkens terugkerende samentrekkingen, die we nu te lijden hebben, en ook het feit dat de ruimte steeds kleiner voor ons wordt, betekent dat we naar een nieuwe situatie toegroeien, dat het ons voorbereid op het leven in een plek van licht, wat we binnenkort mogen ervaren.’*

Wanhopig greep Klaas naar zijn hoofd: *‘O mensen, je bent echt helemaal doorgedraaid! Kijk nou om je heen. De wereld is gewoon duisternis! Duisternis! Snap je het niet? Wat voor idiote ideeën over licht knallen nou ineens uit je kop? Duisternis, dat is de wereld. Dat is de realiteit! Okay, het is vervelend, het is ellendig, het is verschrikkelijk beroerd al die samentrekkingen en dat steeds kleiner behuisd worden. Ja inderdaad, behoorlijk rot! Maar dat betekent nog niet dat het ergens toe dient! Je zult gewoon die ellende je leven lang moeten bestrijden! Dat is de realiteit! Grijp je streng beet en hou je kop!’*

Weer een samentrekking en weer een samentrekking en weer een wee en weer een wee. Klaas stond net op het punt om dat verrotte denkbeeld van een moeder hartgrondig te verwensen toen hij ineens de vrije ruimte om zich heen voelde en het licht hem overspoelde. Hij kon alleen nog maar huilen en huilen. Moeder pakte hem op en ook Aart en bracht hen beiden aan haar warme borst.

2 Corinthe 4:17 De lichte last van de verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles ver te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid,

49. Een Metamorfose In 'Les Miserables'

Jean Valjean mag de nacht doorbrengen bij de Bisschop van Digne. Hij krijgt voedsel en onderdak. Die nacht kan Jean de verleiding niet weerstaan. Hij sluipt de kamer van Myriël binnen en steelt het tafelzilver.

De politie komt eraan te pas, maar wat blijkt? Monseigneur Bienvenu, de naam van die bisschop, neemt het voor Jean op. Hij stelt het voor alsof dit geheel volgens afspraak verloopt en wijst Jean erop dat hij de twee kostbare, zilveren kandelaars nog vergeten was.

Een idiote gebeurtenis. Zoiets komt toch niet voor?

Het verhaal gaat verder want even later zijn Jean Valjean en de bisschop alleen samen. De bisschop pakt Jean bij de schouders en kijkt hem diep in de ogen. Jean is overduidelijk met de hele zaak verlegen.

Verward en met ingehouden emotie vraagt hij:

'Waarom doet u dit?'

Zo verward zijn wij ook vaak als we plotseling op genade stuiten. Uit die verwarring komt heel veel zelf arbeidzame theologie voort.

'Genade? Genade? Dat is toch niet rechtvaardig?'

Onze opvatting van rechtvaardigheid blijft namelijk ook als gelovige nog heel vaak de verdienste door eigen inspanning. Wie gezwoegd heeft verdient goed. Wie zich misdragen heeft verdient straf. Genade doorkruist dat. En we vragen God:

'Waarom doet u dit?'

In deze musical geeft die bisschop het volgende antwoord:

'Beste broer, Jean Valjean, jij hoort niet meer bij het kwaad. Met dit zilverwerk heb ik je gekocht. Ik heb je bevrijd uit angst en haat en nu geef ik je terug aan God.'

Sprakeloos, met betraande ogen staat Jean vol ongeloof voor de bisschop.

Vergeving. Een idee dat zo ontielig haaks staat op de gangbare lijn van denken van het morele politiekorps dat zich christenheid noemt. Als ware boekhouders houdt men elkaars schuldenlijst op orde. Maar in het land van goddelijke genade wordt deze morele boekhouding verbannen tot het diepste zwarte gat mogelijk. De boeken zijn verbrand. Het bijhouden van lijstjes is taboe.

Loop jij nog rond met schuldgevoelens? God heeft echt alles weggedaan! De schuld, die jij jezelf nog aanpraat bestaat bij God niet meer!

Colosse 2: 13-14 God heeft jou, hoewel jij dood was door je overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold, door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen:

Romeinen 8: 1 Er is nu dus geen veroordeling voor jou, die in Christus Jezus is.

God heeft in Christus de schuld weggedaan. Dat betekent volledig teniet gedaan, helemaal uit de weg geruimd! Waar jij vandaag nog steeds je zondesschuld knuffelt alsof je er nooit echt helemaal los van kan komen, dan doe je net alsof het werk van Christus Jezus op het kruis voor niks geweest is. Nee! Nee! En nog eens nee! Doeltreffend heeft Hij afgerekend met jouw schuld.

Heb jij iets gedaan in je leven wat nog altijd zo erg aan je geweten knaagt, waardoor jij je nog altijd schuldig voelt? Dan heb ik geweldig blij nieuws voor je! Je zonden zijn vergeven!!! Je bent God niets,

maar dan ook echt niets, meer schuldig voor datgene wat jij gedaan hebt! In Christus heeft God voor altijd en immer de zonde weggedaan!

Johannes 1:29 Het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt.

Hier bij de zonde opnieuw ditzelfde woord. Het is weggenomen. Het is teniet gedaan. Het is helemaal uit de weg geruimd! Mocht jij nou nog steeds twifelen of de schuld inderdaad is weggedaan en of de zonde inderdaad is weggedaan, dan schrijft Johannes achteraf nog eens precies datzelfde getuigenis op.

1 Johannes 3:5 Jij weet toch, dat Hij [Christus] geopenbaard is, opdat Hij de zonden zou wegnemen?

Alles is weggedaan. Het is opgeruimd. Het is teniet gedaan! Om met de woorden van die bisschop te spreken: *'Jij hoort niet meer bij het kwaad'*.

Er zijn gelovigen die beweren dat God je zonden of schuld vergeten is. Ze spreken over de zee van eeuwige vergetelheid, waar het verboden is te vissen. Nergens in de Bijbel wordt God zo'n soort Alzheimer aangesmeerd. Hij vergeet niet. Dat blijkt wel uit de verslagen van gelovigen in de Bijbel. Alle smerige daden staan er opgetekend. Hij vergeet niet, maar onze zonde is weggedaan en onze schuld is weggedaan. Juist in die wetenschap is Zijn genade zo levensgroot!

Wat staat er wel?

Jeremia 31:34 Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.

Hebreeën 8:12 Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken.

Hebreeën 10:17 Hun zonden en ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken.

Hij is ze niet vergeten, maar Hij zal ze niet meer gedenken. Dit is nou juist omdat die zonden definitief teniet gedaan zijn. Ze zijn weg! Het is mogelijk dat ze weer terug in gedachten komen, maar dan staat Gods genade daar tussen. De wetenschap dat Hij ons daar niet naar afrekent omdat Hijzelf ze definitief teniet gedaan heeft. Alles daaraan blijft genade. Het is Zijn werk!

Als ik de woorden van die Monseigneur Bienvenu, bisschop van Digne, mag parafraseren tot de woorden van de Heer:

'Jij hoort niet meer bij het kwaad. Door Mijn leven te geven heb Ik jou van satan teruggekocht. Ik heb jou vrijgemaakt van angst en haat en ik heb je verzoend met God door jou van een vijand van God tot een vriend van God te maken. Je bent nu met Mij in de rechterzij van God. Al je schuld is weg. Je zonden zijn teniet gedaan.'

50. Het Kind Met Het Badwater Weggooien

Het stond daar zomaar. Een hele ochtend wandelen hadden we erop zitten. Prachtige vergezichten hadden we gezien. Mooie wolkenpartijen hadden zich in de lucht afgetekend. Verdekt opgestelde vennetjes met vogelparadijzen kwamen plotseling uit het landschap naar voren.

Dan weer hadden we de heerlijke dennengeur, vervolgens liepen we weer over pietepeuterige knotwilgpaadjes. Verrassing op verrassing stapelden zich op. En toen ineens stond het daar zomaar.

De verrukkelijke geur van vers gemaaid gras kwam ons tegemoet. We liepen het veld op en daar, midden op het veld, stond het. Het kon toch niet..... Het was toch niet..... Het was alsof we een kraamkamer binnenliepen, zo maar midden in het bos.

Dit is toch niet..... Ja, we hadden het toch goed gezien. Midden op het veld, schuin tegen een kleine grondophoping, stond een klein plastic babybadje.

Het leek wel een bron, dat maar bleef voort stromen. We kwamen nu dichterbij en daarmee veranderde onze geurbeleving volkomen. Stank intense babypoepstank, kwam ons tegemoet. Het stroomde inderdaad het badje uit, maar zeker niet als een helder verfrissend stroompje. Het was als een drab dat zich eerst op de rand van het badje ophoogde om, zodra het gewicht te zwaar werd, langzaam naar de grond afzakte.

Een hele bruine stroom had zich al gevormd op het pas gemaaide veld. Je kon de stroom makkelijk volgen. De prachtigste bloemen hadden hun voedingsbodem gevonden aan de rand van die stroom. Heerlijk geurende waterlelies leken zich af te tekenen op de drabstroom. Een waar eldorado tekende zich af waar deze stroom zich verder door het grasland ploegde. Dieren kwamen op al deze schoonheid af en laafden zich aan deze stroom. Vogels en vlinders vlogen af en aan. Een lust voor het oog.

Op de hoek van het veld zagen we dieren hun laatste adem uitblazen. Vogels vielen neer. Vlinders fladderden een eind en klaptten ook tegen de grond. De schoonheid van de hele bloemenpracht leek nog intenser te worden, maar de uitwerking op al het leven was de dood.

Ik greep het babybadje en hield een grote plastic vuilniszak al gereed om de hele inhoud in uit te storten.

'Pas op!', riep mijn medewandelaar, *'Pas op dat je het kind niet met het badwater weggooit!'*

Verdwaasd keek ik op. *'Kind?, Een kind in deze bruine drab? Ik zie helemaal geen kind in dit babybadje! Ik zie alleen maar steeds meer van dit spul!'*

'Ja maar', protesteerde mijn wandelvriend, *'voor je het weet heb je het kind met het badwater weggegooid!'*

Beetje voor beetje goot ik heel voorzichtig de drab uit het badje in de grote vuilniszak. Nauwlettend bleef ik op mijn hoede of er een kindje zou opduiken, maar er verscheen niets anders dan die vuile drab. Uiteindelijk bereikte ik de bodem van het badje. Ik veegde de hele onderkant van het plastic schoon tot de aftekening van het kruis, dat door de vier naden van het plastic gevormd werd, zich helder aftekende.

Ben je ook zo onder de indruk van godsdienst? Ze bieden water aan, maar het is niet te drinken.

Exodus 15:23 Zij konden het water van Mara niet drinken, omdat het bitter was.

Blij nieuws wordt verkondigd, maar het is alles wat jij voor jouw God moet doen of laten. Het water is een bruine drab.

Je kijkt naar de liturgie. Je kijkt naar de rituelen. Je kijkt naar de goede werken. Je kijkt naar de mensenliefde. Je beluistert de prachtige gospels. Je hoort de hoge ethiek. Je ondergaat de samenzang. Je onderschrijft de hoogstaande leer. En je bent overweldigd door al de religieuze pracht en praal. Het

eldorado van bloemenpracht, verrukkelijke geur, het leven dat zich daar allemaal samenbalt. Het hele festijn grijpt je aan.

De geestelijke dood, die iedereen sterft die daarvan drinkt valt je niet op. Je bent te druk met jouw toewijding aan God. De worsteling met het leven dringt niet tot je door. Je bent gefocust op jouw dienst voor de Heer.

Het feit dat het heerlijk sprankelende gefladder van de vlinders is gestopt is niet bij jou binnen gekomen.

'Wat weet die gospelartiest het goed te brengen!'

Dan ineens is daar zo'n gek die de prachtige godsdienst verstoort! Hij neemt dat hele religieuze gebeuren en stort het zo in de vuilniszak.

Filippi 3: 7-8 Alles wat mij winst was, heb ik om Christus' wil schade geacht. Jazeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, dat alles te boven gaat. Om Hem heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus mag winnen,

'Pas op!', schreeuw jij, 'Pas op! Je kan niet zomaar alles weggooien! Straks gooi je het Kind met het badwater weg! Wij hebben in onze godsdienst toch zeker Jezus?! Die willen we zo goed als mogelijk naleven! Dat kan je toch zeker niet zomaar weggooien?!?!'

Je blijft het je maar afvragen in alles wat je doet: *'Wat zou Jezus doen?'* Daarom heb je destijds zelfs het WWJD armbandje omgedaan.

Alles verdwijnt in de vuilniszak. Zelfs het altijd in dat badwater aanwezig geachte kindje blijkt er in werkelijkheid niet eens in te zitten. Nu, schoon, is het enig zichtbare in dat plastic badje dat samenspel van die vier naden, dat kruis.

2 Corinthe 5:16 Indien wij al Christus naar het vlees gekend hebben, thans niet meer.

De godsdienst is de vuilnisbelt op. Christus naar het vlees, het Kind, dat denken is er niet meer. We kennen nu de Opgestane als ons Leven. Dat is het pure, reine water. Dat verdien je niet door Jezus na te doen. Dat is gratis

Jesaja 55:1 O, alle dorstigen, komt tot de wateren, en jij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk.

Alles genade en genade alleen. Dat is goed nieuws!